

PSALTIREA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1. Ferice de omul, care nu se ia după sfatul necredincioșilor, și pe calea păcătoșilor n'a umblat, și în adunarea hulitorilor n'a sezut;
2. Ci legea Domnului e dorirea lui și la legea lui cugetă ziua și noaptea.
3. Acela ca un pom sădit pe malul unor ape, care-și dă rodul la vreme și ale cărui frunze nu se vestejesc.
4. Iar necredincioșii nu-s așa, ci-s ca pleava ce-o spulberă vântul de pe fața pământului.
5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în adunarea dreptilor.
6. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2.

Al lui David.

1. Pentru ce se întărită popoarele și neamurile cugetă desertațiuni? Pentru ce se adună împărații pământului și căpeteniile se sfătuiesc împreună asupra Domnului și asupra Unsului lui, zicând:
2. «Să rupem legăturile lor și să lepădăm de pe noi jugul lor?»
3. Cel ce locuiește în ceruri însă râde de dănsii și Domnul își bate joc de ei.

Psalm. 1. — (1) Ps. 25, 4. Pild. 1, 15; 4, 14; 10, 30. Ier. 15, 17. Sir. 14, 21-22. (2) Is. Nav. 1, 8. Sir. 6, 38. Rom. 7, 22. (3) Fac. 39, 3. 23. Num. 24, 6. Ps. 91, 12. Is. 1, 30; 44, 4; 65, 22. Ier. 17, 8. Sir. 4, 14. (4) Iov 21, 18. Ps. 34, 5; 82, 13. Is. 17, 13; 29, 5. Dan. 2, 35. Os. 13, 3. Int. 3, 19; 5, 14, 23. (5) Mat. 25, 32. (6) Is. 1, 28. Naum 1, 7. Ioan 10, 14. 2 Tim. 2, 19. **Psalm. 2.** — (1) Ps. 30, 13; 93, 21; 111, 1; 118, 23. Mat. 12, 14; 26, 25; 27, 1. Marc. 15, 1. Luc. 21, 2; 22, 66. Ioan 11, 47. Fapt. 4, 25; 5, 39. (2) Ier. 2, 20; 5, 5. Mat. 21, 38. Marc. 12, 7.

4. Odată însă le va grăi cu iuțime și cu mânia sa îi va turbura.
5. Iar eu sunt pus de dânsul împărat peste Sion, muntele cel sfânt al lui.
6. Vesti-voiu hotărîrea Domnului, căci Domnul a zis către mine: «Fiul meu ești tu; eu astăzi te-am născut.
7. Cere dela mine și-ți voi da neamurile de moștenire și marginile pământului în stăpânirea ta.
8. Cu toiag de fier le vei paște; cu pe niște vase de lut le vei zdrobi».
9. Înțelepțiți-vă dar, împăraților! Luați învățătură, judecătorii pământului!
10. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați înaintea lui cu smerenie!
11. Luați învățătură, ca nu cumva să se mânie Domnul și să rățaciți dela calea cea dreaptă; căci curând se va aprinde mânia lui: Ferice de toți cei ce nădăjduesc într'însul!

PSALMUL 3.

Al lui David.

1. Doamne, cât s'au înmulțit vrăjmașii mei! Mulți se scoală asupra mea!
2. Mulți zic despre sufletul meu: «nu-i pentru el mântuire la Dumnezeu!»
3. Iar tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, slava mea și cea ce-mi înalță capul.
4. Cu glasul meu am strigat către Domnul, și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

Luc. 20, 14. (3) Deut. 28, 63. Ps. 58, 9; 92, 5. Pild. 1, 26. Ier. 21, 17. Int. 4, 18. (4) Ps. 49, 2-3; 92, 5. (5) Ps. 92, 1. Mth. 4, 2-3. Ioan 19, 37. Evr. 3, 6; 12, 22. (6) Dan. 2, 44. Mat. 3, 10. 17. Marc. 1, 11. Luc. 3, 22. Fapt. 13, 33. Ier. 1, 5; 5, 3. (7) Ps. 21, 30; 81, 8; 105, 5. Dan. 7, 27. Mth. 4, 6. Zah. 9, 10. Luc. 20, 14. Evr. 1, 3. (8) Is. 50, 14. Apoc. 2, 27; 12, 5; 19, 15. (9) Ps. 109, 5. Int. 6, 2. (11) Ps. 33, 8; 39, 8. 83, 13. Pild. 16, 20. Is. 30, 18. Ier. 17, 7. Sir. 5, 7. 1 Petr. 2, 6. **Psalm. 3.** — (1) Ps. 118, 147. (3) 2 Reg. 22, 36. Ps. 27, 10; 88, 18.

5. De aceea m'am culcat și am dormit; sculatu-m'am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voiu teme de miile de popoare care de pretutindenea mă împresoară!

7. Scoală, Doamne, măntuiește-mă, Dumnezeul meu! Că tu bați peste obraz pe vrăjmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

8. Dela Domnul este mântuirea, și peste poporul tău fie binecuvântarea ta!

PSALMUL 4.

Al lui David.

1. Când strig auzi-mă, Dumnezeul dreptății mele, cel ce m'ai scos din strâmtoare la loc larg, milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea!
2. Fiii oamenilor, până când se va defăima slava mea? Până când veți lubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?
3. Să știți că Domnul și-a cunoscut pe singa credincioasă, și mă aude Domnul când strig către dânsul.
4. Să nu greșiți mântindu-vă! Cugețați în inimile voastre, în așternuturile voastre și vă potoliți!
5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!
6. Mulți ziceau: «Cine ne va da nouă cele de trebuință?» Dar s'a revărsat peste noi lumina feții tale, Doamne,
7. Și ai umplut de veselie inima mea, când acelora li s'a înmulțit grăul și vinul și untul de lemn.
8. De aceea mă voiu culca, și voiu odihni în pace, că însuși tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!
2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine-mi îndrept rugăciunea mea!

(6) Pild. 3, 24. Sir. 34, 14. (6) Ps. 26, 4. Luc. 12, 4. (7) Ps. 57, 6. (8) Is. 43, 11. Os. 13, 4. Int. 16, 8. **Psalm. 4.** — (1) Ps. 5, 1; 16, 1; 26, 10; 27, 2; 53, 2. (2) Iov 27, 12. Ps. 3, 1. (4) Int. 14, 9. Ef. 4, 26. (5) Ps. 50, 18; 61, 8. (6) Num. 6, 25-26. Ps. 30, 16. Mat. 6, 10. (8) Iov 11, 19. Pild. 3, 24. **Psalm. 5.** — (1) Ps. 4, 1; 16, 1. (2) Ps. 53, 2; 60, 1; 83, 4; 129, 2; 142, 1. (3) Ps. 118, 147. (4) Deut. 32, 4. Ps.

3. Doamne, dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea ta și voi aștepta.

4. Căci tu ești Dumnezeul, care nu voiește fărădelegea; lângă tine nu se va adăposti vicelanul.

5. Nici călătorii de lege nu se vor sălășui în preajma ochilor tăi, căci tu urăști pe toți făcătorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciună; pe omul ucigaș și pe cel vânzător îl urăște Domnul.

7. Iar eu, după mare mila ta, voi intra în casa ta, și în frica ta mă voi închina în sfântă biserică ta.

8. Povățuește-mă, Doamne, la dreptatea ta! Netezește calea ta înaintea mea, în necazul vrăjmașilor mei!

9. Că nu este adevăr în gura lor, limbile lor sunt lingușitoare; inima lor e capcană și gâtiele lor mormânt deschis.

10. Osândește-i, Dumnezeule, și ris-tornă gândurile lor! Pentru mulțimea răutăților leapădă-i, că s'au răzvrătit împotriva ta!

11. Atunci se vor veseli toți cei ce nădăjduesc în tine, și în veac se vor bucura; lăuda-se-vor cu tine cei ce iubesc numele tău și te vei sălășui întru dănsii.

12. Că tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl încununezi cu bunăvoința ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

1. Doamne, nu mă mustra în mânia ta, și în urgia ta nu mă certa!
2. Miluește-mă, Doamne, că sunt neputincios! Doamne, vindecă-mă, că s'au sdruccinat oasele mele!
3. Sufletul mi-i turburat foarte, și tu, Doamne, până când vei zăbovi?
4. Intoarce-te, Doamne! Izbăvește sufletul meu și mă măntuiește pentru mila ta!
5. Că în locașurile morții, nimeni nu te pomenește, și în iad cine te va lăuda?

118, 132. Pild. 3, 32. Sir. 15, 11, 20. Mat. 7, 23; 23, 12. Luc. 13, 27. Ioan 9, 31. (5) 2 Paral. 36, 23 k. Gal. 5, 21. (6) 3 Reg. 10, 7. Ps. 54, 24; 138, 19. Pild. 11, 20; 12, 22; 15, 9. Is. 1, 15. (9) Ps. 139, 3. Rom. 3, 13. (10) Neem. 4, 5. **Psalm. 6.** — (1) Ps. 37, 1. Ier. 10, 24. (3) Ps. 5, 18. (4) Ps. 40, 4. (5) Ps. 29, 9; 87, 11; 113, 25. Is. 38, 18. Bar. 2, 17. Sir. 17, 22.

6. Ostenit-am suspinând! În toate nopțile-mi spal patul și ud așternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenitu-mi-s-a ochiul de întristare, și prigonitorii mei m'au îmbătrânit.

8. Depărtați-vă dela mine, toți făcătorii de rele, că a auzit Domnul glasul plângerii mele!

9. Auzit-a Domnul cererea mea; Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să tremure toți vrăjmașii mei! Întoarce-se îndată și într-o clipă rușinați să fie!

PSALMUL 7.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul meu, la tine mi-i nădejdea: mântuiește-mă de toți prigonitorii mei și mă izbăvește;

2. Ca nu cumva ca un leu să răpească sufletul meu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască!

3. Doamne, Dumnezeul meu, de-am făcut vreun rău, de este vreo nedreptate în mâinile mele,

4. De am plătit cu rău celui ce mi-a dorit pacea, și de-am jefuit pe cel ce în zadar m'a pizmuit;

5. Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce în picioare viața mea, și slava mea în pulbere s'o arunce.

6. Scoală Doamne, întru mânia ta! Curmă năvala vrăjmașilor mei!

7. Scoală, Doamne, la judecata ce ai poruncit, și pentru aceasta adunare de popoare te vor înconjură și în slavă te vor înălța.

8. Domnul are să judece popoarele: judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția mea!

9. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel credincios, Dumnezeule prea drept, cel ce cerci inimile și rărușchii!

10. Ajutorul meu este Dumnezeu, cel ce mântuiește pe cei cu inimă dreaptă.

11. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător; Dumnezeu în toate zilele cheamă la îndreptare.

12. Dacă cineva nu se întoarce, el își ascute sabia sa, își gătește arcul și-l încordează.

13. Pune într'insul umeltele morții și repede într'insii săgeți ucigătoare.

14. Iată necredinciosul zămislește nedreptatea, poartă în sân răutatea și naște nelegiuirea.

15. Săpă groapă și o adâncește, și va cădea în groapa care-o face.

16. Întoarce-se va răutatea lui la capul lui și pe creștetul lui se va pogori nedreptatea lui.

17. Iar eu voiu lăuda pe Domnul pentru dreptatea lui, și voiu cânta numele Domnului celui prealalt.

PSALMUL 8.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

2. Și strălucirea slavei tale se înalță mai presus de ceruri.

3. Din gura copilașilor și a pruncilor ce sug și se aduce laudă pentru înfruntarea vrăjmașilor tăi, ca să amutească protivnicul și cel răzbușător.

4. Când privesc cerurile — lucrul degetelor tale — și luna și stelele, pe care le-ai întemeiat tu,

5. Atunci îmi zic: Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el, și fiul omului ca să-l cercetezi?

6. Măsuratu-l-ai numai cu puțin față de îngori: cu slavă și cu cinste l-ai încununat;

7. Și l-ai pus stăpân peste lucrurile mâinilor tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui;

8. Oile și boii, precum și toate fiarele câmpului, păsările cerului, peștii adâncului și cele ce străbat cărările mărilor...

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

10. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

11. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

12. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

13. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

14. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

15. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

16. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

17. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

18. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

19. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

20. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

21. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

22. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

23. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

24. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

25. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

26. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

PSALMUL 9.

Al lui David.

1. Slăvi-te-voiu, Doamne, din toată inima mea, și voiu povesti toate faptele tale cele minunate!

2. Veseli-mă-voiu și mă voiu bucura de tine; cânta-voiu numele tău, prealalte!

3. Că vrăjmașii mei au fost înfrânți; căzut-au și au pierit înaintea feții tale!

4. Căci ai sezut pe scaunul tău, Dreptule Judecător, m'ai judecat și mi-ai făcut dreptate.

5. Certat-ai neamurile și cel necredincios a pierit, numele lui l-ai stins pe veci și pe vecii vecilor.

6. Vrăjmașului i-au lipsit de istov armele și cetățile i le-ai sfărâmat. Pierit-a pomenirea lui odată cu dănaele.

7. Iar Domnul rămâne în veac, gătit-a scaunul său de judecată;

8. Căci el va judeca lumea cu dreptate, el judecă popoarele fără strâmbătate.

9. Domnul este limanul celui apăsător și cetatea lui cea tare la vreme de neceaz.

10. În tine nădăjduese cei ce cunosc numele tău, că tu, Doamne, nu părăsești pe cei ce te caută pe tine.

11. Cântați Domnului celui ce locuiește în Sion! Vestiți printre popoare isprăvile lui!

12. Că, cel ce răzbușă sângele vărsat, și-aduce aminte, nu uită strigarea celor necăjiți.

13. Miluiește-mă, Doamne. Vezi umilința ce-mi fac vrăjmașii mei, cel ce mă izbăvești din porțile morții!

14. Ca să vestească toate laudele tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de ajutorul tău.

15. Prăbușitu-s-au neamurile în groapa care au făcut-o și în lațul pus de ele s'a prins piciorul lor.

16. Căci Domnul s'arată și face dreptate, și pe necredincios îl încurcă în lucrul mâinilor lui.

17. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

18. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

19. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

20. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

21. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

22. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

23. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

24. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

25. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

26. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

27. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

28. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

29. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

30. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

31. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

32. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

18. Că cel necăjit nu va fi uitat pentru totdeauna, nici nădejdea celor amăriți nu va rămâne mereu deșartă.

19. Scoală, Doamne, să nu se mândrească omul, ci neamurile să se judece înaintea feții tale!

20. Trimite, Doamne, frică peste neamuri, ca să cunoască ele că sunt pieritoare!

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, pentru ce treci cu vederea la vreme de neceaz?

22. Necredinciosul cu trufie urmărește pe cei necăjiți și aceștia se prind în mrețele urzite de el.

23. Căci păcătosul se fălcește cu poftele sufletului său și jefuitorul se ferește pe sine și hulește pe Dumnezeu;

24. Păcătosul în trufia lui nu ține seamă de nimica; nu este Dumnezeu înaintea lui;

25. Căile lui sunt pururea spurcate; judecățile tale-s departe de el și la toți vrăjmașii săi se uită cu dispreț;

26. Căci zice în inima sa: «Nu mă voiu clăti! Din neam în neam niciun rău nu mi se va întâmpla!»

27. Gura lui e plină de blestem, de viclenie și de minciună; răutate și pierzanie e sub limba lui.

28. Stă ascuns după gard și sugrumă pe cel nevinovat la loc dosnic; ochii lui pândesc pe cel fără de ajutor.

29. Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său; pândește ca să apuce pe cel sărac, să-l apuce și să-l încurce în lațul său.

30. Se pleacă, se încovoale, și cei slabi cad în ghiarele lui tari.

31. Apoi zice în inima sa: «Uitat-a Dumnezeu! Întorsu-și-a fața și n'avea nu va vedea».

32. Scoală, Doamne, Dumnezeul meu! Înaltă mâna ta! Nu uita meren pe săracii tăi!

33. Pentru ce să hulcească necredinciosul pe Dumnezeu? Pentru ce să zică el în inima sa, că tu nu vei răzbuna?

34. Tu însă vezi, căci privești la neceaz și la durere, ca să răsplătești cu mâna ta.

35. În tine se bizue săracul și orfanul lui tu-i ești sprijinitor.

(6) Iov 16, 16. Sir. 17, 19. (7) Iov 17, 7. Ps 30, 9. (8) Ps 109, 4; 118, 115. Mat. 7, 23; 25, 41. Luc. 13, 27. (9) Iov 16, 15. (10) 1 Reg. 25, 29. Ps 34, 4; 26, 128. 5. Psalm. 7. — (1) 2 Reg. 22, 3-4. (2) Iov 31, 7. (3) 1 Reg. 24, 7; 26, 9. (4) Fac. 18, 25. Ps 25, 1. Ier. 23, 31. (5) 1 Reg. 16, 7. 2 Reg. 22, 25. 3 Reg. 8, 39. 1 Paral. 28, 9. Ps 16, 3; 25, 2; 43, 23. Pild. 15, 11. Ier. 11, 20; 17, 19; 20, 12. Intel. 1, 6. Sir. 42, 23. Ioan 2, 25. Palt. 13, 8. Apoc. 2, 23. (10) Ps 124, 4. (12)

Iov 20, 25. Plâng. 2, 4; 3, 12. Intel. 5, 20. (14) Iov 4, 8; 15, 35. Is. 33, 11; 59, 4. (15) Ps 9, 15; 34, 8; 56, 9; 63, 9; 140, 11. Pild. 3, 22; 16, 27; 26, 27. Ecl. 10, 4. Ier. 18, 19. (16) Jud. 9, 24. Neem. 4, 4-5. Est. 6, 4. Ps 139, 9. Pild. 5, 22. Psalm. 8. — (1) 2 Paral. 20, 6. Ps 109, 1. (2) Mat. 11, 25; 21, 16. Fapt. 17, 24. (3) Iov 7; 17. Ps 143, 3. Evr. 2, 6. (6) Fac. 1, 28; 9, 2. Mat. 28, 18. 1 Cor. 15, 27. (7) Ioan 3, 35. El. 1, 22.

Psalm. 9. — (1) Ps 74, 1; 110, 1; 137, 1. (2) Ps 30, 7. (3) 2 Reg. 22, 15-16. Ps 33, 16. Pild. 10, 7. (7) Ps 102, 19. Plâng. 5, 19. (8) Num. 23, 21. Ps 35, 13. Fapt. 17, 31. (9) Ps 31, 8. (10) 3 Reg. 8, 37. (12) Fac. 4, 9. Dent. 32, 43. Iov 34, 28. (13) Bar. 3, 4. (15) Ps 7, 15; 140, 11.

(16) Pild. 29, 6. (18) Ps. 33, 6; 139, 12. Luc. 18, 7. (20) Is. 31, 3. (24) Ps 13, 1; 52, 1. (27) Pild. 24, 2. Rom. 3, 14. (28) Fapt. 23, 15. (29) Ps. 16, 12. (30) Is. 3, 15. (31) Iov 22, 13. Ps. 72, 11. (32) Marc. 4, 38. (34) Ps. 67, 7.

36. Zdrobește brațul celui necredincios și rău! Stărpește-i nelegiuirea, ca să nu i se mai găsească nici urma.

37. Domnul este împărat în vecii vecilor! Să piară păgânii din pământul lui!

38. Auzi, Doamne, dorința smeriților și întărește inima lor! Pleacă urechea ta și fă dreptate orfanului și celui necăjit ca omul cel de lut să nu mai împrăstie groază pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

1. La Domnul mi-i nădejdea! Cum de ziceți sufletului meu: «Șoară ca o pasăre, la munte?»

2. Drept e, că necredincioșii și-au încordat arcul, pus-au săgeata pe coardă, ca să tragă din întunec în cei nevinovați!

3. Dar când rânducile sunt răsturnate, ce poate oare să facă dreptul?

4. Este însă Domnul în biserică sa cea sfântă; este un Dumnezeu pe scaun în cer: ochii lui spre cel obișnuit prirevise, genele lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează și pe cel bun, și pe cel rău, dar pe cel rău îl urăște sufletul său.

6. Arunca-va peste cei răi fulgere, pucioasă și foc, și vânt dogoritor va fi cupa soartei lor.

7. Căci Domnul este drept, și dreptatea iubește, și fața lui spre cel drept privește!

PSALMUL 11

Al lui David.

1. Măntuiește-mă, Doamne, că s'au dus cei curvioși; că s'a împuținat adevărul printre fiii omenești!

2. Fiecare cu buze violente grăște din inimă prefăcută.

3. Stărpi-va Domnul buzele minci-noase, limba vicleană, cea trufașă.

4. Și pe cei ce zic: «Cu limba noastră vom birui! Buzele noastre sunt la noi: cine poate să ne stăpânească?»

5. Pentru lacrimile săracilor și suspinul celor necăjiți, acum mă voi scula, zice Domnul; pune-voi la adăpost pe cel obișnuit.

6. Și cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca argintul curățit de pământ, de șapte ori prin foc lămurit.

7. Și tu Doamne, ți le vei ține și ne vei scăpa de neamul acesta în veci.

8. Căci, când se ridică sus oameni de nimica, netrebnicii mișună pretutindena.

PSALMUL 12.

Al lui David.

1. Până când, Doamne, mă vei tot uita? Până când vei întoarce dela mine fața ta?

2. Până când voiui grămădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea ziua și noaptea?

3. Până când se va ridica vrăjmașul asupra mea?

4. Caută și mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm somnul morții!

5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Birnit-l-am!» Ca nu cumva clătindu-mă, să se bucure prigonitorii mei!

6. Că în mila ta am nădăjduit, și inima mea se bucură de ajutorul tău. Cânta-voi Domnului, celui ce mi-a făcut bine! Cânta-voi numele Domnului celui preaînalt!

PSALMUL 13.

Al lui David.

1. Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este Dumnezeu!» Stricatu-s'au oamenii și uriciuni au făcut; nu este între ei cine să facă bine, nu este niciunul!

2. Domnul din cer privește peste fiii oamenilor, ca să vadă de-i vreunul care înțelege, care caută pe Dumnezeu.

3. Dar iată toți s'au abătut, deolaltă toți netrebnici s'au făcut; nu este cine să facă bine, nu este niciunul.

4. Nu se vor înțelepti oare cei nelegiuți, cei ce ca pâinea mănâncă pe poporul meu, și nu cheamă numele Domnului?

5. Atunci se vor umplea de groază, unde nu e groază, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduiește în Domnul și voi ați răș de nădejdea lui, zicând: cine va da din Sion mântuire lui Israel?

7. Dar când va întoarce Domnul pe pribegii poporului său, atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 14.

Al lui David.

1. Doamne, cine va locui în locașul tău, sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană, face dreptate și grăește adevărul în inima sa;

3. Cel ce n'a clevețit cu limba sa, rău apropielui său n'a făcut și nu auzere să fie defăimat vecinul său;

4. Cel ce disprețuiește pe hulitori și pe cei ce se tem de Domnul cinstește, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare rău;

5. Cel ce argintul său în cămătă n'a dat și daruri ca să apese pe cel nevinovat n'a luat;

6. Cel ce se poartă așa în veci nu se va clăti!

PSALMUL 15.

Al lui David.

1. Păzește-mă Doamne, că la tine mi-i nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeu meu, și bunătățile mele ție nu-ți trebuie.

3. Spre sfînții din pământul tău și spre cei curvioși ai tăi zboară dorirea mea.

4. Iată idolii s'au înmulțit și oamenii aleargă la alți dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfă de sânge, nici voi pomeni numele lor cu buzele mele.

5. Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea; tu, Doamne, păzești moștenirea mea.

6. Moștenirea mi-a căzut la loc frumos, și moștenirea mea mi-i dragă.

7. De aceea voiui binecuvânta pe Domnul, povătuitorul meu! La aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Pururea pun pe Domnul înaintea mea; că, de-i la dreapta mea, nu mă voi clătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea, și limba mea s'a veselit; ba și trupul meu odihnește în nădejdea,

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da celui curvios al tău să vadă putreziciunea;

11. Ci-mi vei arăta căile vieții, umple-mă-vei de veselie cu fața ta; și la dreapta ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

PSALMUL 16.

O rugăciune a lui David.

1. Auzi, Doamne, dreptatea mea! La aminte la strigare mea! Ascultă rugăciunea mea cea din buze nevinovate!

2. Să-mi iasă dreptatea dela fața ta! Ochii tăi să vadă nevinovăția mea!

3. De vei cerceta inima mea, de o vei cerceta noaptea, cu foc de mă vei lămurii, nimic rău nu vei găsi, că ce cuget, aceea spun buzele mele.

4. În lucrurile omenești, după cuvântul gurii tale, m'am ferit de cărările înșelătorilor.

5. Indreptat-am pașii mei pe cărările tale și picioarele mele nu au șovăit.

6. Strigat-am către tine, Dumnezeule, și m'ai auzit! Pleacă și acum urechea spre mine și ascultă cuvintele mele!

7. Arată mila ta cea minunată, cel ce măntuiești pe cei ce nădăjduesc în tine de cei ce stau împotriva dreptei tale!

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului și mă ascunde în umbra aripilor tale,

9. De necredincioșii care tăbărăsc asupra mea și de vrăjmașii sufletului meu care mă impresoră.

10. Invalitu-s'au ei în grăsimi, și gura lor grăește semeție.

11. La tot pasul mă impresoră; pusu-și-au ochii asupra mea, ca să mă doboare la pământ.

(36) Ier. 10, 10. Iez. 30, 24. Dan. 6, 27. Psalm. 10.—(1) 1 Reg. 24, 3; 26, 20. Ps. 54, 23; 123, 7. (4) Is. 66, 1. Avac. 2, 20. Sir. 5, 3-4. Mat. 5, 34; 23, 22. (6) Pild. 15, 23. (7) Fac. 19, 24. Ps. 139, 10. Ier. 23, 19. (7) 1 Reg. 16, 7. Mat. 23, 23. Psalm. 11.—(1) Is. 57, 1. Mih. 7, 2. (2) Ps. 27, 4. Mih. 7, 5. (3) Gal. 5, 12. (4) Es. 5, 2. Iov 21, 14-15. Dan. 3, 15. (5) Ps.

145, 7. (6) 2 Reg. 22, 31. Ps. 17, 33. 18, 6. Pild. 8, 8; 30, 5. (3) Ps. 36, 32. Psalm. 12.—(1) Ps. 43, 26; 104, 2. (2) Jud. 6, 13. Ps. 76, 6-7. Plâng. 5, 20. Avac. 1, 2. (4) 1 Eodr. 9, 8. Ier. 51, 39. (6) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 18. Psalm. 13.—(1) Ps. 9, 24-27; 52, 1-2. (2) Ps. 32, 13. Ier. 5, 1. Zah. 9, 1. (3) Oz. 7, 7. Rom. 3, 10.

(6) Ecl. 9, 16. (7) Ps. 52, 8. Is. 59, 20. Psalm. 14.—(1) Ps. 23, 3; 83, 5. Is. 57, 13. (2) Ps. 44, 1. Is. 33, 15. Mat. 5, 8. (3) Iov 27, 4. Sir. 5, 10. Ecl. 4, 23. (4) 4 Reg. 3, 14. (5) Es. 22, 25. Iont. 23, 19. Psalm. 15.—(3) Ioan 11, 5. (4) Is. Nav. 23, 7. Is. 1, 11. Os. 2, 19. (5) Ps. 72, 16; 93, 3; 141, 7. Plâng. 3, 24. (8) Luc. 24, 37. Ioan 3, 22. Fapt. 2, 25, 31. (9) Ps. 29, 12;

56, 10-11. (10) Ps. 48, 15. Os. 13, 14. Ioan 20, 9. Fapt. 13, 35. 1 Cor. 15, 4. (11) Fapt. 2, 28. Psalm. 16.—(1) Ps. 4, 1; 5, 1; 142, 1. (3) Ps. 7, 9; 65, 9. Ier. 11, 20; 12, 3. (5) 1 Reg. 2, 8. (7) Is. 33, 2. (8) Deut. 32, 10. Rut 2, 12. Ps. 35, 7; 62, 8; 90, 1. Zah. 2, 12. Mat. 23, 37. (10) Iov 15, 27. Iuda 1, 16.

12. Gata-s ca un leu ce umblă după pradă; ca un pui de leu ce pândeste din culcușul său.

13. Scoală, Doamne, de-i întâmpină și-i doboară! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia ta!

14. Mântuiește-mă cu brațul tău de oameni, de oamenii lumii ce-și iau partea în viață, căci s'au îmbuibat din vistierile tale; copiii lor se îndoaie și lasă prisosul fiilor lor.

15. Iar eu intru dreptate voi vedea fața ta: sătura-mă-voiu de slava ta, când mă voiu deștepta.

PSALMUL 17.

O cântare a lui David.

1. Iubi-te-voiu, Doamne, tăria mea! Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. El e Dumnezeul meu, stânca mea de scăpare și nădejdea mea.

3. El e scutul meu, puterea care mă mântuiește și adăpostitorul meu.

4. Căci când am strigat:—fie Domnul lăudat!—izbăvitu-m'a de vrăjmașii mei.

5. Legăturile morții mă înfășuraseră și eram potopit de suvoaiele răutății;

6. Lanțurile iadului mă încătușaseră și eram prins în lanțurile morții.

7. Dar în necazul meu am chemat pe Domnul; strigăt am înălțat către Dumnezeuul meu.

8. Și el mi-a auzit glasul din biserică sa cea sfântă și strigarea mea a străbătut până la urechile lui.

9. Atunci s'a clătit și s'a cutremurat pământul, și temelile munților s'au zdruncinat și s'au mișcat, că se mâniase Dumnezeu.

10. Fum ieșea din nările lui; din gura lui ieșea foc mistuitor și cărbuni aprinși tăneau.

11. Plecat-a cerurile și s'a pogorit, și sub picioarele lui era negură deasă.

12. Săzut-a pe heruvimi și a zburat, zburat-a pe aripile vântului.

13. Din întunec și-a făcut cort și adăpost împrejur; cu ape întunecoase și cu nori negri era înfășurat.

14. De strălucirea ce mergea înaintea lui, se desfăceau norii, aruncând grindină și cărbuni de foc.

15. Tunat-a Domnul în ceruri: cel preînalt făcu să răsună glasul său.

16. Slobozit-a săgețile sale și a imprăștiat pe vrăjmași; înmulțit-a fulgerile și i-a pus pe fugă.

17. De certarea ta, Doamne, de suflarea nărilor tale s'au arătat fundurile apelor și temelile lumii s'au desvelit.

18. De sus tinzându-și mâna, m'a apucat și m'a scos din apele cele adânci.

19. Izbăvitu-m'a de vrăjmașul meu cel tare, de dușmanii care erau mai tari decât mine.

20. Aceștia mă impresuraseră în ziua necazului meu, dar Domnul mi-a venit în ajutor.

21. Și m'a scos la loc larg; mântuitu-m'a că m'a iubit.

22. Datu-mi-a Domnul după inima mea și după curăția mâinilor mele mi-a răsplătit.

23. Pentru c'am urmat căile Domnului și n'am fost necredincios înaintea Dumnezeului meu.

24. Toate poruncile lui le-am avut înaintea mea și dela legea lui nu m'am abătut.

25. Fără prihană am fost înaintea lui și m'am ferit de a păcătui.

26. De aceea plătitu-mi-a Domnul după nevinovăția mea și după curăția mâinilor mele pe care a văzut-o.

27. Căci tu, Doamne, cu omul credincios ești milostiv și cu cel drept te porți după dreptatea lui.

28. Cu cel curvios ești curvios și cu cel îndărătnic te porți după îndărătnicia lui.

29. Tu mântuiești pe poporul cel smerit și ochii cei mândri smeresti.

30. Tu, Doamne, aprinzi făclia mea; Dumnezeuul meu, tu luminează întunecul meu!

31. Cu tine voiu birui oștiri; cu Dumnezeul meu voiu doborî ziduri.

32. Căile lui Dumnezeu sunt neprihănite: curat e cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru toți cei ce nădăjduesc într'însul.

Evr. 12, 29. (13) Is. 50, 3. (15) 1 Reg. 2, 10; 7, 10. Ier. 51, 16. (18) 2 Reg. 22, 17. Iov 37, 3. Ps. 65, 11; 68, 1-2. (21) Iov 36, 16. Ps. 30, 8. (22) Iov 22, 30. (26) 1 Reg. 26, 23. (28) Lev. 26, 24. Sir. 39, 29. (29) 1 Reg. 2, 7-8. Ps. 112, 6-7. Luc. 14, 11. (30) Is. 42, 16. (31) Ps. 59, 13. (32) Ps. 11, 6; 18, 7. Os. 14, 14. (33) Pild. 30, 5.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este apărător afară de Dumnezeul nostru?

35. El e Dumnezeul cel ce mă învinge cu putere și face calea mea desăvârșită.

36. El dă picioarelor mele sprinteneala cerbului și pe înălțimi mă așează.

37. El deprinde mâinile mele la războiu și brațele mele să 'ntindă arcu de aramă.

38. Tu mă umbrești cu scutul tău, cu dreptă ta mă sprijinești și mă înalți cu bunătatea ta.

39. Tu lărgiești sub mine pașii mei și faci să nu govăiască picioarele mele.

40. Urmări-voiu pe vrăjmașii mei și-i voiu pierde, și, până nu-i stărpesc, nu mă voiu întoarce.

41. Lovi-i-voiu și nu se vor putea ține, ei vor cădea sub picioarele mele.

42. Tu mă învingi cu putere pentru războiu, și cad cei ce se sculaseră asupra mea.

43. Pe protivnicii mei tu-i pui pe fugă, tu stărpești pe cei ce mă urăsc.

44. Aceia strigă, dar nu-și găsesc mântuitor; pe Domnul îl roagă, dar nu-i aude.

45. Spulbera-i-voiu ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți îi voiu călca!

46. Tu m'ai izbăvit de răzvrătirea poporului și 'n fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor necunoscut îmi slujește și numai cât aude mi se supune.

48. Fiul celor de alt neam se gudură înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Viu este Domnul și binecuvântat este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu;

50. Dumnezeu este cel ce mă răzbună, care supune popoarele sub mine și mă izbăvește de vrăjmașii mei.

51. Doamne, tu m'ai înălțat peste vrăjmașii mei și de omul nedrept tu m'ai izbăvit.

52. De aceea te voiu lăuda printre neamuri și voiu da slavă numelui tău, Doamne;

53. Cel ce mântuiești în chip minunat pe rege și faci milă cu David, unsul tău și cu urmașii lui până în veac.

(34) 2 Reg. 22, 32. Is. 43, 11; 44, 6. (36) Avac. 3, 19. (37) Ps. 143, 1. (39) Ps. 30, 8. (40) Intel. 5, 17. (43) Fac. 49, 8. (44) Iov 27, 9. Ioan 9, 31. (45) 4 Reg. 13, 7. Ps. 82, 13. Is. 10, 6. (46) Rom. 15, 9. (49) Deut. 32, 40. (50) 1 Paral. 17, 10. (52) Rom. 15, 9. Psalm. 18.—(1) Ps. 96, 6. Sir. 43, 1-2. Ept. 14, 17. Rom. 1, 20. (4) Rom. 10,

PSALMUL 18.

Al lui David.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și lucrarea mâinilor lui o vestește tăria.

2. Zina spune slava lui altei zile și noaptea o vestește nopții următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glasul lor:

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii răsună cuvintele lor.

5. Acolo a făcut Dumnezeu salaș soarelui; acesta iese ca un mire din cămara sa, și ca un uriaș vesel cutreeră cerul;

6. Dela o margine a cerului pornește și intră la cealaltă margine a cerului și nimeni nu se poate ascunde de căldura lui.

7. Legea Domnului e desăvârșită: întărește sufletele; învățătura Domnului e adevărată: înțelepțește pe cei neștiutori.

8. Rândurile Domnului sunt drepte: veselesc inima; poruncile Domnului sunt strălucite: luminează ochii.

9. Temerea de Domnul e sfântă: rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului sunt adevărate: toate-s deopotrivă drepte.

10. Mai dorește decât aurul și pietrele scumpe și-s mai dulci decât mierea și fagurul.

11. De aceea le păzește robul tău, că în paza lor este multă răsplătire.

12. Greșalele cine și-le cunoaște oare? Curățește-mă, Doamne, de greșalele cele din neștiință.

13. Și de cugete urite păzește pe robul tău, ca să nu mă stăpânească.

14. Atunci fără prihană voi fi și voi scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primește să fie înaintea ta cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea ta!

PSALMUL 19.

Al lui David.

1. Să te-audă Domnul la vreme de necaz, și numele Dumnezeului lui Iacov să te apere!

18. (6) Eccl. 1, 5. Sir. 43, 3. (7) Deut. 32, 2-4. Ps. 11, 6; 17, 32; 118, 50, 82. Pild. 4, 22. Ier. 15, 16. Sir. 35, 3. Rom. 7, 14. (8) Ps. 118, 130. Naum. 1, 3. Sir. 24, 35. 2 Petr. 1, 19. Ef. 1, 18. (10) Iov 28, 15. Ps. 118, 72, 103, 127. Sir. 23, 35; 24, 22. (11) Ps. 118, 2. (15) Ps. 39, 17; 118, 108. Psalm. 19.—(1) Ps. 17, 11.

(12) Ps. 9, 29. (15) Mat. 5, 8. 1 Ioan 3, 20. 1 Cor. 13, 19. Psalm. 17.—(1) 2 Ier. 22, 2. Ps. 61, 2. (2) Ps. 45, 1. Is. 33, 16. Evr. 2, 13. (3) Ps. 30, 3. (6) 2 Reg. 22, 6. Iov 22, 10. (7) Ps. 33, 5-6; 60, 2; 76, 3; 94, 6. Is. 26, 16. Iona 2, 8. Ioan 2, 3. (8) Ioan 2, 8. (9) 2 Reg. 22, 8. Ier. 10, 10. Avac. 3, 6. (10) Deut. 4, 24. Ier. 19, 2.

2. Să-ți trimită ajutor din locașul său cel sfânt și din Sion să te sprijinească!

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta să-ți fie bine primită!

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinească!

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom ridica steagul, când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că va mântui Domnul pe unsul său și din cerul cel sfânt al său fi va veni în ajutor, cu puterea cea vestită a dreptei sale.

7. Unii se laudă cu căruțele, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.

8. Aceia s-au împiedecat și au căzut, iar noi stăm și ne ținem pe picioarele noastre.

9. Doamne, mântuiește pe regele și ne auzi pe noi ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20.

Al lui David.

1. De puterea ta, Doamne, se bucură regele și ajutorul tău îl umple de veselie.

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui, și de cererea buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Întâmpinatu-l-ai cu binecuvântări de bunătați și cunună de pietre scumpe ai pus pe capul lui.

4. Viață a cerut dela tine, și i-ai dat, datu-i-ai zile multe până în veacul veacului.

5. Mulțumită ajutorului tău slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cînste și cu strălucire.

6. Încercatu-l-ai cu binecuvântări pe totdeauna și cu zămbetul feții tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădăjduiește în Domnul și din mila celui preacînt nu se va clăti.

8. Mîna ta va găsi pe toți vrăjmașii tăi, și dreptă ta va ajunge pe toți cei ce te urăsc.

9. În ziua arătării tale, vei fi pentru ei ca un cuprător de foc.

(4) Ps. 20, 2; 144, 20. (5) Is. 41, 16. (6) 2 Reg. 8, 6. (7) 1 Reg. 17, 45. 4 Reg. 19, 23. Ps. 43, 8. Psalm. 20. — (2) Ps. 19, 4; 144, 20. Ioan 20, 28. (3) Evr. 2, 9. (4) Ps. 60, 6. Fapt. 17, 25. (6) Is. 19, 24. (8) Mat. 24, 51. (9) Mat. 3, 19. (11) Ps. 33, 16. Is. 14, 22. (14) Apoc. 22, 20. Psalm. 21. — (1) Mat. 26, 24, 54; 27, 46.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia ta și focul fi va mistui pe ei.

11. Stărpi-vei sămânța lor de pe pământ și neamul lor dintre fiii oamenilor.

12. Că planuri rele au uneltit asupra ta; urzit-au sfaturi violene și nu vor izbûti.

13. Că-i vei face țintă pentru săgețile tale și cu arcul tău vei trage în fața lor.

14. Înaltă-te, Doamne, cu puterea ta. Cînta-vom și vom lăuda țaria ta!

PSALMUL 21.

Al lui David.

1. Dumnezeu meu, Dumnezeul meu! Pentru ce m'ai părăsit, pentru ce te-ai depărtat fără să-mi ascuți graiurile și fără să-mi ajuți?

2. Dumnezeul meu, ziua am strigat și nu m'ai auzit; strigat-am și noaptea și nu m'am liniștit!

3. Dar tu sfînt ești și locuiești în lauda lui Israel.

4. În tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit;

5. Către tine au strigat, și s-au mîntuit; nădăjduit-au în tine și n-au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci vierme, ocară oamenilor și batjocura poporului.

7. Toți câți mă văd, mă batjocoresc, strîmbă din buze și dau din cap, zicînd:

8. «Acesta nădăjduia în Domnul, să-l izbăvească și să-l mîntuiască, de este plăcutul lui!»

9. Dar tu m'ai scos din pantecele maicii mele; dela sânul maicii mele tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. Dela naștere sunt pus sub paza ta; tu ești Dumnezeul meu dela sânul maicii mele.

11. De aceea nu te depărta de mine, că necazul e aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au împresurat, împresuratu-m'au grașii Vasanului.

13. Deschisu-și-au asupra mea gura lor, ca leul ce umblă după pradă și mugește.

Marc. 15, 24. (4) Ps. 106, 6. (5) Ps. 24, 2. Rom. 5, 5. (6) Iov 25, 6. Fapt. 17, 3. 1 Cor. 15, 3. (7) Ps. 108, 25. Ințel. 2, 18-20. Mat. 26, 67; 27, 39. Marc. 9, 12; 15, 29. Luc. 18, 32; 22, 63; 24, 27. 1 Petr. 1, 11. Filip. 2, 7. (8) Ințel. 2, 18. Mat. 27, 43. (9) Ps. 70, 6. (12) Ps. 87, 17-18. Am. 4, 1. Mat. 27, 20.

14. Și eu m'am vărsat ca apa și toate oasele mele mi s'au desfăcut.

15. Inima mea s'a făcut ca ceara, și se topește în mine măruntaiele mele.

16. Uscatu-mi-s'a vîlaga ca un hîrb de lut și limba mi s'a lipit de cerul gurii; pogoritu-m'ai în pulberea morții.

17. Căci m'au înconjurat câini mulți; o haită de nelegiuîți m'a împresurat;

18. Și au străpuns mâinile și picioarele mele.

19. Toate oasele mi se puteau număra, iar ei se uitau și făceau din mine priveliște.

20. Împărțit-au hainele mele între ei și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Dar tu, Doamne, nu te depărta! Țaria mea, vino în ajutorul meu;

22. Izbăvește de sabie viața mea! Scapă bietul meu suflet din ghiaara câinilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele taurilor izbăvește-mă!

24. Și voiți vesti numele tău fraților mei; în adunarea lor te voi lăuda, zicînd:

25. Cei ce vă temeți de Domnul, cântați laudele lui; vestiți slava lui, toți cei din neamul lui Iacov!

26. Temeți-vă de dînsul, toată seminția lui Israel!

27. Căci n'a nesocotit, nici a trecut cu vederea ruga săracului; nu și-a întors dela el fața, ci l-a auzit când l-a chemat.

28. Tu ești lauda mea: în adunare mare te voi lăuda; făgăduințele mele voi împlini înaintea celor ce se tem de tine.

29. Mîncea-vor săracii și se vor sătura, și vor lăuda pe Domnul cei ce-l caută; vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

30. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pămîntului și toate națiunile se vor închina înaintea lui.

31. Că a Domnului este împărăția și el domnește peste popoare.

32. Mîncea-vor și se vor închina toți grașii pămîntului; cădea-vor înaintea

(18) Iov 30, 16. (16) Deut. 28, 66. Ioan 19, 28. (17) Mat. 26, 56; 27, 27. Marc. 14, 49. (18) Ioan 19, 37. (19) Luc. 23, 35. (20) Mat. 27, 35. Marc. 15, 24. Luc. 23, 34. Ioan 19, 24. (21) Ps. 39, 17. (23) Is. 24, 7. (24) Ps. 25, 12; 67, 27; 108, 30. Ioan 20, 17. Evr. 2, 12. (27) Evr. 8, 7. (28) Ps. 34, 18; 115, 5. (29) Ps. 68, 36. Cant. 5, 1. Is. 65, 13. Mat. 11, 5. Luc. 1, 53. (30) Ps. 2, 7. Is. 60, 14. (37) Ps. 46, 8. Dan. 7, 27. Mat. 6, 10. (32) Ps. 71, 11. Is. 49, 23.

lui toți cei ce pogoră în pământ și cei ce nu-și pot ține viața.

33. Urmașii mei vor sluji lui în veac și ai Domnului se vor chema;

34. Veni-vor și vor vesti dreptatea Domnului, și poporului ce se va naște vor spune ce-a făcut Domnul.

PSALMUL 22.

Al lui David.

1. Domnul este păstorul meu și nimica nu-mi lipsește.

2. La pășuni bune mă sălășluiește și mă povățuiește la ape line.

3. Sufletul mi-l întărește, pentru numele său, și pe cărările dreptății mă povățuiește.

4. De-aș umbla pe valea umbrei morții, de rele nu m'aș teme, căci tu cu mine ești.

5. Toiagul tău și varga ta, acestea-s mîngăierea mea.

6. Tu-mi gătești masă înaintea vrăjmașilor mei, cu untdelemn ungi capul meu, și cupa mi-i plină rasă.

7. Mila ta, Doamne, să mă însoțească în toate zilele vieții mele, și să locuiesc zile multe în casa Domnului Dumnezeului meu!

PSALMUL 23.

Al lui David.

1. Al Domnului este pămîntul și toate cele de pe el, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa;

2. Căci el a întemeiat pe dînsul mări, și cu râuri l-a brăzdat.

3. Cine se va sui în muntele Domnului, sau cine va sta în locul cel sfânt al lui?

4. Cel cu mâini nevinovate și cu inimă curată, care nu și-a întinat cu minciuni sufletul său și cu viclenie nu s'a jurat vecinului său.

5. Acela va lua binecuvîntare dela Domnul și dreptate dela Dumnezeu, mîntuitorul său.

6. Acela este neamul celor ce caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

(33) Is. 53, 10. Psalm. 22. — (1) Is. 40, 11. Ier. 23, 4. Iez. 34, 14, 23. Ioan 11, 12. 1 Petr. 2, 25. Filip. 4, 19. Apoc. 7, 17. (2) Ioan 10, 9. (4) Ps. 117, 6. Rom. 8, 31. (6) Ps. 111, 10; 115, 4. Phil. 9, 2. Is. 25, 6. Luc. 7, 46. (7) Ps. 25, 6; 26, 6; 62, 3. Psalm. 23. — (1) Is. 9, 29; 19, 5. Deut. 10, 14. Iov 41, 10. Ps. 49, 12. 1 Cor. 10, 26. (2) Iov 38, 6. 2 Petr. 3, 5. (3) Ps. 14, 1. Is. 33, 15-16. (4) Mat. 5, 8. (5) Is. 48, 17-18. Os. 10, 12. (6) Is. 51, 2. 1 Petr. 2, 9.

7. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ridicați-vă, porți veșnice, și va intra împăratul slavei!

8. Cine-l acela împăratul slavei?
9. Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

10. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ridicați-vă, porți veșnice și va intra împăratul slavei!

11. Cine-l acela împăratul slavei?
12. Domnul Savaot, acesta este împăratul slavei!

PSALMUL 24.

Al lui David.

1. Către tine, Doamne, înalț sufletul meu! Dumnezeuul meu, în tine nădăduesc, să nu fiu rușinat în veac, nici să rădă de mine vrăjmașii mei!

2. Să nu fie rușinați cei ce nădăduiesc în tine, ci vrăjmașii cei vicleni să fie rușinați!

3. Arată-mi, Doamne, căile tale și cărările tale mă învăță!

4. Învață-mă și mă povățuiește la adevărul tău, că tu ești, Dumnezeule, mântuitorul meu și pe tine te aștept în toată ziua.

5. Adu-ți aminte, Doamne, de bună-tatea ta și de mila ta, că de veacuri sunt ele!

6. Păcatele tinerețelor mele și cele din neștiință nu le pomeni, ci mă pomenește pe mine, pentru mila ta, și pentru bună-tatea ta, Doamne!

7. Bun și drept este Domnul și arată păcătoșilor pe ce cale să apuce.

8. Pe cei nevinovați îi povățuiește la dreptate și celor smeriți le arată cărările sale.

9. Toate căile Domnului sunt milă și dreptate, pentru cei ce pășesc așezământul lui și poruncile lui.

10. Pentru numele tău, Doamne, iartă-mi păcatul meu, că mare este.

11. Omului, care se teme de Domnul, i-arată Domnul ce cale s'aleagă.

12. Sufletul a celui va fi în fericire și urmașii lui vor moșteni pământul.

13. Domnul arată tainele sale celor ce se tem de dânsul și-i învață așezământul său.

14. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că el scapă de laț picioarele mele.

15. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și necăjit sunt eu!

16. Inmăltitu-s'au supărările inimii mele, din necazurile mele scoate-mă!

17. Vezi întristarea și amărăciunea mea și iartă-mi toate păcatele mele!

18. Vezi cât s'au înmulțit vrăjmașii mei și cât de mult mă urăsc ei!

19. Păzește sufletul meu și mă mântuiește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăduit în tine!

20. Să mă păzească nevinovăția și dreptatea, căci întru tine am nădăduit pururea!

21. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui!

PSALMUL 25.

Al lui David.

1. Judecă-mă, Doamne, că în nevinovăția mea am umblat! În Domnul am nădăduit și nu mă voiu clăti!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cercă! Inflăcărează inima mea și toate cele din lăuntrul meu!

3. Că mila ta e înaintea ochilor mei și adevărul tău mă povățuiește.

4. Cu oamenii cei mincinoși nu'am șezut și cu cei vicleni nu mă voiu întovărăși.

5. Adunarea celor vicleni am urit-o și cu cei necredincioși nu mă voiu uni.

6. Spăla-voiu în nevinovăție mâinile mele și mă voiu apropia de jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să trâmbițez laudele tale și să vestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuiești tu și locul unde sălășluiește slava ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge.

10. În ale căror mâini sunt nelegiuiri și dreptă cărora e plină de mită!

11. Eu însă în nevinovăția mea am umblat: ai mila de mine și mă miluiește!

12. Că piciorul meu pășeste pe calea dreptă și în adunări te voiu binecuvânta, Doamne!

PSALMUL 26.

Al lui David.

1. Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnicii și dușmanii mei, să mănânce cărnurile mele, singuri se vor împiedeca și vor cădea!

4. Oștire de se va ridica asupra mea, inima mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar războiul de se va stărni, eu tot voi nădădui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăduiesc: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

7. Ca să văd slava Domnului și să cercetez biserica lui cea sfântă.

8. Căci la vreme de necaz mă va adăposti în cortul său, în locul cel tainic al locașului său mă va dosi și pe stâncă mă va înălța.

9. Înălța-mi-voiu atunci capul peste vrăjmașii dimprejur, și în glas de trâmbiță voiu jertfi în locașul lui; cântă-voiu atunci și voiu slăvi pe Domnul.

10. Auzi-mi, Doamne, glasul cu care strig către tine; ai mila de mine și mă ascultă!

11. Inima mea-mi zice din partea ta: «Caută fața mea!» Fața ta, Doamne, voiu căuta.

12. Să nu-ți întorci fața dela mine, nici să lepezi în mânie pe robul tău!

13. Ajutorul meu ești: nu mă părăsi! Nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitorul meu!

14. Când tatăl meu și maica mea m'au părăsit, atunci Domnul m'a primit.

15. Învață-mă, Doamne, căile tale și mă povățuiește pe cărările dreptății pentru rușinarea vrăjmașilor mei.

16. Nu mă lăsa în voia celor răi, că s'au sculat martori mincinoși, cari suflă asupra mea răutate.

17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii și-mi zic:

18. Așteaptă ajutor dela Domnul și fii tare! Imbărbăteze-se inima ta și nădăduiește în Domnul.

Psalm. 26.—(1) 2 Reg. 22, 23. Ps. 117, 6. Mih. 7, 8. Fapt. 17, 25. (2) 2 Reg. 22, 30. (4) Ps. 3, 6. (6) Fac. 20, 5. Ps. 22, 7; 62, 3. Luc. 10, 42. (8) Ps. 30, 20. (9) Ps. 115, 8. Is. 38, 20. (10) Ps. 4, 1. (11) Ps. 40, 15. (13) 3 Reg. 8, 57. (14) Is. 63, 16; 64, 7. (15) Ps. 24, 3; 85, 11; 138, 24. (16) Ps. 30, 8. Mat. 26, 59, 60. Marc. 14, 55. (17) Ps. 141, 7. Is. 38, 11. (18) Is.

PSALMUL 27.

Al lui David.

1. Către tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns! Ca nu cumva tăcând tu, să mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când strig către tine și când ridic mâinile mele către biserica ta cea sfântă!

3. Cu cei necredincioși să nu mă socotești, nici să nu mă pierzi cu cei ce fac strâmbătate,

4. Care cu gura grăiesc pace aproapei lor, iar în inima lor au răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după izvodirile cele viclene ale lor!

6. După lucrul mâinilor lor, dă-le plata ce li se cuvine lor!

7. Pentru că n'au luat aminte la lucrările Domnului, nici la faptele cele minunate ale mâinilor lui.

8. De aceea și ei îi va doborî la pământ, și niciodată nu-i va mai scula.

9. Binecuvântat să fie Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și scutul meu: în el a nădăduit inima mea și m'a ajutat. Sălta-ta inima mea și cu cântări de laudă-l preamăresc.

11. Domnul este tăria poporului său și cetate de scăpare pentru unsul său.

12. Mântuiește, Doamne, poporul tău și binecuvintează moștenirea ta! Paște-o și o sprijinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.

Al lui David.

1. Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu: dați Domnului slavă și cinste!

2. Dați slavă numelui său! Închină-ți-vă înaintea Domnului, în biserica cea sfântă a lui!

3. Glasul Domnului răsună peste ape: Dumnezeuul slavei tună; tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii: sfărâmă Domnul cedrii Libanului,

25, 9. Avac. 2, 3. Psalm. 27.—(1) Ps. 87, 4; 142, 7. (2) Ps. 4, 1; 142, 6. (4) Ps. 11, 2; 61, 5. Ier. 9, 8. Mih. 7, 5. (6) Plâng. 3, 64. Mat. 16, 27. (7) Iov. 34, 27. Is. 5, 12. (10) Ps. 3, 8. (11) Ps. 20, 1-2. Psalm. 28.—(1) Ps. 35, 7. Apoc. 21, 24. (3) 2 Reg. 22, 14. Iov. 37, 4-5. Ps. 67, 34. Marc. 3, 17. Fapt. 7, 2. (5) Is. 30, 31.

(8) Ps. 44, 4. Psalm. 24.—(1) Ps. 85, 4; 118, 116. (2) Ps. 21, 5. (3) Ps. 26, 15; 85, 11. (5) Ps. 102, 17. Ier. 33, 11. (6) Iov. 13, 26. (7) Deut. 32, 4. (9) Ps. 31, 9. Dan. 4, 34. Os. 14, 10. (10) Ps. 78, 9. (12) Ps. 35, 22. Is. 60, 21. Mat. 5, 8. (13) Deut. 29, 29. Sir. 43, 38. Luc. 8, 10. (14) 2 Paral. 20, 12. Iov. 16, 20. Ps. 120, 1.

(16) 2 Reg. 22, 7. Plâng. 1, 20. (18) Ioan 15, 25. Psalm. 25.—(1) Ps. 7, 8. (2) Ps. 7, 9; 138, 23. Ier. 11, 20. (4) Iov. 31, 5. Ps. 1, 1. (5) Ps. 118, 128. (6) Deut. 21, 6. Ps. 22, 7; 41, 2. (8) 1 Reg. 26, 19. Mat. 23, 21. Luc. 2, 37. (9) 1 Reg. 15, 18. (12) Ps. 21, 24.

6. Și-i face să sară ca viței: Libanul și Ermonul sar ca puii de rinocer.
7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului zgudue pustiul: Domnul zgudue pustiul Cadeș.

9. Glasul Domnului deslegă pantecele cerboacelor, glasul Domnului despoaie cedrii și'n biserica lui toată strigă: Slavă!

10. Domnul a împărțit peste potop. Împărțit-va Domnul în veac pe tronul său.

11. Domnul dă tărie poporului său. Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

1. Înălța-te-voiu, Doamne, că m'ai ridicat dela pământ și n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.
2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Scoas-ai din iad sufletul meu. Doamne, și mi-ai dat să trăiesc departe de cei ce se pogoară în groapă.

4. Lăudați pe Domnul toți cuvioșii lui! Slăviți cu laude sfințenia lui!

5. Căci de-o clipă e mânia lui, iar bunăvoința lui e pe viață: seara vine cu lacrimi, iar dimineața-i bucurie.

6. În fericirea mea zicam: «În veac nu mă voiu clăti. Că, prin bunăvoința ta, ai întărit muntele meu».

7. Dar îți-ai ascuns fața ta și m'am turburat.

8. Atunci am strigat către tine, Doamne, și m'am rugat Domnului meu:

9. «Ce folos si să vers sângele meu, sau să mă pogori în mormânt! Tărâna, poate ea oare să te laude, sau poate să vestească adevărul tău?»

10. Auzi-mă, Doamne, și mă miluește! Doamne vino în ajutorul meu!»

11. Atunci ai prefăcut plânsul meu în bucurie; luat-ai sacul de pe mine și m'ai încins cu veselie.

12. De aceea te va lăuda sufletul meu, și nu va tăcea pururea; pururea te voiu lăuda, Doamne, Dumnezeul meu!

(9) Iov 39, 1-4. (10) Fac. 6, 17. 1 Petr. 3, 20-21. Psalm. 29.— (1) Ps. 34, 19. (2) Deut. 32, 39. Ps. 102, 3. (3) 1 Reg. 2, 6. Ps. 85, 13. (4) Ps. 96, 12. (5) Is. 26, 20; 54, 8; 60, 10. Plâng. 3, 23, 32. Ioan 19, 30. (6) Iov 29, 18. (7) Ps. 6, 5. Is. 38, 18. Bar. 2, 17. (12) Ps. 15, 9. Psalm. 30.— (1) Ps. 70, 1; 102, 17-18. Is. 49, 23. (2) Ps. 114, 2. (7) Ps. 17, 3. (4) Num.

PSALMUL 30.

Al lui David.

1. La tine, Doamne, mi-i nădejdea; să nu fiu rușinat în veac! Izbăvește-mă după dreptatea ta!

2. Pleacă urechea ta spre mine și vino degrab în ajutorul meu! Fii pentru mine stâncă de apărare și cetate de scăpare, ca să mă mântuiesc!

3. Că tu ești puterea mea și scăparea mea; povățuește-mă și mă îndreaptă, pentru numele tău cel sfânt.

4. Scoate-mă din cursa ce pe ascuns mi s'a întins, că tu ești tăria mea.

5. În mâinile tale încredințez duhul meu, tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeul adevărului!

6. Urit-am pe cei ce se lipesc de idoli cei deșeriți, iar eu în Domnul Dumnezeul meu am nădăjdut.

7. Bucuratu-m'am și m'am veselit de mila ta, că ai căutat la înfristarea mea, și necazul sufletului meu l-ai cunoscut.

8. Și nu m'ai lăsat pe mâna vrăjmașilor mei, ci ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluește-mă, Doamne, că sunt strâmtorât! Intristarea mi-a secătuit ochii mei, ba și sufletul și inima mea.

10. Viața mi se stinge în dureri și anii mei în suspinuri se scurg; slăbit-a de sărăcie puterea mea și oasele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrăjmașilor mei, ajuns-am ocară pentru toți vecinii și groază pentru cunoscuții mei.

12. Cei ce mă văd pe uliță fug; uitat sunt ca un mort de orice inimă, că am ajuns ca un hârb lepădat.

13. Auzit-am ocările multora și groaza mă cuprinde, când se adună aceia laolaltă și se sfătuiesc să-mi răpească sufletul.

14. Dar în tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeul meu.

15. În mâinile tale sunt sortii mei; izbăvește-mă de vrăjmașii mei și de toți cei ce mă prigonesc!

16. Arată robului tău fața ta și mă mântuește cu mila ta!

16, 22. Luc. 23, 46. Fapt. 7, 59. (6) Deut. 32, 21. Ps. 61, 10. (7) Ps. 9, 2. (8) 2 Reg. 22, 20. Ps. 17, 21, 39; 20, 16. (9) Ps. 6, 7; 87, 9. (10) Ps. 39, 15-16; 108, 24. (11) Iov 19, 13. Ps. 37, 11; 38, 41. (12) Ecl. 9, 5. Ier. 48, 38. (13) Ps. 2, 1. (15) Ps. 38, 5. (16) Num. 6, 25. Ps. 4, 6; 79, 3. Dan. 9, 18.

17. Doamne, să nu fiu rușinat eu, cel ce te chem pe tine, ci necredincioșii să fie rușinați și să muțască în locașurile morților!

18. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului rele, și sunt pline de trufie și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunăților tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se tem de tine și le-ai gătit celor ce nădăjdnesc în tine, înaintea feții fiilor omenesci.

20. Că-i ocrotești, sub adăpostul feții tale, de unelțirile celor necredincioși și-i păzești în cortul tău, de limbile cele clevetitoare.

21. Binecuvântat fie Domnul, că mi-a arătat mila sa, ca o cetate minunat întărită;

22. Zis-am în vremea necazului meu: «Lepădat sunt, Doamne, dela ochii tăi».

23. Dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

24. Iubiți pe Domnul, toți cei cuvioși ai lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri le plătește cu vârf.

25. Fiți tari, cei ce nădăjduiți în Domnul, și să se îmbărbăteze inimile voastre!

PSALMUL 31.

Al lui David.

1. Ferice de acela, căruia i s'au lăsat fărădelegile și ale cărui păcate i s'au acoperit!

2. Ferice de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și'n sufletul căruia nu se află vicleșug!

3. Cât am păstrat tăcerea, mi se mistuiau oasele și suspinele nu-mi mai conteneau.

4. Căci ziua și noaptea mă apăsa mâna ta și seca vлага mea ca de arșița verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul, și greșala mea n'am ascuns-o.

6. Zis-am: «Mărturisii-voiu Domnului fărădelegea mea!» Și îndată ai ridicat pedeapsa păcatului meu.

(19) Is. 64, 4. (20) 1 Reg. 25, 29. Ps. 26, 8. (23) Ps. 4, 3; 144, 20. Plâng. 3, 53-55. (24) Iov 22, 29. Pild. 29, 23. 1 Petr. 5, 5. Psalm. 31.— (1) Ps. 84, 2. Ier. 30, 29. Rom. 4, 7. (2) 1 Cor. 5, 19. (4) Ps. 37, 1, 4. (6) Ps. 37, 18; 50, 3-4. Pild. 28, 13. 1 Ioan 1, 9. 1 Cor. 11, 31. (6) Lev. 13, 6. Mat. 6, 12. Luc. 11, 4. (7) 2 Reg. 22, 17. Is. 55, 6. (8) Ps. 9, 9. (9) Deut. 11, 12. Ps. 24, 11. Pild. 4, 11; 14, 8. (10) Pild. 26, 3. (11) Is. 57, 19-20. (12) Ps.

7. De aceea toată sluga credincioasă să se roage ție la vreme cuvenită, și chiar potop de s'ar stărni, pe acela nu l-ar potopi.

8. Tu ești limanul meu, și tu mă izbăvești la vreme de necaz; tu faci să-mi răsuné împrejur cântări de mântuire și-mi zici:

9. «Înțelepți-te-voiu și-ți voiu arăta calea pe care trebuie să mergi; sfătui-torul tău voi fi și ochiul meu va fi asupra ta».

10. Nu fiți fără de minte, cum e calul și catărul, pe care-l silești la supunere cu frâu și cu zăbale.

11. Multe sunt bătăile, care ajung pe păcatos! Iar pe cel ce se teme de Domnul, mila-l va întâmpina.

12. Bucurați-vă în Domnul și va veseliți, dreptilor! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei drepti la inimă!

PSALMUL 32.

Al lui David. La Efrei fără titlu.

1. Bucurați-vă, drepti, de Domnul! Celor drepti se cuvine să laude.

2. Lăudați pe Domnul cu harpa! Lăudați-l în psaltire cu zecce strune!

3. Cântați-i lui cântare nouă! Cântați-i frumos cu strigăte de bucurie!

4. Că drept este cuvântul Domnului, și toate lucrurile lui vrednice de credință!

5. Domnul iubește judecata și dreptatea și de mila Domnului e plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului s'au întemeiat cerurile, și cu duhul gurii lui toate ostirile lor.

7. Strâns-a grămadă apele mării, și adâncurile le-a pus în vistierile sale.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea lui!

9. Căci el a zis și s'au făcut; el a poruncit și s'au zidit.

10. Domnul schimbă gândurile oamenilor; el risipește sfaturile popoarelor și planurile boierilor le răstoarnă.

32, 1; 63, 11; 96, 12. Psalm. 32.— (1) Ps. 31, 12; 146, 1. (2) Ps. 91, 3; 143, 9. (3) Ps. 39, 3; 149, 1. Is. 42, 10. Apoc. 5, 9. (5) Ps. 118, 64. (6) Fac. 1, 6-8. Neem. 9, 6. Iov 33, 4. Pild. 3, 19. Is. 45, 12. Iudit 16, 17. Sir. 43, 30. Ioan 1, 3. Fapt. 17, 24. Evr. 11, 3. Apoc. 14, 7. (7) Fac. 1, 9. Iov 38, 8. Ier. 5, 22. (8) Fac. 1, 9. Iov 37, 6. Ps. 147, 7. Is. 46, 11. Iudit 16, 17. (10) 2 Reg. 17, 14. Neem. 4, 15. Iov 5, 12. Luc. 3, 51

11. Iar planurile Domnului rămân în veac și gândurile inimii lui dăinuiesc din neam în neam.
12. Ferice de neamul care are Dumnezeu pe Domnul, și de poporul pe care l-a ales el de moștenire!
13. Din ceruri privește Domnul și vede pe toți fiii oamenilor.
14. Din locașul său privește Domnul peste toți locuitorii pământului.
15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.
16. Nu se măntuiește un rege prin ostirea lui cea multă, nici viteazul prin mulțimea puterii lui.
17. Înceală-se cel ce se bizuie în puterea calului, căci multa lui putere nu-l poate mântui.
18. Iată ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de dânsul și spre cei ce nădădușesc în bunătatea lui.
19. Ca să le măntuiască sufletele de moarte și să-i hrănească la vreme de foamete.
20. Sufletul nostru nădădușește în Domnul; el este scutul și ajutorul nostru.
21. Veseli-se va inima noastră de dânsul, și în numele cel sfânt al lui vom nădăjdui.
22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, cum am nădăjdut și noi într-o tine!

PSALMUL 33.

Al lui David.

1. Bine voiu cuvânta pe Domnul în toată vremea; lauda lui va fi pururea în gura mea.
2. Cu Domnul se va lăuda sufletul meu: audă cei blânzi și să se veselească!
3. Slăviți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.
4. Căutat-am pe Domnul și m'a auzit, și din toate necazurile m'a izbăvit.
5. Apropiati-vă de el și vă veți lumina, și fețele voastre nu se vor rușina.

(11) Pild. 19, 21. Is. 46, 10. Mal. 3, 6. Ebr. 6, 17. (12) Ps. 64, 4; 143, 15. (13) 2 Paral. 16, 9. Iov 28, 24. Ps. 13, 2. (14) Pild. 15, 3. (15) Ebr. 4, 13. (17) 2 Paral. 25, 8. Pild. 21, 31. (18) Iov 36, 7. Ps. 33, 15. Sir. 15, 19. 1 Petr. 3, 12. (19) Iov 5, 20. Ps. 36, 19. Pild. 10, 3. (21) Is. 66, 14. Psalm. 33.— (1) Ps. 103, 33. (2) Luc. 1, 46. (3) Ps. 104, 3. (4) Is. 2, 12; 65, 24. (5) Ps. 17, 7-8. Mih. 7, 7. (6) Ps. 9, 18; 68, 37. (7) Fac. 32, 1. Dan. 3, 28; 4, 10. Zah. 9, 8. Ebr. 1, 14. (8) Ps. 2, 11; 145, 5. Pild. 16, 20. Flang. 3, 25. 1 Petr. 2, 3. (9) Is. Nav. 4, 24.

6. Vreun necăjit de-l strigă, l-aude Domnul și-l măntuiește din toate necazurile lui.
7. Îngerul Domnului străjuiește împrejurul celor ce se tem de dânsul și din toate necazurile lor îi scapă.
8. Gustati și vedeți că bun este Domnul! Ferice de omul care nădădușește într'însul!
9. Temeți-vă de Domnul, toți sfinții lui, că nimic nu lipește celor ce se tem de dânsul.
10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce cantă pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.
11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine: frica Domnului vă voui învăța.
12. De vrea omul să trăiască și să vadă zile bune:
13. Să-și oprească limba dela rău și buzele sale dela minciună.
14. Să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s'o urmeze;
15. Ochii Domnului caută spre cei drepti și urechile lui iau aminte la ruga lor.
16. Iar fața Domnului e împotriva celor răi, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.
17. Când strigă dreptii, Domnul aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.
18. Aproape este Domnul de cei cu inima smerită, și celor cu duhul umilii le ajută.
19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate-i va izbăvi Domnul.
20. Păzește Domnul toate oasele lor, niciunul dintr'însele nu se va zdrobi.
21. Pe cel rău răutatea-l ucidă, și cei ce urăsc pe dreptul vor greși.
22. Mântui-vă Domnul sufletele robilor săi, și nimenea din cei ce nădădușesc în el nu va pieri.

PSALMUL 34.

Al lui David.

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strâmbătate și dă războiu celor ce se războiesc cu mine!

Ps. 111, 3. Sir. 40, 29. (10) Ps. 106, 9. Am. 5, 4. Sir. 32, 24. Luc. 1, 53. (12) 1 Petr. 3, 10. (13) Ps. 36, 27. Iac. 1, 26. (14) Fac. 13, 8. Iov 28, 28. Ps. 36, 37. Is. 1, 16. Am. 5, 14. Sir. 17, 21. (15) 2 Paral. 6, 39-40. Ps. 32, 18. Is. 65, 23. Zah. 11, 4. Sir. 34, 17. Ioan 9, 31. (16) Lev. 17, 10; 26, 17. Ps. 9, 5; 20, 11. Ier. 31, 14. Sir. 15, 19. (18) Ps. 144, 19. (19) Pild. 11, 8. Fapt. 7, 10; 14, 22. Rom. 8, 17. 2 Cor. 1, 4. (20) Is. 66, 14. Ioan 19, 36. (21) Pild. 22, 8. Injel. 3, 10. (22) Rom. 8, 1. Psalm. 34.— (1) Is. 49, 25.

2. Apucă sabia și scutul, și te scoală în apărarea mea!
3. Tinde-ți sabia și taie calea celor ce mă prigonesc! Zi sufletului meu: «Eu sunt mântuirea ta!»
4. Rușinați și nfrânți să fie cei ce urmăresc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc mie răul, rușinați să fie și puși pe fugă!
5. Să fie ca pleava luată de vânt, și îngerul Domnului să-i vâneze!
6. Intunecată și lunecoasă să fie calea lor, și îngerul Domnului să-i urmărească!
7. Că fără pricină mi-au întins mie cursă și groapă au săpat ca să mă piardă.
8. Fără de veste să vie pieirea peste dânsii! Lațul, ce mi-au întins, să-i prindă! În acela să cadă și să piară!
9. Bucura-se va atunci sufletul meu de Domnul și se va veseli de mântuirea lui.
10. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este ca tine, cel ce izbăvești pe cel slab din mâna celui mai tare decât el, și pe cel sărac și necăjit de cel ce-l jefuiește!
11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de cele ce nu știu mă învinuiesc.
12. Imi plătesc cu rău pentru bine; eu prigonec plătesc sufletului meu.
13. Iară eu, când zăceau ei, eu sac m'am îmbrăcat; mi-am smerit sufletul cu post și m'am rugat în inima mea.
14. Ca unui prieten, ca unui frate, așa le-am făcut eu bine. Ca și cum aș fi jelit pe mama, așa umblam cu capul plecat.
15. Iară când m'am poticnit, ei s'au bucurat și s'au adunat; adunatu-s'au să mă hulească; și nu știu pentru ce mă clevesc meren.
16. Cu păcătoșii și cu trântorii serăpnesc cu dimții asupra mea.
17. Până când, Doamne-i vei răbda? Doamne, păzește sufletul meu de răutatea lor! Păzește de lei viața mea!
18. Și te voui slăvi în adunare mare, în popor mult te voui lauda.
19. Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei cei răi, cei ce mă urăsc pe nedrept să nu facă semne cu ochii.

(4) Ps. 6, 10; 39, 18-19; 60, 2-3; 70, 13. (5) Iov 21, 18. Ps. 1, 4. Is. 29, 5. Os. 13, 3. Injel. 11, 20. (7) Ier. 18, 21. Luc. 23, 4. (8) Ps. 7, 15-16. Dan. 6, 25. (9) Luc. 1, 46-47. (10) 1 Reg. 17, 47. Iov 36, 15. (11) 3 Reg. 21, 13. Mat. 26, 69. Marc. 14, 55. Fapt. 6, 13. (12) Ps. 108, 4. (13) Iov 30, 9. Luc. 23, 35. (16) Ps. 111, 10. (18) Ps. 81, 28; 89, 11. (19) Ps. 29, 1; 68, 6. Ioan 18, 28. (21) Iov 16, 9-10. Ps. 39, 20; 68, 4. Flang.

20. Căci ei nu grăiesc de pace, ci răutăți plănuiesc în inima lor.
21. Larg își deschid gura asupra mea și zic: bine, bine, las' că vom vedea!
22. Vezi-i și tu, Doamne, și nu-i răbda! Doamne, nu te depărta de mine!
23. Scoală, Doamne, în apărarea mea! ridică-te, Dumnezeu meu, în sprijinul dreptății mele!
24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea ta! Dumnezeu meu, să nu izbutească vrăjmașii mei asupra mea.
25. Nici să zică în inima lor: «Înghițitu-l-am! S'a făcut după dorința noastră!»
26. De rușine și de ocară să fie acoperiți toți cei ce se bucură de necazul meu! Toți, cei ce se ridică împotriva mea, să se îmbrace cu rușine și cu ocară!
27. Iară cei ce-mi voiesc binele, să se bucure și să se veselească și neconținut să zică: Slavă lui Dumnezeu, celui ce dăruiește pace robului său.
28. Atunci limba mea va vesti dreptatea ta și toată ziua va cânta lauda ta.

PSALMUL 35.

Al lui David.

1. Necredința necredincioșului spune inimii mele, că nu este într'însul frica de Dumnezeu.
2. El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fără-delegea și ar fi urind-o.
3. Cuvintele gurii lui sunt neadevăr și vicleșug, căci nu mai înțelege să facă bine.
4. În patul său se gândește la rele, umblă numai pe căi strâmbe, și de rău nu se desgustează.
5. Doamne, adevărul tău e pân' la nori, și mila ta până la ceruri este.
6. Dreptatea ta e ca munții cei mai înalți și judecățile tale-s ca adâncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale tu-i ții, Doamne!
7. O, Dumnezeu, cât de mare e bunătatea ta! În umbra aripilor tale se adăpostesc fiii oamenilor.

2, 16. Ier. 25, 3. (23) Ps. 43, 25. (26) Iov 8, 22. Ps. 6, 10; 143, 18. (27) Ps. 39, 21. (28) Ps. 62, 7. Psalm. 35.— (1) Fac. 20, 11. Rom. 3, 18. (2) 4 Reg. 17, 9. (3) Ps. 58, 13. (4) Pild. 4, 16. Mih. 2, 1. Rom. 12, 9. (5) Ps. 56, 13; 107, 5. (6) Fapt. 17, 25. (7) Iona 4, 11. Rom. 11, 33. 1 Cor. 9, 9. (7) Rut 2, 12. Iov 36, 11. Ps. 16, 8; 60, 4.

8. Din belsugul casei tale se hrănesc și-i adăpi din râurile bunătăților tale.
9. Că la tine este izvorul vieții; întru lumina ta vom vedea lumină.
10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pe tine și dreptatea ta dă-o celor drepti la inimă!
11. Să nu mă lovească piciorul celui mândru, nici mâna păcătosului să nu mă atingă!
12. Ci să cadă cei ce fac fărădelege; prăbușească-se și să nu se mai scoale.

PSALMUL 36.

Al lui David.

1. Nu răvni celor ce fac rău și nu urma celor nelegiuți!
2. Căci curând se vor cosi ca iarba, și ca o burniană se vor vesteji.
3. Nădăjduște în Domnul și fă bine! Păzește adevărul cât trăiești pe pământ!
4. Caută fericirea ta la Domnul și el va împlini dorințele inimii tale.
5. Încredințează Domnului căile tale! Nădăjduște în el și el te va călăuzi.
6. Face-va să lucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la amiază.
7. Spune-te Domnului și nădăjduște în el! Nu răvni celui ce izbuteste în toate, omului plin de vicleșug.
8. Părăsește mânia și lasă iușimea! Nu răvni să faci rău!
9. Căci păcătoșii vor fi stărpiți de tot, iar cei ce nădăjdusesă în Domnul vor moșteni pământul.
10. Încă puțin și necredinciosul nu va mai fi; cântă-vei locul lui și nu-l vei găsi.
11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta de binefacerile păcii.
12. Necredinciosul uneltește rele asupra dreptului și scârșnește cu dinții împotriva lui.
13. Dar Domnul își râde de dânsul, căci vede că-i vine vremea.
14. Scosu-și-au necredincioșii sabia și și-au încordat arcu, ca să doboare

pe cel sărac și umilit și să junghe pe cei drepti la inimă.

15. Dar sabia lor va intra în inima lor, și arcu lor se va sfărâma.
16. Mai bun e puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Căci brațul păcătoșilor se va zdrobi, iar pe drepti îi întărește Domnul.
18. Cunoaște Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de necaz nu vor fi rușinați și sătui vor fi la vreme de foamete.

20. Iar nelegiuții vor pieri; vrămașii Domnului se vor topi ca grăsimea mieilor, ca fumul vor pieri.

21. Cel rău ia împrumut și nu mai întoarce; iar dreptul se îndură și dă în dar.

22. Căci cei binecuvântați de Domnul vor moșteni pământul, iar cei blestemați de el vor pieri.

23. Domnul îndreptează pașii omului drept și calea aceluia e plăcută înaintea lui.

24. De se va poteni, nu va cădea, căci Domnul va sprijini brațul lui.

25. Tânăr am fost și iată am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici urmașii lui cerșind pâine.

26. Dreptul toată ziua miluește și dă, și urmașii lui sunt în binecuvântare.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și vei trăi în veacul veacului.

28. Că Domnul iubeste dreptatea și nu părăsește pe cei ce sunt credincioși. Aceștia în veac vor fi paizi, iar sămânța necredincioșiei va pieri.

29. Dreptii vor moșteni pământul și-l vor locui în veacul veacului.

30. Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate.

31. Legea Dumnezeului său e în inima lui și pașii lui nu vor șovăi.

32. Nelegiutul pândeste pe cel drept și caută ca să-l omoare.

33. Dar Domnul nu-l va lăsa în mâinile lui, nici va îngădui osândirea lui la judecată.

(8) Ps. 90, 1. Cânt. 2, 4; 5, 1. Is. 25, 6. Ier. 2, 13. 2 Cor. 8, 9. Apoc. 7, 17; 21, 6. Psalm. 36.—
(1) Ps. 72, 3. Pild. 3, 31; 23, 17; 24, 1, 19.
(2) 4 Reg. 19, 26. Iov 4, 20; 24, 24. Ps. 91, 7; 128, 6. Is. 37, 27. (3) Sir. 14, 21. (5) Ps. 54, 23. Pild. 16, 3. (6) Iov 11, 17. Ps. 118, 154.
Is. 58, 8. Os. 6, 5. (7) Ps. 61, 1. (8) Ecl. 4, 26. (9) Pild. 2, 21. Is. 34, 17. (10) Iov 20, 9.
(11) Mat. 5, 5. (12) Ps. 111, 10. (13) Iov 18, 20. Ps. 58, 9. Ier. 21, 20. (16) Pild. 15, 16.

Marc. 8, 8. (17) Iov 5, 20. Ier. 48, 25. (19) Iov 5, 20. Ps. 32, 19; 110, 5; 131, 15. (20) Sir. 40, 15. (22) Ps. 24, 12. Pild. 2, 21. (23) Pild. 20, 24. Ier. 10, 23. (24) Ps. 137, 7; 144, 15. Pild. 3, 23; 24, 16. 2 Cor. 4, 9. (26) Plâng. 1, 11. Sir. 2, 11. (28) Ps. 111, 5, 9. Pild. 21, 26. Sir. 29, 1. (27) Ps. 33, 13-14. Is. 1, 16. (29) 3 Reg. 8, 57. Iov 18, 19. (29) Mat. 5, 5. (30) Pild. 10, 31. Mat. 12, 35. (31) Is. 51, 7. (32) Ps. 11, 8. Marc. 3, 2.

34. Nădăjduște în Domnul și păzește căile lui, că el te va înălța să moștenești pământul și pieirea păcătoșilor vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necredincios în toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore fălos.

36. Dar când am trecut, iată nu mai era; căutat-am și n'am mai găsit nici locul lui.

37. Caută la omul fără prihană și ia seama la cel drept, că viitorul lor e pacea.

38. Iar cei răi toți se vor stărpi, pieirea este viitorul nelegiuților.

39. Mântuirea dreptilor vine dela Domnul; el e scăparea lor la vreme de necaz.

40. Domnul le ajută și-i izbăvește; el îi scapă de cei răi și-i mântuiește, pentru că au nădăjduit într'nsul.

PSALMUL 37.

Al lui David.

1. Doamne, nu mă mustra în mânia ta, și în urgia ta nu mă certa!

2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și mâna ta apasă asupra mea.

3. Din pricina mâniei tale nu e sănătate în trupul meu; nu e pace în casele mele din pricina păcatelor mele.

4. Căci răutățile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apasă asupra mea.

5. Puroi puturos curge din rănilor trupului meu, din pricina nebuliei mele.

6. Gârbovit-m'am și m'am istovit peste măsură, toată ziua umblu apăsător de intristare.

7. Că șalele mele sunt pline de arsuri, și nimica sănătos nu e în trupul meu.

8. Slăbit sunt și istovit peste măsură, și răcnesc de durerea inimii mele.

9. Înaintea ta sunt, Doamne, toate dorințele mele, și suspinele mele nu sunt ascunse de tine.

10. Inima-mi se sbate tare și m'au părăsit puterile mele, și lumina ochilor mei—nici aceasta n'o mai am.

11. Prietenii și cunoscuții mei s'au depărtat din pricina ranelor mele, și cei mai de aproape ai mei departe au stătut.

12. Iar cei ce caută sufletul meu întind curse, cei ce-mi doresc răul mă clevesc, și toată ziua uneltesc răutăți.

13. Eu însă nu aud ca un surd și-s ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Ajuns-am ca un om ce nu aude și n'are răspuns pe buzele sale.

15. Dar la tine, Doamne, mi-i nădejdea, și tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Zis-am: «Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei, căci, când alunecă piciorul meu, ei se fălesc înaintea mea».

17. Aproape sunt de cadere și durerea mea e pururea înaintea mea.

18. Căci îmi cunosc fărădelegea mea și de păcatul meu îmi pare rău.

19. Vrăjmașii mei însă trăiesc și-s mai tari decât mine, și cei ce mă urase pe nedrept se înmulțesc.

20. Cei ce-mi plătesc cu rău pentru bine, mă clevesc pentru că urmez binele.

21. Doamne, nu mă părăsi, Dumnezeul meu, nu te depărta de mine.

22. Dumnezeule, Mântuitorul meu, grăbește de vino în ajutorul meu!

PSALMUL 38.

Al lui David.

1. Zis-am: «Voiu priveghea asupra căilor mele, ca să nu greșesc cu limba mea».

2. Punc-voiu frâu gurilor mele, cât va fi cel rău înaintea mea».

3. Mut am rămas și am tăcut, și nici de bine n'am grăit; dar durerea mea a sporit.

4. Inima mea s'a înflăcărat înlăuntrul meu, și foc s'a aprins în cugetul meu, și am început să grăiesc cu limba mea:

«Spune-mi, Doamne, sfârșitul meu și numărul zilelor mele, ca să știu care-i veacul meu!»

6. Iată, tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme, și veacul meu e ca o nimica înaintea ta.

(35) Iov 5, 3. Ps. 72, 6. Ier. 31, 3. Dan. 4, 17. Int. 4, 4. Sir. 9, 14. (34) Iov 4, 20; 5, 31; 20, 7. Pild. 10, 25; 29, 16. (37) Fac. 39, 8. Ps. 33, 14; 105, 3. Luc. 16, 25. Rom. 2, 10. (39) Est. 8, 16. Ps. 45, 1. (40) Dan. 6, 24. Int. 4, 3. Psalm. 37.—
(1) Ps. 6, 1; 31, 4. Ecl. 10, 4. Ier. 10, 24. Avac. 1, 12. (2) Deut. 32, 23. Iov 6, 4. Ps. 44, 6. (3) Lev. 13, 13. (4) Ps. 31, 4. Plâng. 1, 14. Ier. 33, 10. (6) Ps. 110, 1.

10. (10) Ps. 37, 9. (11) Iov 19, 13; 30, 10. Ps. 30, 11. Luc. 23, 45-52. Ioan 19, 25. (13) Ps. 38, 3. Is. 53, 7. Mat. 27, 12. Fapt. 8, 32. (18) Ps. 31, 5-6. 2 Cor. 7, 10. (20) Fac. 44, 4. Ps. 108, 4. Psalm. 38.—
(1) Ps. 140, 3. Iac. 1, 26. (3) Ps. 37, 13-14. (4) Fapt. 17, 16. (5) Iov 38, 21. Ps. 30, 15; 89, 13. Rom. 13, 11. (6) Ps. 89, 5-6; 143, 4. Ecl. 8, 8. Is. 40, 17.

7. Cu adevărat deșertăciune e tot omul ce trăiește.

8. Omul trece ca umbra și în zadar se turbură.

9. Grămădește comori și nu știe cui le adună.

10. Și acum, ce am eu de așteptat, Doamne? la tine mi-i nădejdea.

11. Izbăvește-mă de fărâdelegile mele și nu mă da să fiu batjocura nebulului!

12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că tu ești cel ce lucrezi.

13. Abate dela mine bătăile tale, că pier sub loviturile mâinii tale.

14. De pedeștești pe om cu mustrări pentru păcate, pier frumusețea lui ca mâncăta de molii.

15. Cu adevărat deșertăciune e tot omul!

16. Doamne, ascultă cererea mea, pleacă urechea ta la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrimile mele.

17. Că străin sunt înaintea ta și nemernic ca toți părinții mei.

18. Întoarce-ți ochii dela mine ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu.

PSALMUL 39.

Al lui David.

1. Așteptat-am eu nerăbdare pe Domnul, și a căutat spre mine;

2. Auzit-a rugăciunea mea, și m'a scos din groapa piziei, și din noroiul mocirei.

3. Piciorarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pașii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, lauda Dumnezeului meu.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdui în Domnul.

6. Ferice de omul, care-și pune nădejdea în Domnul și nu alcargă la trufăși și la partași minciunii!

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu! Cine se va asemăna ție în minuni și'n purtarea de grijă cea pentru noi?

8. Aș vrea să spun și să vestesc acestea, dar sunt mai presus de orice număr.

9. Jertfe și prinoase n'ai voit; n'ai voit arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar mi-ai deschis urechile.

10. Atuncea am zis: «Iată viu!» Căci despre mine e scris pe foaia cărții: Voiesc să fac voia ta, Dumnezeule! Legea ta e în inima mea.

11. Vestit-am dreptatea ta în adunare mare; buzele mele nu le-am oprit, și tu, Doamne, știi aceasta.

12. Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea, ci am vestit adevărul tău și mântuirea ta.

13. N'am dosit de mulțime adevărul tău și mila ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila ta dela mine; bunătața și adevărul tău să mă păzească pururea.

15. Că necazuri multe m'au impresurat și m'au ajuns fărâdelegile mele, cât nici de văzut nu mai pot vedea.

16. Păcatele mele-s mai multe decât perii capului, și tăria inimii mele m'a părăsit.

17. Binevoiește, Doamne, de mă izbăvește! Doamne, vino de grabă în ajutorul meu!

18. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută să ia sufletul meu!

19. Cei ce-mi voiesc mie răul, înfrânți și de ocară să fie.

20. Imbrace-se îndată cu rușinea, cei ce zic împotriva mea: Lasă! Lasă!

21. Iar cei ce te caută pe tine, Doamne, să se bucure și să se veselască! Și, cei ce iubesc mântuirea ta, pururea să zică: slavă lui Dumnezeu!

22. Sărac și necăjit sunt eu, Dumnezeule, ai grijă de mine!

23. Tu ești ajutorul și mântuitorul meu, nu zăbovi, Doamne Dumnezeul meu.

PSALMUL 40

Al lui David.

1. Ferice de cel ce poartă grijă de cei săraci, că la vreme de necaz îl va izbăvi Domnul.

2. Păzi-l va Domnul și va cruța viața lui; fericit va fi pe pământ, și nu-l va lăsa Domnul pe mâna vrăjmașilor lui.

50, 17. Evr. 10, 5. (10) Is. 50, 5. Ier. 30, 21. Ioan 1, 45; 4, 34; 5, 46. Evr. 10, 8. (11) Ps. 34, 18. (12) Mat. 12, 35. (13) Ps. 30, 10. Is. 59, 12. (17) Ps. 21, 21. (18) Ps. 34, 6. (20) Ps. 34, 21. (21) Ps. 34, 27. (22) Ps. 68, 7. Psalm. 40.—(1) Ps. 14, 21. Dan. 4, 24. Sir. 3, 29-30; 7, 34. Mat. 5, 7. Luc. 14, 13.

3. Domnul îi va da ajutor pe patul lui de durere, și'n boala lui va primeni tot așternutul lui.

4. Zis-am: «Doamne, ai milă de mine, și vindecă sufletul meu că am greșit înaintea ta.

5. Vrajbășii mei mă grăiesc de rău și zic: Când o să moară oare și când o să piară numele lui?»

6. De vine vrcunul să mă vadă, grăiește fățarnic: adună în inima lui minciuni și când iese, răstălmăcește.

7. Cei ce mă urăsc, șoptesc împotriva mea, și uneltesc împotriva mea planuri rele, zicând:

8. «Vânt rău să vină asupra lui; să cadă și să nu se mai scoale!»

9. Până și omul meu cel mai de pace, în care mă bizuiam, care mânca pâinea mea, a ridicat călcăiul asupra mea.

10. Însă tu, Doamne, miluește-mă și mă scoală, și le voi răspăli cum îi se cuvine lor.

11. Din aceea voi cunoaște că mă iubești, de nu va izbuti vrăjmașul meu asupra mea;

12. De mă vei păzi în toată întreaga mea, și de mă vei întări pe veci înaintea ta.

13. Binecuvântat fie Dumnezeul lui Israel, din veac și până în veac! Amin.

PSALMUL 41.

Al fiilor lui Core.

1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule!

2. Încetăt este sufletul meu de Dumnezeul cel tare și viu. Când oare voi merge să mă arăt dumnezeului tău fete?

3. Lacrimile sunt hrana mea ziua și noaptea, când toți mă întreabă meren: unde este Dumnezeul tău?

4. Sufletul mi se istovește, când mi-aduc aminte, cum mergeam altădată înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu.

5. În cântările și strigătele de bucurie ale mulținilor ce prăznuiu luminat.

6. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară-l voi slăvi pe el, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu tânjește când mi-aduc aminte de tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Ermonului și din muntele Mițar.

8. Adâne pe adâne chiamă prin glasul cascadelor tale: toate talazurile și valurile tale au trecut peste mine.

9. Ziua-mi va arăta Domnul mila sa, și cântarea lui va fi și noaptea în gura mea, și voi înălța rugăciune Dumnezeu-lui vieții mele.

10. Zice-voiu către Dumnezeu, sprijinitorul meu: «Pentru ce m'ai uitat, de umblu mahnit, sub ochările vrăjmașilor mei?»

11. Parcă mi se frâng oasele, când mă ocărăsc vrăjmașii, și când mi se zice meren: «Unde este Dumnezeul tău?»

12. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară-l voi slăvi pe el, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu!

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core. La Ezeri fără titlu.

1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necredincios! De omul viclean și nedrept izbăvește-mă!

2. Că tu ești tăria mea, Dumnezeule! Pentru ce m'ai lăsat și pentru ce să umblu mahnit sub oara vrăjmașului meu?

3. Trimite lumina și adevărul tău să mă povățuiască și să mă ducă la muntele tău cel sfânt și la locașul tău!

4. Ca să intru la jertfelnicul lui Dumnezeu! Bucuria bucuriei mele. Cu alăută te voi lauda, Doamne, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară-l voi slăvi pe el, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu!

(3) Mat. 9, 22. Luc. 7, 7. (4) Ps. 6, 4. Is. 30, 29. (7) Fac. 37, 20. Mat. 22, 15. (8) Mat. 27, 26. Marc. 12, 13. (9) Dan. 11, 26. Avd. 1, 7. Sir. 20, 16-17. Mat. 26, 20-21, 23, 50. Marc. 14, 18. Luc. 22, 21. Ioan 13, 18. Eapl. 1, 16. (13) 1 Paral. 16, 36. Ps. 71, 20-22. Luc. 1, 68. Psalm. 41.—(2) 2 Reg. 22, 27. Ps. 25, 6; 62, 2; 83, 2. (3) Ps. 78, 10; 113, 10. (4)

1 Reg. 1, 15. 2 Reg. 15, 25. Iov 30, 16. (5) Ps. 42, 4. Mat. 26, 38. (6) Ps. 42, 5. (8) Ps. 68, 2-3. Iona 2, 4. (9) Ps. 118, 62; 149, 5. (10) Iov 35, 10. Ps. 37, 6. Ioh. 2, 17. (12) Ps. 42, 5. Mat. 26, 38. Psalm. 42.—(2) Ps. 37, 6. (3) Es. 15, 27. 2 Reg. 15, 25. (4) Ps. 40, 4-5. (5) Ps. 41, 6, 12.

(7) Ps. 61, 9. (8) Iov 8, 9; 42, 3. (9) Eccl. 4, 8; 6, 2. Ier. 17, 11. Luc. 12, 20. (12) Plâng. 3, 28. Mat. 11, 5. (14) Is. 51, 7-8. (16) 2 Cor. 3, 6-7. (17) 1 Paral. 29, 15. Iov 7, 8. 1 Petr. 2, 11. Filip. 3, 20. Evr. 11, 13. (18) Iov 10, 20. Psalm. 39.—(2) Iov 30, 19. Ps. 68, 1-2. Luc. 6, 48. (4) Ps. 32, 3. Apoc. 5, 9. (6) Ps. 2, 11. Ps. 16, 20. Ier. 17, 7. (7) Es. 15, 11. (9) Ps.

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit, căci părinții noștri ne-au povestit
2. Lucrurile pe care le-ai făcut tu, în zilele lor, în vremurile cele de demult;
3. Că mâna ta a pierdut neamuri și i-ai sădit pe ei; popoare ai bătut și le-ai izgonit;
4. Că ei n-au dobândit țara aceasta cu sabia lor, și nici nu i-a mântuit brațul lor,
5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feții tale, pentru că ai avut bunăvoință către ei;
6. Dumnezeu și împăratul meu, tu același ești, poruncește să se izbăvească Iacov.
7. Căci cu tine vom împunge pe vrăjmașii noștri și cu numele tău vom călca în picioare pe cei ce se scoală asupra noastră.
8. Pentru că nu nădădușec în arcu-l meu și nu sabia mea mă va mântui,
9. Ci tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri și faci de ocară pe cei ce ne urasc pe noi.
10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm pururea și pururea vom slăvi numele tău.
11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai smerit, și nu mai ieși cu oștirile noastre.
12. Lăsatu-ne-ai să fim fugăriți de vrăjmașii noștri, și jefuiți de cei ce ne urasc pe noi.
13. Datu-ne-ai să le fim mâncare, ca niște oi, și ne-ai împrăștiat printre popoare;
14. Ai vândut pe poporul tău fără câștig și n'ai mărit prețul lui.
15. Făcutu-ne-ai să fim de ocară vecinilor noștri; de răs și de batjocură la cei dimprejurul nostru.
16. De pomină ne-ai făcut printre popoare, și neamurile dau din cap când ne văd.
17. În toate zilele întâlnesc numai ocară din gura batjocoritorului și cleve-torului.
18. Și rușinea acoperă obrazul meu la vederea vrăjmașului și prigonitorului.

Psalm. 43. — (2) Deut. 6, 21. Ps. 74, 1; 77, 3; 88, 39. (3) Ps. 79, 8. (4) Deut. 33, 29. (7) 1 Reg. 17, 47. 4 Reg. 2, 24. Ps. 59, 13. Is. 39, 22. (8) Ps. 19, 7-8. (11) Ps. 59, 1, 11. (14) 1 Reg. 12, 9. Is. 52, 3. (15) Ps. 68, 23-24; 78, 4; 79, 6; 88, 41. Ier. 24, 9. (17) Jud. 2, 14. (19) Is. 26, 8. (23) Ps. 7, 9. (24) Rom. 8, 38. 1 Cor. 4, 9. (25) Ps. 34, 23; 59, 5; 73, 1.

19. Toate acestea au venit asupra noastră, și noi tot nu te-am uitat, nici n'am călcat legea ta;
20. Inima noastră nu s'a întors înapoi și pașii noștri nu s'au abătut dela calea ta.
21. Când ne-ai zdrobit în țara șacalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.
22. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi tins mâinile la Dumnezeu străin,
23. Oare n'ar fi văzut aceasta Dumnezeu cel ce cunoaște tainele inimii?
24. Dar pentru tine suferim junghiere în toate zilele, și suntem socotiți ca niște oi de junghiere.
25. Scoală, Doamne! Pentru ce dormi? Scoală și nu ne lepăda pentru totdeauna!
26. Pentru ce-ți ascunzi fața ta? Și pentru ce uiți necazurile și împilarea noastră?
27. Căci sufletul ni-i aruncat în pulbere și trupul nostru e una cu pământul.
28. Scoală, Doamne, și vino în ajutorul nostru! Izbăvește-ne pentru numele tău!

PSALMUL 44.

Al fiilor lui Core.

1. Inima mea va să scoată cuvânt bun, că lucrarea mea e pentru împăratul.
2. Fie dar limba mea până de scriitor ce scrie cu iscusință, și cu dulceață voiu zice către împăratul:
3. «Impodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; și har se revarsă de pe buzele tale; de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.
4. Încinge peste coapsa ta, Puternice, sabia ta: aceasta-i slava ta și frumusețea ta;
5. Înaintează și sporește în măreția ta pentru adevăr și blândetă și dreptate, și la lucruri minunate te va povățui dreapta ta.
6. Săgețile tale-s ascuțite, puternice: cădea-vor popoarele sub tine, și vei străpunge în inimă pe vrăjmașii împăratului.
7. Scaunul tău, Dumnezeu, este veșnic și sceptrul împărăției tale e sceptrul dreptății.

Ier. 14, 9. Mat. 8, 24-25. (26) Iov 13, 24. Ps. 12, 1; 101, 2; 106, 39. (27) Is. 51, 23. Psalm. 44. — (1) Ef. 1, 6. (3) Cant. 5, 13. Is. 33, 17. Luc. 4, 22. (4) 1 Reg. 29, 13. Ps. 23, 8-9. Is. 11, 5. Zah. 9, 13-14. Evr. 4, 12. Apoc. 1, 16; 19, 15. (5) Ps. 71, 4. (6) Iov 6, 4. Ps. 37, 2. Zah. 9, 14. (7) Luc. 1, 33. Ioan 12, 34. Evr. 1, 8.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-delegea: pentru aceasta Dumnezeu, tău, Dumnezeu, a turnat peste tine din untul de lemn al bucuriei mai mult decât peste părtașii tăi.
9. Mirul, aloca și casia îmbălsămează toate hainele tale.
10. În palatele tale cele de fildeș răsună sunete de muzică veselă.
11. Fiicele regilor sunt între prietenele tale și împărăteasa stă la dreapta ta, îmbrăcată și împodobită cu aur de ofir.
12. Ascultă fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău;
13. Că a pofit împăratul frumusețea ta; el e Domnul tău: închină-te înaintea lui!
14. Fata Fiului îți va aduce daruri, și bogății poporului se vor pleca înaintea ta.

15. Toată slava fiicei împăratului este înăuntrul palatului; vestmântul său este țesut cu aur.
16. În haină pestriță se va duce la împăratul; aduce-se-vor în urma ei fecioarele, cele de aproape ale ei;
17. Aduce-se-vor cu veselie și bucurie, și vor intra în palatul împăratului.
18. Copiii tăi vor lua locul părinților tăi: pune-i-vei domni peste tot pământul.
19. Preamări-voiu numele tău din neam în neam, și popoarele te vor lauda în veacul veacului».

PSALMUL 45.

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeu este scăparea și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de necaz.
2. De aceea nu ne vom teme, măcar de s'ar răsturna pământul, și munții s'ar muta în sânul mărilor.
3. Măcar de-ar mugi și-ar spumega apele, și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!
4. Cursuri de apă veselesc cetatea lui Dumnezeu, locuința cea sfântă a celui Prealnalt.

(8) Num. 35, 25. Ps. 14, 2. Cant. 1, 2. Is. 32, 1; 61, 1. Fapt. 10, 38. (9) Cant. 1, 3. Ef. 5, 2. (11) Is. 61, 10. (12) Os. 2, 21. (13) Is. 62, 4. (14) Ps. 71, 10. Apoc. 19, 7. (15) Cant. 1, 4. Ier. 16, 10. Mat. 23, 11. 1 Petr. 3, 4. (16) Is. 61, 10. 1 Petr. 3, 3. (18) Rom. 9, 5. Apoc. 1, 6; 5, 10. Psalm. 45. — (1) 2 Paral. 20, 20. Ps. 17, 2-5; 36, 39. Pild. 18, 10. Is. 26, 1. Avac. 3, 19. Os. 2, 20. (4) Num. 2, 17. Ps. 64, 10-11.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și de aceea-i neclătită; veni-i-va Dumnezeu în ajutor disdeminată.

6. Tremură națiunile și regatele se cutremură, că a răsunat glasul lui, pământul s'a înfiorat.

7. Dumnezeu oștirilor este cu noi; sprijinitorul nostru e Dumnezeu lui Iacov.

8. Veniți de vedeți lucrurile Domnului, pustiirile ce-a făcut el pe pământ.

9. El a curmat războaiele până la marginile pământului; sfărâmat-a arcu-l, rupt-a lancia și carele de războiu le-a ars cu foc, zicând:

10. Opriți-vă și aflați, că eu sunt Dumnezeu, pe care-l înalță popoarele și tot pământul!

11. Dumnezeu oștirilor este cu noi; sprijinitorul nostru e Dumnezeu lui Iacov.

PSALMUL 46.

Al fiilor lui Core.

1. Toate popoarele, bateți din palme! Înălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie!
2. Că înfricoșat este Domnul cel prealnalt, și împărat mare peste tot pământul.
3. Supus-a popoare sub noi și neamuri a pus sub picioarele noastre.
4. El ne-a ales nouă moștenire: podoaba lui Iacov, pe care l-a iubit.
5. Suiu-s'a Domnul întru strigare; Domnul s'a suit în sunete de trâmbițe.
6. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați împăratului nostru, cântați!
7. Că Dumnezeu este împăratul a tot pământul; cântați-i toți cu pricepere!
8. Dumnezeu împărătește peste popoare; suitu-s'a Dumnezeu pe sfânt tronul său.
9. Boierii popoarelor s'au adunat împreună la poporul Dumnezeului lui Avraam; că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului și el domnește peste dânșii.

Avac. 3, 10. (2) Is. 33, 20-21. Ier. 48, 35. Sof. 3, 15. Zah. 2, 9. (6) Ps. 74, 3. (7) Rom. 8, 31. (8) Ps. 65, 4. (9) Ps. 75, 3. Os. 2, 20. (10) Is. 64, 1. Ier. 28, 22; 39, 21. (11) Rom. 8, 31. Psalm. 46. — (1) Ps. 144, 1. (2) Zah. 14, 9. Mal. 1, 14. Sir. 1, 7. Apoc. 19, 15. (5) Ps. 67, 19. Fapt. 1, 8. Ef. 4, 10. (6) Is. 12, 5. (7) 2 Paral. 20, 6. (8) Ps. 21, 31; 79, 1-2; 144, 11. Evr. 8, 1.

PSALMUL 47.

Al fiilor lui Core.

1. Mare este Domnul și mult laudat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele lui cel sfânt!
2. Muntele Sionului e înălțimea minunată, podoaba și bucuria a tot pământului.
3. Căci pe coasta lui din Crivăț este cetatea împăratului celui mare;
4. Și în palaturile ei Dumnezeu e cunoscut ca mare apărător.
5. Că iată s'au adunat împărații, adunatu-s'au cu toții, împreună:
6. Când îl văzură însă se îngroziră și cuprinsi de frică o luară la fugă.
7. Acolo i-a cuprins pe ei frică și dureri ca ale femeii ce naște.
8. Și au pierit ca lăuți de vântul cel mare, care sfarmă corăbiile Tarsului.
9. Ce auzisem vorbindu-se am și văzut, în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu s'o întărească în veacul veacului!
10. Dumnezeule, la mila ta ne gândim, în mijlocul bisericii tale.
11. Precum numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta, răsună pân' la marginile pământului: că dreapta ta e plină de dreptate.
12. Să se bucură muntele Sionului și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!
13. Străbateți Sionul și încunajați zidurile lui; numărați toate turnurile lui, cercetați întărirea lui și priviți mulțimea palaturilor lui.
14. Ca să povestiți neamului ce vine, că Dumnezeuul acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, și el ne va povăui până la moarte.

PSALMUL 48.

Al fiilor lui Core.

1. Ascultați acestea, toate popoarele! Luați aminte toți cei ce trăiți în lume!
2. Cei de rând și fruntași, cei bogați și săracii, luați aminte!

Psalm. 47.—(1) Ps. 114, 3. Evr. 12, 22. Apoc. 14, 1. (2) Ps. 49, 2. Iez. 40, 2. (3) 2 Paral. 20, 8. Zah. 8, 3. Mal. 1, 14. Mat. 5, 35. (4) 4 Reg. 18, 17. (5) 4 Reg. 19, 3. Is. 13, 8. 21, 8. (6) Mih. 4, 10. (7) Is. 27, 8. (8) 4 Reg. 19, 15. Sept. 19, 17. (14) Is. 25, 9. Psalm. 48.—(2) Ps. 148, 11. (4) Ps. 77, 1-2. Mat. 13, 35. (6) Iov 36, 18-19. Ps. 51, 7. Pild. 11, 3. (7) Mat. 16, 26.

3. Gura mea va rosti înțelepciune și ugetul inimii mele pricepere;
4. Pleca-voiu urechea mea la pildă și prin cântare voi arăta gândul meu:
5. Pentruce să mă tem în zile de necaz, când mă împresoară răutatea vrăjmașilor mei?
6. Aceștia se bizuiesc pe puterea lor și cu mulțimea bogăției lor se folesc.
7. Nimeni însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prețul de răscumpărare;
8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face:
9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată mormântul.
10. Fiecare vede că înțelepții mor, cum mor cei neînțelepți și nebuni, și lasă altora bogăția lor.
11. Oamenii socot că locuințele lor sunt veșnice, și casele lor vor dăinui din neam în neam.
12. Ba și țărilor lor le dau numele lor.
13. Dar omul, în cinste fiind și nepriecând, se aseamănă animalelor pieritoare.
14. Așa e calea lor! Așa e nebunia lor! Și așa e soarta celor ce urmează cuvintele lor!
15. Ca niște oi se vor închide în iad, și moartea va fi păstorul lor.
16. A doua zi dreptii vor călca peste dânsii, că a pierit puterea lor și locuința lor va fi iadul.
17. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va lua sub ocrotirea sa.
18. Nu te teme dar când se îmbogățește omul și când se înmulțește slava casei lui.
19. Căci când va muri nu va lua nimica, și belșugul lui nu se va duce cu dânsul.
20. Măcar că viața-i plină de desfătări și e laudat în fericirea sa,
21. Tot se va duce după părinții lui, cari în veac nu vor vedea lumină.
22. Omul, în cinste fiind și nepriecând, se aseamănă animalelor pieritoare.

Marc. 8, 37. 1 Ioan 3, 16. (8) Mat. 16, 26. Marc. 8, 37. 1 Petr. 1, 19. (9) Ps. 89, 48. (10) Iov 27, 17. Pild. 11, 4. Ecd. 2, 16; 6, 2. Is. 22, 18. (13) Ecd. 3, 19. (15) Is. 14, 11. Apoc. 2, 27. (17) Ps. 15, 10. (19) Iov 27, 19. Ecd. 8, 10. 1 Tim. 6, 7. (20) Deut. 29, 19. (22) Ecd. 3, 19. Luc. 12, 20.

PSALMUL 49.

Al lui Asaf.

1. Dumnezeu dumnezeilor va grăi, Domnul va chema tot pământul, dela răsaritul soarelui până la apusul lui;
2. Din Sion, frumusețea cea minunată, se va arăta Dumnezeu; deacolo va veni Dumnezeuul nostru, dar nu tăcând:
3. Înaintea lui va fi foc mistuitor și împrejurul lui vifor pustiitor;
4. Chemă-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul său.
5. «Adunați-mi, va zice, toate slugile mele cele cuvioase, cari au făcut legătură cu mine prin jertfă!»
6. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că judecătorul acesta este Dumnezeu.
7. «Ascultă, poporul meu, va zice, că am să-ți grăiesc! Ia aminte, Israele, că am să mărturisesc împotriva ta!
8. Dumnezeu sunt eu, și sunt Dumnezeuul tău! Nu pentru jertfele tale te voi pedepsi; arderile de tot ale tale sunt pururea înaintea mea.
9. Dar nu voi primi tauri dela casa ta, nici țați din stăulele tale.
10. Căci ale mele sunt toate fiarele pădurilor, precum și dobitoacele din mule de munți;
11. Toate păsările cerului le cunosc, și ale mele sunt toate cele ce mișună prin câmpii.
12. De aș flămânzi, nu ți-aș spune ție, căci lumea și toate cele din ea sunt ale mele.
13. Mânca-voiu eu oare carne de tauri, sau sânge de țați voi bea?
14. Adă lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește-ți făgăduințele date celui Prealnal!
15. Chiamă-mă la vreme de necaz, și te voi izbăvi și mă voi preamări».
16. Iar celui rău îi zice Dumnezeu: «La ce propovăduiești poruncile mele și pentru ce porți legea mea prin gura ta?
17. Că doar tu urăști învățătura mea și cuvintele mele le nesocotești.
18. De vezi hoțul, te unești cu dânsul și umbli împreună cu cei desfrânați;

Psalm. 49.—(1) Deut. 10, 17. (2) Ps. 2, 4, 67, 2; 134, 21. (3) Is. 66, 15. Iod. 2, 3. 2 Petr. 3, 12. Evr. 12, 29. (4) Deut. 31, 28. (5) Mat. 24, 31. (7) Ps. 80, 8. (9) Is. 66, 3. Ier. 6, 20. Os. 5, 6. Ecd. 17, 25. (10) Ps. 94, 4. (12) Ps. 19, 15. Iov 41, 11. Ps. 23, 1. (14) Luc. 22, 18. Iov 22, 27; 33, 26. Ps. 60, 8; 64, 1; 106, 22; 115, 8. Iona 2, 10. Rom. 12, 1. Evr. 13, 15. (15) Ps. 26, 11; 76, 2; 85, 7; 119, 1.

19. Buzele ți le deschizi ca să clevești, și limba ta împletește vicisuguri.
20. Șezi și vorbești împotriva fratelui tău și clevești pe fiul maicii tale.
21. Toate acestea ai făcut și am tăcut; de aceea ai socotit că sunt ca tine. Nu, ci te voi mustra, și păcatele tale le voi pune înaintea ta.
22. Înțelepțiți-vă dar, cei ce ați uitat pe Dumnezeu, ca să nu vă răpesc, neavând cine să vă ajute.
23. Celce-mi aduce jertfă de laudă, acela mă cinstește.
24. Și celui ce ia seama la calea sa, aceuia-i voi arăta mântuirea mea».

PSALMUL 50.

Al lui David.

1. Mihuește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea!
2. Spală-mă de tot de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește!
3. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu e pururea înaintea mea.
4. Ție unuia ți-am greșit, căci am făcut ceea ce-i rău înaintea ta.
5. Așa că tu ești drept în hotărîrea ta, și în judecata ta cu totul curat.
6. Că iată intru fărădelegi m'am zămislit și în păcate m'a născut maica mea,
7. Dar tu, cel ce iubești adevărul, arată-mi tainele înțelepciunii tale!
8. Stropește-mă cu isop și mă voi curăți; spală-mi și mai alb decât zăpada voi fi!
9. Dă-mi să aud cuvânt de bucurie și de veselie, și se vor bucura oasele mele cele smerite!
10. Intoarce fața ta dela păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le!
11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înoște în lăuntrul meu!
12. Nu mă lepăda pe mine dela fața ta și duhul tău cel sfânt nu-l lua dela mine!

Zah. 13, 9. (16) Sir. 15, 9. Rom. 2, 21. 1 Cor. 9, 27. (17) Mat. 7, 3. (18) Mat. 24, 49. Ef. 5, 7. (19) Mih. 6, 12. (21) Is. 42, 14; 47, 11; 57, 11. (22) Ps. 51, 5. (24) Luc. 8, 39. Iona 7, 17. Psalm. 50.—(1) Ps. 56, 1. Is. 33, 2. Luc. 18, 13. Evr. 9, 14. (4) Ps. 31, 5. (5) Iov 36, 3. Rom. 3, 4. (6) Iov 14, 4. Pild. 20, 9. (7) Iov 11, 6. 1 Cor. 2, 7. (8) Lev. 14, 6-8. (11) Deut. 30, 6. 2 Cor. 5, 17. Gal. 6, 15. Ef. 2, 10. (12) Ier. 7, 15.

13. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și cu duh stăpânitor mă întărește!
14. Învăța-voi pe cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși se vor întoarce la tine.

15. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeu, Dumnezeu mântuirii mele, și limba mea va lăuda îndurarea ta.

16. Deschide, Doamne, buzele mele, și gura mea va vesti lauda ta!

17. Că, de-ai fi voit, jertfă ți-aș fi dat! Tu însă nu voești arderile de tot.

18. Că jertfă plăcută lui Dumnezeu e duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, după bună-tatea ta, Sionului și zidește iarăși zidurile Ierusalimului!

20. Atuncea bine plăcute-ți vor fi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 51.

Al lui David.

1. Ce te fălești cu răutatea ta, puternice!? Că mila lui Dumnezeu e pururea cu mine.

2. Limba ta urzește răutăți și-i ca un briciu ascuțit, vicleanule!

3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bună-tatea, și minciuna mai mult decât adevărul.

4. O, limbă vicleană, iubit-ai toate cuvintele pierzătoare!

5. De aceea Dumnezeu te va stărpi pe totdeauna; apuca-te-va și te va smulge din salașul tău, și-ți va stărpi rădăcina din pământul celor vii.

6. Vedea-vor dreptii și se vor teme, și răsând, vor zice de dansul:

7. «Iată omul care nu-și punea în Dumnezeu nădejdea, ci nădăjdia în mulțimea bogăției sale și pe răutățile lui se baza!».

8. Iară eu sunt ca un măslein verde în casa lui Dumnezeu și voi nădăjdi mereu în mila lui Dumnezeu.

9. Binecuvânta-l-voi pururea pentru cele ce a făcut și voi nădăjdi în numele lui, că e bun pentru sfinții lui.

(12) Ier. 7, 15. Mat. 6, 13. (14) Mat. 7, 5. (15) 2 Reg. 11, 15-16; 12, 9. (16) Ps. 70, 8. (17) Ps. 39, 9. (18) Ps. 4, 5; 6, 3-4. Is. 66, 2. Ier. 2, 13. Mat. 5, 3. Luc. 6, 20; 18, 13. (19) Ps. 101, 14; 146, 2. Is. 33, 20; 49, 16; 54, 11. (20) Lev. 6, 22. Deut. 33, 19. Is. 12, 21. Psalm. 51.—(1) Pild. 21, 12. (2) Ps. 56, 6; 93, 4. Pild. 25, 18. (6) Iov 18, 14; 20, 7. Ps. 49, 22; 72, 19. (7)

PSALMUL 52.

Al lui David.

1. Zis-a cel nebun în inima sa: nu este Dumnezeu!

2. Stricatu-s'au oamenii și urăciunii au făcut, nu este printre ei cine să facă bine.

3. Dumnezeu privește din cer peste fiii oamenilor, ca să vadă de este vreun înțelept, care să caute pe Dumnezeu.

4. Și iată toți s'au abătut, deolaltă toți netrebnici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nici unul.

5. Nu se vor înțelepți oare cei nelegiuți, ceice mănâncă pe poporul meu ca niște pâine, și nu chiamă pe Domnul?

6. Acolo se vor umplea de frică, unde nu este frică, că Dumnezeu va risipi oasele celor ce se ridică asupra ta.

7. Și tu-i vei acoperi de rușine, că i-ai lepădat pe ei, Dumnezeu.

8. Cine va veni din Sion în ajutor lui Israel? Domnul, când va întoarce pe robii poporului său. Atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 53.

Al lui David.

1. Mântuește-mă, Dumnezeu, cu numele tău, și cu puterea ta fă-mi dreptate!

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, și ia aminte la cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s'au sculat asupra mea, și cei tari caută sufletul meu, și n'au pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Dar iată Dumnezeu vine în ajutorul meu, și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Întoarce răul asupra vrăjmașilor mei și după cuvântul tău pierde-i pe ei!

6. Jertfe din toată inima îți voi aduce și voi da slavă numelui tău, că este bun.

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit, și ochiul meu fără teamă a privit spre vrăjmașii mei.

Ps. 48, 6. Pild. 11, 28. Marc. 10, 24. Luc. 12, 20. (8) Ps. 91, 12. Ier. 11, 16. Os. 14, 7. (9) Ps. 36, 5. Psalm. 52.—(1) Ps. 9, 24; 13, 1. (4) Ier. 2, 29. Rom. 3, 10-11. (6) Mat. 25, 25. (8) Ps. 13, 7. Apoc. 22, 20. Psalm. 53.—(2) Ps. 4, 1; 5, 2; 54, 1; 60, 1. (3) Ps. 85, 14. Tob. 4, 5. (6) Ier. 2, 15. (7) Ps. 58, 10-11.

PSALMUL 54.

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2. Ia aminte la mine și mă ascultă, că grijile m'au mahnit și m'au turburat.

3. Turburatu-m'am de larma vrăjmașului, și de apăsarea celui păcătos!

4. Că mă învinovățesc de nedreptate, și pe nedrept mă urmăresc cu mânie.

5. Turburatu-s'a inima mea întru mine, și groaza morții a căzut asupra mea.

6. Frică și cutremur au venit asupra mea și m'au cuprins toate spaimile.

7. Zis-am: «Cine-mi va da aripi ca porumbelului, ca să sbor undeva să mă odihnesc?»

8. Căci aș fugi departe și m'aș sălășlui în pustie.

9. Grăbi-m'aș cât de iute, și aș scăpa de vifor și de furtună».

10. Risipește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că nu se vede în cetate decât silinție și desbinare.

11. Acestea ziua și noaptea ocolesc zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate.

12. Ticăloșile stau în mijlocul ei și de pe ulițele ei nu lipsește înșelătoria și minciuna.

13. De m'ar jigni vrăjmașul, aș răbda; și cel ce mă urăște de m'ar amenința, m'aș ascunde de el.

14. Dar tu, cel socotit deopotrivă cu mine, prietenul meu și sfetnicul meu,

15. Cu care trăiam în cea mai strânsă legătură și cu care împreună umblam în casa lui Dumnezeu!

16. Să vie dar moartea peste ei și să se pogore la iad de vii, că vicleșug e în lăcășurile lor și în ei.

17. Iară eu voi striga către Dumnezeu, și Domnul mă va auzi.

18. Seara și dimineața și la amiază mă voi ruga și voi striga, și el va auzi glasul meu.

19. Și va izbăvi sufletul meu de cei ce se scoală asupra mea, că mulți am eu de aceștia.

20. Auzi-va Dumnezeu, cel ce este mai înainte de veci, și-i va smeri pe ei; că nu li-i cu putință să se schimbe, și de Dumnezeu nu se tem.

Psalm. 54.—(1) Ps. 53, 2. (4) 2 Reg. 17, 1. (10) Num. 23, 21. (14) Mat. 26, 23. Ioan 13, 18. Papt. 1, 16. (18) Dan. 6, 11. (22) Iov 5, 21; 20, 12. Ps. 56, 6; 63, 3. Pild. 18, 9; 26, 22; 30, 14. (23) Lev. 9, 8. Rut. 4, 15. Ps. 10, 1; 36, 5. Sir. 12, 20-21. Mat. 6, 25. Luc. 12,

21. Că-și ridică mâinile asupra prietenilor lor, și-și calcă legătura ce au făcut cu ei.

22. Cuvintele lor sunt mai dulci ca mierea, dar inima li-i plină de răutate; buzele lor sunt mai moi ca uleiul, dar taie ca niște săbii ascuțite.

23. Lasă soarta ta în seama Domnului, și el te va sprijini, în veac nu va îngădui zdruncinarea dreptului.

24. Arunca-i-vei, Dumnezeule, în prăpastia picirii! Oamenii dornici de sânge și vicleni nu-și vor trăi nici jumătate din viață. Iară eu, Doamne, voi nădăjdi în tine!

PSALMUL 55.

Al lui David.

1. Miluește-mă, Dumnezeule, că omul vrea să mă 'nghită! Toată ziua tăbărește asupra mea și mă necăjește.

2. Vrăjmașii mei neconțenți se luptă cu mine, și mulți se ridică asupra mea, Preaînalte!

3. În ziua când mă tem, la tine mi-i nădejdea.

4. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și nu mă voi teme, că ce pot să-mi facă mie oamenii?

5. Toată ziua răstălmăcesc cuvintele mele, și numai cum să-mi facă rău se gândesc.

6. Sădună împreună și spionează; pândesc mereu pașii mei, ca să vâneze sufletul meu.

7. Se poate oare să scape ei de plata nedreptății lor? Doboară, Doamne, în mânia ta gloatele acestea!

8. Pribegiile mele sunt numărate de tine, Dumnezeule! Pune lacrămile mele în vasul tău! Ori poate nu sunt ele scrise în cartea ta?

9. Vrăjmașii mei sunt biruiți, în orice zi te chem: din aceasta cunosc că Dumnezeu e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu făgăduința lui.

11. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și de nimic nu mă voi teme, că ce pot să-mi facă mie oamenii?

22, 1 Petr. 5, 7. (24) 4 Reg. 1, 4. Iov 15, 32; 21, 21. Ps. 5, 6; 68, 19. Pild. 26, 27. Psalm. 55.—(2) Ps. 56 4-5. (4) Is. 51, 7. 1 Petr. 3, 12. Evr. 13, 6. (6) Ps. 58, 3. (7) Ps. 58, 14. (9) Ier. 29, 12. (10) Num. 23, 21. (11) Ps. 117, 6. Rom. 8, 31.

12. Dator sunt, Dumnezeu, să împlinesc făgăduințele mele; jertfă de lăudă îți voi aduce.

13. Că tu ai scăpat sufletul meu de moarte; scăpat-ai ochii mei de lacrimi și picioarele mele de alunecare.

14. Că să umblu înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

1. Miluește-mă, Dumnezeu, miluește-mă, că în tine nădăjduiesc sufletul meu!

2. Și în umbra aripilor tale mă voi adăposti, până ce va trece dela mine năpasta.

3. Striga-vou către Dumnezeu cel prealalt; către Dumnezeu cel ce mi-a făcut bine vou striga.

4. Și el va trimite din cer și mă va mântui și va acoperi cu rușine pe cei ce caută să mă înghită.

5. Trimite-va Dumnezeu mila sa și adevărul său și-mi va izbăvi sufletul din mijlocul miilor de lei.

6. Că zac în mijlocul celor ce varsă foc, în mijlocul fiilor omenești, ai căror dinți sunt săgeți și lance, și limba cărora e sabie ascuțită.

7. Înălță-te mai presus de ceruri, Dumnezeu, și peste tot pământul fie slava ta.

8. Aceia au întins cursă picioarelor mele, și sufletul mi l-au împilat;

9. Groapă au săpat înaintea mea, dar au căzut ei în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeu, gata este inima mea: cânta-vou și voi lauda mărirea ta.

11. Deșteaptă-te, slava mea: deșteaptă-te, alăută și psaltire și voi deștepta zorile.

12. Slăvite-vou printre popoare, Dumnezeu! Și printre neamuri te voi cânta.

13. Că dreptatea ta s'a înălțat până la nori și mila ta până la ceruri a ajuns.

14. Înălță-te mai presus de ceruri, Dumnezeu, și peste tot pământul fie slava ta!

(13) Iov 33, 30. Ps. 114, 8. Os. 13, 14. Psalm. 56.— (1) Ps. 50, 1. (2) Ps. 8, 3. (3) Ps. 55, 2-3. (4) Ps. 51, 2; 54, 22. (7) Ps. 56, 14; 107, 6. (9) Ps. 7, 15. Pild. 26, 27. Ecl. 10, 8. (10) Ps. 107, 1. (11) Ps. 15, 9. (12) Ps. 107, 4. (13) Ps. 35, 5. (14) Ps. 56, 7. Psalm. 57.— (2) Pild. 21, 29. (3) Ps. 115, 2. (4) Ps. 139, 3. Is.

PSALMUL 57.

Al lui David.

1. Oare drept judecați voi, judecătorilor? Fiii oamenilor, drept judecați voi oare?

2. Nedreptatea din țară se făurește în inimile voastre, și mâinile voastre împletec strâmbătatea.

3. Necredincioșii dela naștere sunt abătuiți, chiar din pântecul mamei lor rătăcesc cei ce spun minciună.

4. Venitul lor e ca venitul de șarpe, ca de aspidă surdă, ce-și astupă urechile.

5. Că să nu audă glasul descântătorului, glasul celui iscusit în descân-tece.

6. Dumnezeu, zdrobește-le dinții în gură! Smulge, Doamne, făcle pul- lor de lei!

7. Să se scurgă ca apa, și ca ea să piară!

8. Când vor întinde arcul, să se rupă: să piară ca melcul ce se topește în mers și ca stărpitura să nu vadă soarele!

9. Ca spinii ce se mistue cum îi atinge focul—verzi sau uscați—să-i spulbere vâlvătaia!

10. Atunci dreptul se va bucura văzând izbândă, și-și va muiă tălpile în sângele păcătoșilor.

11. Zice-se-va atunci: «Cu adevărat este plată pentru drept! Cu adevărat este un Dumnezeu, care judecă pământul».

PSALMUL 58.

Al lui David.

1. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dumnezeu, și de cei ce se ridică împotriva mea apără-mă.

2. Izbăvește-mă de făcători de rele și de oamenii doritori de sânge mă scapă!

3. Că iată pândesc sufletul meu, și cei puternici se ridică asupra mea:

4. Fără să le fi păcătuit, Doamne, și fără să le fi greșit cu ceva: fără să le fiu vinovat, se strâng și se înar-mează împotriva mea.

11, 8. Ier. 8, 17. (5) Is. 48, 8. Sir. 12, 17. (6) Iov 4, 10. Ps. 3, 7. (8) Iov 3, 16. Pild. 6, 15. Ecl. 6, 3. (9) 2 Reg. 23, 6. Iov 21, 21. Ps. 128, 6. Ier. 2, 6. (10) 1 Reg. 25, 39. Ps. 67, 24. Apoc. 14, 20. (11) Ecl. 3, 17. Is. 33, 22. Ier. 9, 24. Sir. 34, 13. Psalm. 58.— (3) Ps. 55, 6.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel, scoală de-mi vino în ajutor și vezi.

6. Scoală de cercetează toate neamurile și nu cruța nici pe unul din acești nelegiuli!

7. Ei vin în fiecare seară, urlă ca și câinii, dând mereu târcoale cetății!

8. Din gurile lor iăsnesc numai hule, buzele lor sunt săbii ascuțite, și zic mereu: «Cine aude?»

9. Dar tu, Doamne, îți răzi de ei și disprețuești toate gloatele acestora.

10. Tări ori fi ei, dar eu nădăjduesc în tine, că tu, Dumnezeu, ești apărătorul meu.

11. Întâmpina-mă-va Dumnezeu meu, cel ce mă miluește, și-mi va da să privesc fără teamă la vrăjmașii mei.

12. Dar nu-l pierde cu totul, ca să nu te uite poporul meu, ci risipește-i cu puterea ta și-i doboară, Dumnezeu, apărătorul meu!

13. Tot cuvântul gurii lor e nelegiure. Să fie dară vânați de mândria lor, că grăiesc numai blestem și minciună.

14. Risipește-i cu mânia ta! Pierde-i, să nu mai fie, ca să se știe până la marginile pământului, că Dumnezeu domnește peste Iacov.

15. Las' să vie în fiecare seară, să urle ca niște câini flămânzi și să dea mereu târcoale cetății!

16. Umble să găscască pradă pentru gura lor, învârtescă-se toată noaptea flămânzi!

17. Eu însă voi lauda puterea ta, și diadimineață voi preamări îndurarea ta.

18. Că ai fost apărătorul meu și scăparea mea la vreme de neaz.

19. Tăria mea, pe tine te voi lauda: că tu ești, Dumnezeu, cel ce mă sprijinești; tu ești, Dumnezeu, cel ce mă miluești!

PSALMUL 59.

Al lui David.

1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeu, și ne-ai risipit; mâniatu-te-ai pe noi, dar întoarce-te.

(5) Ps. 43, 25. (6) Is. 27, 1. (8) Ps. 63, 3; 119, 4. Pild. 12, 8; 25, 18. (9) Ps. 2, 3; 56, 13. (10) Ps. 53, 7. (11) Ps. 35, 3-4. (14) Ps. 55, 7. (15) Am. 8, 11. (16) Is. 8, 21. Psalm. 59.— (1) Ps. 43, 11. (2) 2 Paral. 7, 14. (3) Ps. 74, 8-9. Is. 51, 17. (5) Ps. 107, 7. (6) Ps. 107, 8. (7)

2. Clătit-ai pământul și l-ai zguduit, dar vindecă zdruncinăturile lui, că se clatină!

3. Tu ai dat poporului tău să guste asprimea, și ne-ai adăpat cu vinul nebuniei.

4. Dăruiește semn celor ce se tem de tine, ca să-l înalțe în apărarea adevărului.

5. Pentru ca să se mântuiască cei iubiți ai tăi: auzi-mă, Dumnezeu, și mă mântuește cu dreapta ta!

6. Zis-a Dumnezeu în lăcașul cel sfânt al său: Birui-vou și voi împărți Sichemul, și valea Suhot o voi măsura:

7. Al meu este Galaadul și Manase e al meu; Efraim este coiful meu și sceptrul meu Iuda;

8. Moab este vasul meu de spălat; spre Idumea voi tinde încălțăminte mea.

9. Strigă-mi «Ura»! țara Filistenilor!

10. Cine mă va duce la cetatea cea tare? Sau cine mă va povătuși până la Idumea?

11. Au nu tu Dumnezeu, cel ce ne-ai lepădat? Și nu vei ieși tu oare cu ostirile noastre?

12. Dă-ne, Doamne, ajutor la vreme de neaz, că ajutorul omenească e amăgitor!

13. Cu Dumnezeu vom avea izbândă, că el va doborî pe vrăjmașii noștri!

PSALMUL 60.

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeu, cererea mea! Ia aminte la rugăciunea mea!

2. În neazul inimii mele, dela marginea pământului, am strigat către tine: urcă-mă pe stâncă, pe care nu mă pot sui!

3. Că tu ești limanul meu și turn tare împotriva vrăjmașului meu.

4. Pă să locnesc pururea în lăcașul tău și să mă adăpostesc în umbra aripilor tale!

5. Că tu, Dumnezeu, ai auzit făgăduințele mele și mi-ai dăruit moștenirea celor ce se tem de tine.

6. Adaogă regelui zile peste zile, și prelungește anii lui din neam în neam!

Ps. 107, 9. (8) 2 Reg. 8, 2. Is. 21, 11. (9) 2 Reg. 22, 44. (10) Ps. 107, 11. (11) Ps. 43, 11; 107, 12. (12) Ps. 17, 31; 43, 7; 107, 14. Psalm. 60.— (1) Ps. 5, 2; 58, 2. (2) Ps. 17, 7. Is. 33, 16. (3) Ps. 70, 3. (4) Ps. 35, 7. Zah. 9, 12. (6) Ps. 20, 4-5.

7. Ca să locuiască el mereu înaintea feții lui Dumnezeu; mila și adevărul tău să-l păzească!

8. Atuncea voi lauda mereu numele tău, și tu zi cu zi voi împlini făgăduințele mele.

PSALMUL 61.

Al lui David.

1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela el vine mântuirea mea.

2. Numai el e cetatea și scăparea mea; el este sprijinitorul meu, și nu mă voiu clăti.

3. Până când veți tăbări pe un om, ca să-l doborâți cu toții la pământ, 4. Ca pe un zid povârnat, ca pe un gard putregăit!

5. Sfatuitu-s-au să-l doboare dela înălțime și au alergat la minciună: cu buzele binecuvintează și cu inima blestemă.

6. Suflete al meu, caută-ți pacea în Dumnezeu, căci numai în el nădăjduesc eu! El este cetatea mea și mântuirea mea; El e sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu; nădejdea mea e în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți, poporul meu, mereu în Dumnezeu; deschideți inimile înaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»

9. Deșertăciune sunt fiii oamenilor! Fiii oamenilor sunt mincinoși! În cum-până de-i pui pe toți, sunt mai ușori ca nimicul!

10. Nu vă nădăjduiți în prăzi. Și pe răpiri nu vă bizuiți! De urge bogăția pârâu: nu vă lipiți inima de ea!

11. Odată a grăit Dumnezeu, și iată două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu, și bunătatea e a ta, Doamne, că tu dai fiecăruia după faptele sale.

PSALMUL 62.

Al lui David.

1. Dumnezeu, tu ești Dumnezeul meu: la tine alerg disdedimineață.

(7) 2 Reg. 7, 12-13. (8) Ps. 49, 14; 75, 11. Psalm. 61.—(1) Ps. 36, 7. (2) Ps. 17, 1-2. (3) Is. 30, 13. (4) Ps. 27, 4. Ier. 9, 8. (5) 2 Paral. 25, 8. (6) 1 Reg. 1, 15. Iov 30, 16. Ps. 4, 5; 117, 8. (7) Ps. 38, 7. Is. 40, 23. Dan. 4, 32. (10) Iov 31, 24. Ps. 30, 6. Is. 30, 12; 47, 10. Sir. 13, 20; 31, 8. Mat. 16, 27; 19, 22. Marc. 10, 24. Luc. 12, 19-20. 1 Tim. 6, 8, 17. (11) 2 Reg. 3, 39. Iov 34, 11. Pild. 11, 14; 24, 12.

2. De tine însetează sufletul meu și trupul meu după tine tânjește, ca un pământ pustiu, sec și fără apă,

3. Ca să văd puterea ta și slava ta, cum te-am văzut în lăcașul tău cel sfânt.

4. Că mai bună e mila ta decât viața: buzele mele te vor lauda.

5. Așa te voi binecuvânta toată viața mea, și în numele tău voi ridica mâinile mele.

6. Că din seu și din grăsime se va sătura sufletul meu, și cu glas de bucurie te va lauda gura mea.

7. Și'n asternutul meu mi-aduc aminte de tine și la tine cuget până dimineața.

8. Că tu ești ajutorul meu și în umbra aripilor tale mă voi bucura.

9. Lipitu-s'a sufletul meu de tine și dreptăta ta mă sprijinește.

10. Iară ei în zadar caută sufletul meu: pogori-se-vor în cele mai de jos ale pământului.

11. Secera-se-vor de puterea sabiei și pradă vulpilor vor fi.

12. Iară regele se va veseli de Dumnezeu, și tot cel ce se jură cu el se va bucura, că se va astupa gura celor ce grăiesc nedreptate.

PSALMUL 63.

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog ție, și apără viața mea de vrăjmasul de care mă tem.

2. Adăpostește-mă de mulțimile celor vicleni și de turma răzvrătită a făcătorilor de rele,

3. Care și-au ascuțit limbile ca niște săbii și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase,

4. Ca să lovească pe ascuns în cel nevinovat; fără veste și fără teamă trag asupra lui.

5. Întăritu-s-au în gândurile lor cele rele.

6. Pus-au la cale fărădelege și iscodiri peste iscodiri au făcut.

7. Ca să pătrundă în lăuntrul omului și'n ascunzișurile inimii lui.

8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeata, și fără de veste îi va răni.

Ier. 32, 19. Iez. 33, 20. Sir. 35, 22. Rom. 2, 6. Psalm. 62.—(2) Ps. 41, 2. Is. 26, 9. (3) Ps. 22, 7; 26, 6-7. (7) Ps. 34, 28; 118, 55. (8) Ps. 16, 8. (9) Is. 41, 10. (10) Num. 16, 32. Iez. 31, 14. (12) Deut. 6, 13. Is. 19, 18. Ier. 4, 2. Psalm. 63.—(3) Ps. 54, 22; 58, 8. Pild. 12, 18. Ier. 9, 3. (4) Ier. 9, 5. (5) Iov 22, 13; 24, 15. Ps. 139, 5. (6) Ier. 17, 9.

9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor, și toți, cei ce vor vedea, se vor depărta de ei.

10. Teme-se-vor toți oamenii, și vor vesti lucrurile lui Dumnezeu, pricepând că el a făcut acestea.

11. Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul; lauda-se-vor toți cei drepti la inimă.

PSALMUL 64.

Al lui David.

1. Ție se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion, și în Ierusalim și se vor împlini juruințele.

2. La tine va alerga tot trupul, că tu ascuți rugăciunea.

3. Faptele nelegiuite ne doboară, dar tu ne vei curăți de nelegiuirile noastre.

4. Ferice de cel ce l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile tale.

5. Sătura-ne-vom de bunătățile casei tale, și de sfințenia bisericii tale.

6. Infircoșatele judecător, cel ce ești în-cins cu putere, și cu tăria ai așezat munții;

7. Cel ce liniștești mugetul mărilor și potolești furia valurilor și răzvrătirile popoarelor,

8. Auzi-ne, Dumnezeule, Măntuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe!

9. Teme-se-vor de semnele tale cei ce locuiesc la marginile lumii: deștepta-i-vei dimineața și seara ca să te slăvească pe tine.

10. Când cercetezi tu pământul, potolești setea lui și versi peste el belșug de bogăție.

11. Hăurile tale, Doamne, sunt pline de apă; cu ele faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.

12. Pentru aceasta însă pregătești ogorul și netezești bulgării lui; apoi îi moi cu picăturile de ploaie și binecuvintezi rodurile lui.

13. Așa încununezi anul cu bunătățile tale: câmpiile izvorăsc belșug și pe urmele tale izvorăște grăsime,

14. Dealurile se încing cu bucurie, pășunile se îmbracă cu turme de oi și văile se acopăr cu holde de grâu: toate se bucură și cântă.

(9) Ps. 7, 15. (10) Ez. 8, 19. Est. 8, 17. Ps. 108, 27. (11) Ps. 31, 12; 67, 3; 72, 1. Psalm. 64.—(1) Ps. 49, 14. (2) Ps. 144, 22. Ier. 32, 27. (4) Ps. 32, 12. (5) Am. 4, 13. (7) Ps. 106, 29. Mat. 8, 26. Marc. 4, 41. (10) Deut. 11, 11; 33, 28. Ps. 45, 4. Sir. 39, 27. (13) Deut. 11, 12. (14) Iez. 34, 13. Psalm. 65.—(1)

PSALMUL 65.

Al lui David.

1. Strigați către Dumnezeu toți locuitorii pământului. Cântați slava numelui său! Aduceți-i lui slavă și laudă!

2. Ziceți lui Dumnezeu: «Cât de infircoșate sunt lucrurile tale! Pentru puterea ta cea multă și se supun și vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine și să-ți cânte ție! Să cânte numele tău, Preaînalte!»

4. Veniți și vedeți lucrurile Domnului și judecățile lui cele infircoșate asupra fiilor oamenilor!

5. Că el a prefăcut marea în uscat, și râul l-am trecut cu piciorul, veselindu-ne-am acolo de dânsul.

6. Că el prin puterea sa domnește în veac, și ochii lui privesc peste popoare: să nu se înalte răzvrățitorii!

7. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru și faceți să răsuné văzduhul de laudele lui!

8. Că el ne-a păstrat viu sufletul nostru și n'a lăsat să șovăiască picioarele noastre.

9. Cercatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai lămurit, cum se lămurește argintul prin foc.

10. Băgatu-ne-ai pe noi în laț, și sarcină grea ai pus pe umerii noștri;

11. Pus-ai oameni pe capul nostru, și am trecut prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

12. Intra-voiu dară în casa ta cu ardori de tot și-mi voi împlini juruințele mele,

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea în necazul meu.

14. Aduce-ți-voi ardori de tot grase; grăsime de berbeci voi arde pe jertfelnic și-ți voi înjunghia boi și țapi.

15. Veniți și ascultați, toți cei ce vă temeți de Domnul, că voi să vă spun ce-a făcut el pentru sufletul meu!

16. Cu gura mea am strigat către dânsul și l-am înălțat cu limba mea.

17. De-aș fi avut nedreptate în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul.

18. Dar iată Dumnezeu m'a ascultat și a luat aminte la cererea mea.

19. Binecuvântat fie Dumnezeu, cel ce n'a lepădat ruga mea, nici n'a depărtat mila lui dela mine.

Ps. 97, 4; 99, 1. (2) Deut. 33, 29. (4) Ps. 45, 8. (5) Ez. 14, 21-22. Is. Nav. 3, 16-17. (6) Am. 9, 7. (8) 2 Paral. 15, 31. (9) Ps. 16, 3. Iez. 22, 21. Mal. 3, 1. Fapt. 14, 17. 1 Petr. 1, 7; 4, 12. (11) Ps. 17, 18. Is. 26, 14; 43, 2. Dan. 3, 17. (17) Pild. 15, 29; 28, 9. Mih. 3, 4. Ioan 9, 31.

PSALMUL 66.

Al lui David.

1. Dumnezeu, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează! Fă să strălucească fața ta peste noi și ne miluește!
2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta, și între toate popoarele ajutorul tău.
3. Preamărească-te popoarele, Dumnezeu, preamărească-te popoarele toate, și neamurile să se veselească și să se bucure!
4. Pentrucă tu judeci popoarele cu dreptate și le povățuiești pe ele pe pământ.
5. Proslăvească-te popoarele, Dumnezeu, proslăvească-te popoarele toate, că pământul și-a dat roada sa!
6. Binecuvintează-ne pe noi Dumnezeu, Dumnezeul nostru! Dumnezeu să ne binecuvinteze tot așa, și să se teamă de el toate marginile pământului!

PSALMUL 67.

Al lui David.

1. Când se scoală Dumnezeu, se risipesc vrăjmașii lui și fug dela fața lui cei ce-l urăsc pe dânsul;
2. Cum se stinge funul așa se sting, cum se topește ceara de fața focului, așa pier păcătoșii dela fața lui Dumnezeu;
3. Iar dreptii se bucură și se veselesc, saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu.
4. Cântați Dumnezeului nostru! Cântați numele lui! Preamăriți pe cei ce străbate cerurile! Domnul este numele lui.
5. Bucurați-vă înaintea lui, înaintea Dumnezeului celui ce locuiește în lăcașul său cel sfânt!
6. Că el e tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor!
7. Domnul dă casă celor părăsiți; El scoate pe cei din cătușă la fericire, iar pe cei neascultători îi lasă în pustiu arzător.
8. Dumnezeu, când ai ieșit tu în fruntea poporului tău, când ai trecut tu în pustie,
9. Pământul s'a cutremurat și cerurile s'au topit de fața ta, Dumnezeu,

Psalm. 66.—(1) Num. 6, 25. Ps. 118, 135. Col. 1, 13. (4) Fapt. 17, 31. Rom. 5, 10. (6) Lev. 25, 19. Ps. 84, 13. (6) Lev. 26, 3-4. Num. 6, 24. Deut. 6, 24-25. Psalm. 67.—(1) Num. 10, 35. Is. 33, 3. (2) Iud. 16, 14. (3) Ps. 63, 11. (4) Is. 40, 3; 57, 14. Os. 12, 6. (6) Ps. 145, 9. Ioan 14, 18. (7) Ps. 9, 34; 112, 8. (8) Ps. 18, 20-21. Num. 14, 14. Deut.

și Sinaiul acesta s'a cutremurat la vederea lui Dumnezeu, la vederea Dumnezeului lui Israel.

10. Ploaie din belșug ai vărsat, Dumnezeu, peste moștenirea ta și moștenirea ta cea istovită ai întărit-o.
11. Poporul tău locuiește într'însa: în pământul pe care, după bunătatea ta, l-ai pregătit, Dumnezeu, săracului.
12. Când Domnul spune un cuvânt, vestitorii cei buni sunt mulțime nenumărată.
13. Împărații cu oștirile lor fug și pier, iar cea care ședea acasă împarte prăzi.
14. Când v'ați așezat în hotarele voastre, ați ajuns ca o porumbită cu aripi de argint, ca o porumbită cu penele de aur curat.
15. Când cel Preaînalt a împrăștiat pe regii din țara aceea, ajuns-a ea albă ca zăpada de pe Selmon.
16. Muntele Vasanului este muntele lui Dumnezeu! Muntele Vasanului este munte înalt!
17. Munți înalți, ce priviți cu pismă la muntele, unde a binevoit Dumnezeu să locuiască și unde va locui Domnul în veac?
18. Carele lui Dumnezeu sunt întunecate de întunerece, mii de mii; Domnul e în mijlocul lor, pe Sinai, în lăcașul său cel sfânt.
19. Său-te-ai la înălțime, făcut-ai rob, și daruri ai luat pentru oameni, așa ca și din protivnici să locuiască la Domnul Dumnezeu.
20. Binecuvântat fie Domnul în toate zilele! Că oamenii de ne apasă, Dumnezeu ne mântuiește.
21. Dumnezeu nostru e Dumnezeu mântuitor, și porțile morții sunt în stăpânirea Domnului atotțiitorul.
22. Cu adevărat Dumnezeu zdrobește capul vrăjmașilor săi și creștetul cel pârșos al celor învechiți în zile rele.
23. Zis-a Domnul: «Din Vasan îi voi întoarce; întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării.
24. Ca să se întingă piciorul tău și limba câinilor tăi în sângele lor».
25. Văzut-am, Dumnezeu, mergerea ta; văzut-am mergerea Dumnezeului și împăratului meu la lăcașul cel sfânt:

3, 24; 33, 2. Iud. 5, 4. (9) Es. 20, 18. (10) Is. 32, 15; 44, 3. Iez. 34, 27. Ioel 3, 1. (12) Is. 52, 7. (15) Iud. 9, 48. (17) Iov. 2, 5. Ps. 73, 3; 113, 4. Iez. 43, 17. (18) Deut. 33, 2. Dan. 7, 10. Erev. 12, 21. (19) Ps. 46, 5. El. 4, 10. (21) Deut. 32, 39. 1 Reg. 2, 6. Int. 16, 13. (23) Ps. 70, 21. (24) Ps. 57, 10. Apoc. 14, 20.

26. Înainte mergeau cei ce cântau din gură, în urmă veneau cei ce cântau din instrumente, iar la mijloc fecioarele din timpine ziceau:

27. «În adunări binecuvântați pe Dumnezeu! Binecuvântați pe Domnul, cei din neamul lui Israel!»

28. Acolo erau: Veniamin cel mai tânăr, domnul lor; domnii lui Iuda și ceaia lor; boierii din Zebulon și boierii din Neftali și ziceau:

29. «Dumnezeule, arată-ți puterea ta! Desăvârșește, Dumnezeu, cele ce ai făcut pentru noi.

30. Pentru biserica ta cea din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.

31. Îngrozește fiara stufigurilor, turmele de tauri și de viței: mulțimile popoarelor care se laudă cu darăburile de argint; risipește neamurile cele ce voiesc războaie!»

32. Veni-vor soli dela Egipt și Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu, zicând:

33. «Cântați Domnului, împărățiile pământului, și dați laudă lui Dumnezeu.

34. Celui ce de veacuri se poartă peste cerurile cerurilor, că iată va da glasul său, glas plin de putere.

35. Dați slavă lui Dumnezeu, că mare este slava lui peste Israel și puterea lui peste nori.

36. Înfricoșat este Dumnezeu în lăcașul său cel sfânt! Dumnezeu lui Israel dă putere și tărie poporului său: Binecuvântat fie Dumnezeu!»

PSALMUL 68.

Al lui David.

1. Mântuiește-mă, Dumnezeu, că apele amenință viața mea.
2. Afundatu-m'am în noroiu adânc, și nu am pe ce mă sprijini.
3. Ajuns-am la adâncurile mării, și năvala valurilor mă potopește.
4. Ostenit-am strigând și gătându-mi-a amorțit; păsărenitu-mi-s'au ochii căutând spre Dumnezeu meu.
5. Cei ce mă urăsc fără vină, sunt mai mulți ca peri capului meu.
6. Vrăjmașii, cei ce mă prigonesc pe nedrept, întăritu-s'au cu mult mai mult

decât mine, și trebuie să dau ceea ce n'am răpit.

7. Dumnezeu, tu cunoști răcăcirile mele și greșalele mele nu sunt ascunse de tine.

8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce nădăjduesc în tine, Doamne, Dumnezeu puterilor!

9. Nici să fie umiliți din pricina mea cei ce te caută pe tine, Dumnezeu lui Israel!

10. Că pentru tine sufăr ocara, și rușinea acopere obrazul meu.

11. Străin am ajuns pentru frații mei și necunoscut pentru fiii mamei mele.

12. Că răvna pentru casa ta mă mistue, și ochirile vrăjmașilor tăi au căzut asupra mea.

13. Plâng și-mi umilesc sufletul meu cu post, dar și aceasta mi se impută.

14. De mă îmbrac cu sac în loc de haine, sunt pentru dânsii pricină de răs.

15. De mine grăiesc cei ce se adună pela porți, și glumesc cei ce beau vin.

16. Iară eu la tine alerg cu rugăciunea mea, în ceasul îndurărilor tale, Doamne!

17. Auzi-mă, Dumnezeu, după mare mila ta și cu adevărul tău mântuiește-mă!

18. Scoate-mă din noroiu, ca să nu mă mai afund! Mântuiește-mă de vrăjmașii mei și din apele cele adânci.

19. Ca să nu fiu luat de puterea valurilor și să nu mă înghită adâncul, nici să-și închidă adâncul peste mine gura sa.

20. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta; caută spre mine după mulțimea îndurărilor tale!

21. Să nu-ți întorci fața ta dela sluga ta! De grab mă auzi că sunt în necaz!

22. Apropie-te de sufletul meu și-l izbăvește! Izbăvește-mă de vrăjmașii mei!

23. Că tu cunoști smerenia mea, înfruntarea mea și rușinarea mea, și toți vrăjmașii mei sunt înaintea ta.

24. Ocara apasă inima mea și mă istovește; așteptat-am milă, dar în zadar; mângăitori am căutat, dar n'am aflat.

(26) Es. 15, 20. Iud. 11, 34. 1 Reg. 18, 6. (27) Ps. 21, 24. Ioan 20, 17. (30) Ps. 71, 10. Is. 60, 6. (31) Ps. 79, 13. (32) Is. 18, 7. (33) Ps. 137, 4. (34) Ps. 28, 3-4. Zah. 9, 14. Marc. 3, 17. Apoc. 4, 5. Psalm. 68.—(1) Ps. 17, 18; 129, 1. Is. 43, 2-3. Iona 2, 6. (2) Ps. 39, 2-3; 41, 8. (3) Iona 2, 7. (4) Iov. 19, 7.

Ps. 70, 9. (6) Ps. 34, 19. Is. 53, 4. Iez. 33, 15. Ioan 15, 25. (11) Ioan 7, 5. (12) 3 Reg. 19, 14. Ps. 118, 139. Marc. 14, 49. Luc. 24, 27. Ioan 2, 17. Rom. 15, 3. (15) Iov. 30, 9. (16) Is. 49, 8. (18) Ps. 39, 2-3. (19) Ps. 54, 24. (21) Ps. 101, 2-3. (23) Ps. 43, 15-16. (24) Mat. 27, 39. Luc. 23, 40; 24, 27.

25. Fiere mi-au dat să mănânc, și în setea mea m'au adăpat cu oțet.

26. Masa lor să fie cursă înaintea lor, și jertfa lor de pace să fie spre cădere! 27. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor să fie pururea gârbovă! 28. Varsă peste dâșii mânia ta, și para urgiei tale să-i acopere!

29. Casele lor să fie pustii, și în sălășurile lor să nu fie locuitori! 30. Ca pe care tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au sporit durerile celor răniți de tine.

31. Adaogă-le lor păcat peste păcat, și să nu aibă parte de dreptatea ta!

32. Ștergă-se din cartea celor vii, și printre cei drepti să nu fie scriși!

33. Iar pe mine, cel sărac și necăjit, să mă sprijinească ajutorul tău, Dumnezeule!

34. Și voi lauda numele Dumnezeului meu cu cântare; cu slavoslovii îl voi prea mări pre el.

35. Și acestea mai plăcute vor fi Domnului, decât vițelul tânăr, căruia abia-i răsar coarne și unghii.

36. Vedea-voi aceasta cei necăjiți și se vor bucura, și inima celor ce caută pe Domnul se va înviora.

37. Că aude Domnul cu bunăvoință pe cei necăjiți, și nu trece cu vederea pe robii săi.

38. Să-l laude, dar, cerurile și pământul, marea și toate cele ce se mișcă într'însele!

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul, și va zidi iarăși cetățile ludei. Și se vor așeza acolo aleșii lui și-l vor moșteni.

40. Și neamul robilor lui Dumnezeu se va întări într'însul și se vor așeza într'însul cei ce iubesc numele lui.

PSALMUL 69.

Al lui David.

1. Grăbește, Dumnezeule, de-mi ajută! Doamne, vino de grab în ajutorul meu 2. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută sufletul meu!

3. Cei ce se bucură de necazul meu să fie înfrânți și acoperiți de rușine! 4. Și cei ce zic: Lasă, lasă! cu ocară să fie puși pe fugă.

(25) Mat. 27, 34, 48. Marc. 15, 23, 36. Ioan 19, 28-29. (26) Rom. 11, 9-10. (27) Luc. 13, 35. Fapt. 1, 20. (30) Cânt. 5, 7. Is. 53, 4. (31) Rom. 1, 28. (32) Es. 32, 32. Luc. 10, 20. Filip. 4, 3. Apoc. 3, 5. (36) Ps. 21, 29. (37) Ps. 38, 6. (38) Ps. 98, 11; 147, 1; 148, 1-4. (39) 1 Cor. 3, 10. Psalm. 69. — (1) Ps. 70, 12.

5. Iar toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeule, să se bucure și să se veselească de tine!

6. Cei ce iubesc mântuirea ta să zică pururea: slavă lui Dumnezeu!

7. Dar eu sunt necăjit și sărac, Dumnezeule, vino de grab în ajutorul meu! Nu zăbovi, Doamne, că tu ești scutul și izbăvitorul meu.

PSALMUL 70.

Al lui David.

1. Doamne, tu ești nădejdea mea: să nu fiu rușinat în veac!

2. Apără-mă după dreptatea ta și mă izbăvește! Pleacă urechea ta spre mine și mă mântuește!

3. Fii pentru mine cetate tare, unde să mă adăpostesc pururea, că tu ești întărirea mea și scăparea mea!

4. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătoșului, din mâna calcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate!

5. Că tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeul meu, și în tine am nădăd din tinerețile mele.

6. În tine m'am bizuit din pântecul maicii mele; dela sânul maicii mele tu ești ocrotitorul meu, și cu tine mă laud pururea.

7. Că o ciudățenie am fost pentru mulți, dar tu ești nădejdea mea cea tare.

8. Să se umple gura mea de lauda ta, ca să laud toată ziua slava și mărirea ta.

9. În vremea bătrânețelor mele să nu mă lepezi; să nu mă părăsești când vor slăbi puterile mele!

10. Că vrăjmașii mei grăiesc împotriva mea, și cei ce pândesc sufletul meu se sfătuesc și zic:

11. «Părăsindu-l Dumnezeu: urmăritul și-l prindeți, că n'are cine să-l izbăvească!»

12. Nu te depărta de mine, Dumnezeule meu! Dumnezeul meu, vino de grab în ajutorul meu!

13. Să se rușineze și să piară cei ce dușmănesc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc răul să se îmbrace într-o ocară!

(2) Ps. 34, 4; 82, 17. (4) Ps. 34, 21. (7) Ps. 39, 22-23. Psalm. 70. — (1) Ps. 30, 1. (3) Ps. 60, 3. Mat. 4, 6. Luc. 4, 10. (4) Ps. 60, 14. (5) Eccl. 8, 11. Evr. 2, 13. (6) Deut. 10, 21. Ps. 21, 9. (7) Ier. 12, 6; 24, 27. (8) Ps. 50, 16. (9) Ps. 68, 4. Is. 46, 4. (12) Ps. 69, 1. (13) Ps. 34, 4.

14. Iară eu pururea voi nădăjdi în tine și-ți voi aduce tot felul de laude.

15. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua va spune faptele tale de bine, numărul cărora nu-l mai țin minte.

16. Cânta-voiu să pătrund puterile tale, Doamne Dumnezeule, și-mi voi aduce aminte de dreptatea, numai de dreptatea ta.

17. Dumnezeule, din tinerețile mele tu m'ai povățuit și eu și astăzi vestesc minunile tale.

18. Să nu mă părăsești nici la bătrânețile și căruntețile mele.

19. Ca să vestesc tăria ta neamului acestuia și puterea ta la toți cei ce au să vină.

20. Dreptatea ta, Dumnezeule, se înalță până la ceruri, că lucruri minunate ai făcut: cine este asemenea ție, Dumnezeule!

21. Multe necazuri ai trimis asupra mea, dar iarăși m'ai însuflețit și din fundul pământului m'ai scos.

22. Înălță-mă și mă mângâie și acum, scoate-mă din adâncurile pământului!

23. Și te voi lauda în psaltire pentru dreptatea ta, Dumnezeule meu. Cânta-voiu ție din harfă, sfântul lui Israel!

24. Cânta-voiu ție și se vor bucura buzele mele, și sufletul meu cel mântuit de tine.

25. Ba și limba mea toată ziua va vesti dreptatea ta, că ai rușinat și ai umplut de ocară pe cei ce-mi voiesc răul.

PSALMUL 71.

Al lui David.

1. Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta fiului împăratului!

2. Ca să judece drept pe poporul tău și pe săracii tăi la judecată.

3. Încet munții să aducă oamenilor pace și dealurile dreptate.

4. Ca să judece pe săracii poporului și să mântuiască pe fiii celor nevoiași, iar pe apăsător să-l smerească.

(15) Sir. 43, 31-32. (17) Ps. 76, 11; 104, 1-2. (18) Is. 46, 4. (20) Es. 15, 11. Luc. 4, 49. Apoc. 17, 14. (21) Ps. 67, 23. (22) Deut. 32, 39. (23) Ps. 77, 41; 88, 18. Is. 12, 6. Psalm. 71. — (1) Is. 11, 5. Dan. 7, 27. Ioan 5, 22. (2) Is. 32, 1. (3) 3 Reg. 4, 24. Ecl. 2, 14. (4) Ps. 44, 5. Is. 11, 4. Luc. 1, 70. (5) Ps. 88, 29. Ier. 31, 36. (6) Jud. 6, 36-37. 2 Reg. 23, 4. (7) Is. 35, 1. Os. 14, 6. (8) 3 Reg. 4, 21. Ps. 88, 25.

5. Și se vor teme de tine oamenii din neam în neam, cât va fi soarel și va lumina luna.

6. Ca să se pogoare dreptatea ca ploaia pe câmpul cosit, și ca picătura ce face să rodască pământul.

7. Ca să înflorească dreptatea în zilele lui, și să fie belșug de pace cât va sta luna pe cer.

8. Ca să domnească el dela o mare până la alta, și dela râu până la marginile pământului.

9. Ca să-și plece locuitorii pustiei genunchii înaintea lui, și vrăjmașii lui să lingă țărâna.

10. Ca să-i plătească bir regii Tarsisului și ai ostroavelor, și regii Arabiei și Sabei să-i aducă daruri.

11. Ca să se închine înaintea lui toți regi, și toate popoarele să-i slujească lui.

12. Pentrucă va izbăvi pe cel sărac dela cel puternic și pe cel lipsit și fără nici un ajutor.

13. Va avea milă de cel sărac și lipsit și va mântui sufletele celor amărâți.

14. Izbăvi-va sufletele lor de împilare și silnicie, și sângele lor va fi scump înaintea lui.

15. Vinu va fi și i se va da aurul Arabiei, și rugăciuni necontenit se vor face pentru el și în toate zilele-l vor binecuvânta.

16. În țară va fi belșug de pâine până și pe vârfului munților, și holdele se vor pleca sub bătaia vântului ca pădurea Libanului.

17. Și prin cetăți oamenii vor înflori, cum înfloresc iarba țarinilor.

18. Binecuvântat va fi numele lui în veac, și va dura cât va fi soarele.

19. Prin el se vor binecuvânta toate națiile pământului și toate popoarele îl vor feri.

20. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni!

21. Binecuvântată să fie mărirea numelui său, în veac și în veacul veacului!

22. Și slava lui să umple tot pământul! Amin! Amin!

Zah. 9, 10. Sir. 44, 24. (9) Mib. 7, 17. (10) Ps. 46, 14; 67, 30. Is. 60, 6. (11) Ps. 21, 32. Mal. 1, 11. Apoc. 21, 24. (12) Iov 20, 12. (13) Ioan 5, 7. (14) 1 Reg. 26, 21. (15) Is. 53, 10. Evr. 7, 16. (16) Is. 32, 20. (17) Is. 27, 6. Os. 14, 6. Zah. 10, 8. (19) Fac. 12, 3; 22, 18; 26, 4. Fapt. 10, 25. Gal. 3, 8, 16. (20) 1 Paral. 16, 36. Iov 5, 9. Ps. 105, 48; 135, 4. Luc. 1, 68. (21) Is. 6, 3.

PSALMUL 72.

Al lui Asaf.

1. Cât de bun este Dumnezeu pentru Israel, pentru cei cu inima curată!
2. Iar mie puțin de nu mi-au sovăit picioarele, puțin de nu mi-au alunecat pașii.
3. Pentrucă am răvnit soarta necredincioșilor, văzând propășirea păcătoșilor.
4. Că n'au nicio suferință până la moarte, și sunt plini de sănătate.
5. Cu oamenii la ostenele nu iau parte, și nu sunt supuși la bătaie ca ceilalți oameni.
6. De aceea se înfășoară cu mândria ca cu o podoabă, și ca și cu un veșmânt se îmbracă cu trufia.
7. Obrazul li-i umflat de grăsime și poftele le furnică prin inimă.
8. Răd de toată lumea și clevesc cu răutate și graie de sus.
9. Până la cer își ridică fălcile și cu limba lor mătură pământul.
10. De aceea poporul necontenit se ia după ei, și bea nelegiuirea din plin ca apa.
11. Și zice: «Știe oare Dumnezeu? Cel Preaînalt are oare cunoștință?»
12. Și iată necredincioșii huzuresc în lumea aceasta și-și adună mereu bogății.
13. Zis-am: «Oare, nu în zadar mi-am curățit inima, și mi-am spălat mâinile în nevinovăție?»
14. Oare, nu în zadar am fost bătut în fiecare zi și în fiecare dimineață supus la ocări?»
15. De așa zice: «Așa voi scoti», aș fi foarte vinovat înaintea neamului fiilor tăi».
16. Gânditu-m'am: «Cum aș putea oare să pricep aceasta?» Dar aceasta s'a părut tare greu pentru mine.
17. Până ce am intrat la altarul lui Dumnezeu și am înțeles sfârșitul păcătoșilor.
18. Pentru vicleșugul lor dară, îi pui pe căi alunecoase și-i lași să cadă în prăpastie!
19. Cât de repede au ajuns la pustiere, s'au stins deodată pentru fărădelegile lor.

Psalm. 72.—(1) Ps. 63. 11; 39, 4. Mat. 5, 8. Ioan 1, 47. (3) Iov 21, 7. Ps. 36, 1. Pild. 3, 31. Ier. 12, 1. (4) Iov 21, 9. (6) Ps. 36, 35. Sir. 13, 4-6. (7) Iov 15, 27. (9) Sir. 13, 28. Iuda 1, 16. (11) Ps. 9, 31; 93, 7. (13) Iov 9, 30. Mat. 3, 13-14. (18) Iov 21, 16-17; 24, 24. Ps. 88, 36. Pild. 14, 32. (19) 1 Reg. 25, 29. Iov 15, 32; 20, 8;

20. Ca visul după deșteptare, așa, Doamne, deșteptându-te, pierzi planurile lor!
21. Când fierbea inima mea, și lăuntru-mă mă chinuia.
22. Prost eram și nu pricepeam, ca un dobitoc eram înaintea ta.
23. Dar eu pururea-s cu tine, și tu mă ții de dreapta mea.
24. Cu sfatul tău mă vei povățui și mă vei primi în slava ta.
25. Căci afară de tine pe cine mai am în cer? Și cu tine ce-mi mai lipsește pe pământ?
26. De-mi slăbește trupul și inima mea: Dumnezeu este tăria inimii mele și partea mea în vezi.
27. Că iată, cei ce se depărtează dela tine pier; pierde-vei pe toți cei ce se abat dela tine la necredință.
28. Iar pentru mine bine e să mă lipse de Dumnezeu! Să-mi pun nădejdea în Domnul Dumnezeu meu, ca să vestesc toate lăncile lui în porțile fiicei Sionului.

PSALMUL 73.

Al lui Asaf.

1. Pentruce ne-ai lepădat cu totul, Dumnezeu, și fumegă mânia ta asupra oilor păstoriei tale?
2. Adu-ți aminte de adunarea ce din vechime ți-ai câștigat-o și de scepul moștenirii tale, pe care l-ai răscum-părat: de muntele Sionului, pe care ai locuit!
3. Indreaptă-ți pașii spre aceste dară-mături de veacuri, că vrăjmașul a sfărâmat toate în locașul tău cel sfânt.
4. Vrăjmașii tăi mugesc în vremea sărbătorilor tale, și în locul steagurilor noastre au pus steagurile lor.
5. Intrat-ai în locașul tău, ca cei ce intră cu topoarele în pădure.
6. Și iată cu săcuri și cu ciocane au stricat fără cruțare toate podoabele lui.
7. Ars-au cu foc biserica ta, și locașul numelui tău l-au făcut una cu pământul.
8. Și ziceau în inima lor: «Să dărămăm toate!» Și au ars toate locașurile lui Dumnezeu din țară.

21, 30. Ps. 51, 5. Intel. 3, 17. (20) Iov 21, 16-17. Is. 29, 7. (22) Ioan 12, 16. (23) Is. 41, 13. Ioan 6, 67-68. (25) Ps. 15, 5. Ioan 4, 14. (29) Plâng. 3, 24. (27) Ier. 17, 13. Ier. 23, 3. Os. 7, 13. (28) Iac. 4, 8. Psalm. 73.—(1) Ps. 43, 25; 99, 2. Ier. 14, 19. (2) Ioi. 4, 21. (3) Ps. 67, 17. Ioi. 4, 16. (4) Ier. 2, 15. (7) 4 Reg. 25, 9.

9. Semne noi nu mai vedem, nici proroc nu se mai află printre noi, și nimeni nu știe până când vor fi toate acestea?

10. Până când, Dumnezeule, ne va ocări vrăjmașul, și protivnicul va huli mereu numele tău?

11. Pentruce-ți tragi mâna ta și dreapta ta? Scoate-le din sânu-ți și-i lovește!

12. Dumnezeule, împăratul nostru, de veacuri ne lucrezi mântuire în mijlocul pământului!

13. Tu ai despărțit cu puterea ta marea și ai sfărâmat capetele șerpilor în apă.
14. Tu ai sfărâmat capul balaurului și l-ai dat spre mâncare locuitorilor pustului.

15. Tu ai scos izvoare și râuri din stâncă și ai secăt râurile cele mari.

16. A ta este ziua și a ta este noaptea; tu ai făcut lumina și soarele.

17. Tu ai așezat toate hotarele pământului; vara și iarna tu le-ai rânduit.

18. Adu-ți aminte, că vrăjmașul necinstește pe Domnul, și poporul cel amintit hulește numele tău!

19. Să nu dai fiarelor sufletul ce te mărturisește și viața săracilor tăi n'o uita mereu!

20. Caută la așezământul tău, că s'au umplut de sălaşurile nelegiurii toate ascunzișurile țării!

21. Cel împilat să nu se întoarcă rusinat; săracul și cel necăjit să dea slavă numelui tău.

22. Scoală, Dumnezeule, și apără lucrul tău! Adu-ți aminte de ocara cu care meren te ocărăște cel fără de minte!

23. Nu uita strigătele vrăjmașilor tăi și răsvățirea protivnicilor tăi, care mereu se ridică împotriva ta!

PSALMUL 74.

Al lui Asaf.

1. Slăvi-te-vom, Dumnezeule, slăvi-te-vom! Chema-vom numele tău și vom vesti toate minunile tale!
2. Căci tu ai zis: «La timpul hotărât, voi judeca cu dreptate.
3. Atunci pământul se va cutremura cu toți cei ce trăiesc pe dânsul, dar eu voi întări stâlpii lui.

(9) 1 Reg. 3, 1. Plâng. 2, 9. (13) Es. 14, 31; 15, 10. Ier. 29, 3. (15) Es. 17, 5-6. Num. 20, 10-11. Is. Nav. 3, 13. Ps. 103, 10. (17) Fac. 8, 22. (18) Plâng. 3, 61. (21) Luc. 11, 27. (22) Is. 49, 4. Ier. 39, 25. Psalm. 74.—(1) Ps. 9, 1; 43, 2. (3) Ps. 45, 6. (7) Dan. 2, 21;

4. Celor mândri le voi zice: Nu fă mândrii! Și celor răi le voi spune: Nu vă ridicați capul!»

5. Nu vă ridicați dar fruntea și nu grăiți cu trufie împotriva Domnului!

6. Căci nu dela răsărit sau dela apus, nu din pustie sau din munți vine ajutorul.

7. Ci Dumnezeu singur este judecător, și el pe unul înalță și pe altul smerește.

8. Domnul ține în mână cupa, în care spumegă vin plin de amestecătură.

9. Și când o varsă el și o deșartă până la fund, beau din ea toți păcătoșii pământului.

10. Iară cu voi vesti pururea aceste lucruri și voi lăuda pe Dumnezeu lui Iacov.

11. Sfărâma-voi coarnele celor răi, iar fruntea dreptilor se va înalța.

PSALMUL 75.

Al lui Asaf.

1. Cunoscut este Dumnezeu în Iuda, în Israel mare este numele lui!

2. Cortul lui a fost în Salim, și locuința sa este în Sion.

3. Acolo a sfărâmat el săgețile și arcul, pavăza și sabia și armele de război.

4. Strălucit și puternic te-ai arătat tu, în acești munți ai războinicilor.

5. Pradă au ajuns aceștia, nu s'au putut apăra și au adormit somnul de veci.

6. De certarea ta, Dumnezeu lui Iacov, au încerenit și călăreți și cai.

7. Infircoșat ești tu, și cine-ți poate sta împotriva, când te mănii tu?

8. Din cer ai vestit tu judecata: pământul s'a îngrozit și a muțit.

9. Când s'a sculat Dumnezeu la judecată, ca să mântuiască pe cei necăjiți de pe pământ.

10. Chiar mânia omului se preface spre lauda ta, când te îmbraci în toată urgia ta.

11. Faceți jurințe Domnului Dumnezeului vostru și le împliniți! Toți cei dimprejurul lui să aducă daruri Dumnezeului celui infircoșat!

12. Că el domolește mânia domnitorilor, și e infircoșat pentru regii pământului.

5; 21. (8) Ps. 59, 3. Is. 51, 22. (11) Luc. 1, 60. Psalm. 75.—(2) 1 Ezd. 1, 3. (3) Ps. 45, 9. Is. 9, 4. (5) Jud. 3, 19. (6) Jud. 5, 22. (7) Ps. 89, 7. Sir. 1, 7. (9) Apoc. 6, 17. (10) Ier. 28, 22-23. (11) Ps. 60, 8. (12) 1 Reg. 14, 15. Iov 12, 24. Apoc. 19, 15.

PSALMUL 76.

Al lui Asaf.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat; glasul meu către Dumnezeu l-am înălțat și m'a auzit.
2. În ziua necazului meu am căutat pe Dumnezeu, noaptea mi-am tins mâinile mereu spre el, și sufletul meu nu vrea să se mângâie.
3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m'am cutremurat; gânditu-m'am la el și sufletu-mi se istovește.
4. Nu pot nici ochii să-i închid, de neliniște nu pot grăi.
5. Cugetat-am la zilele cele de demult, la anii veacurilor trecute m'am gândit.
6. Mă gândeam noaptea în inima mea socoteam și sufletul meu se întreba: 7. «Au doară m'a lepădat Domnul pe vecie; au nu-și va mai arăta bunăvoința sa?»
8. Au doară tăiatu-mi-a mila pe totdeauna, și cuvântul și l-a curmat pe vecii veclor?
9. Uitat-a oare Dumnezeu să miluiască, și n' a mânia sa și-a închis el oare îndurarea?»
10. Zis-am atunci: «Aceasta-i durerea mea, că dreapta celui de sus nu-mi mai e aceeași.
11. De-mi aduc aminte de lucrurile Domnului, de-mi aduc aminte, Dumnezeule, de minunile tale cele de demult;
12. De cugot la toate lucrurile tale și de pătrund faptele tale cele mari:
13. Atunci văd că sfânta este calea ta! Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeu nostru? Tu ești, Dumnezeule, cel ce faci minuni!
14. Cunoscută ai făcut puterea ta prin popoare, și ai mântuit cu brațul tău pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.
15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut; cutremurat-s'au adâncurile.
16. Norii au vărsat ape; dat-au norii glas, și săgețile tale au sburdat.
17. Glasul tunetului tău a răsunat în toată cerească, fulgerele au luminat

Psalm. 76.—(2) 2 Paral. 20, 3. Ps. 49, 15. (3) Ps. 17, 7-8. (5) Ps. 76, 11; 142, 5. (6) Ps. 12, 2. Is. 26, 9. (7) Ps. 12, 2; 84, 5. Plâng. 3, 28. (11) Deut. 4, 9; 32, 7. Ps. 70, 17; 76, 5; 104, 2. (13) Ps. 88, 8. (14) Ps. 14, 19. Luc. 1, 51. (15) Ps. 14, 21, 24. Ps. 96, 4. (17) Iov 37, 5. Avac. 3, 10. (18) Iov 38, 16. Avac.

lumea și pământul s'a clătît și s'a cutremurat.

18. Fost-a calea ta prin mare și cărările tale prin apele cele mari și urmele tale nu s'au cunoscut.

19. Povățuit-ai ca o turmă pe poporul tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77.

Al lui Asaf.

1. Ia aminte, poporul meu, la legea mea, pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele;
2. Că am să rostesc pilde cu gura mea și am să vestesc cuvinte adânci din trecut.
3. Câte am auzit și am aflat și câte pârâinții noștri ne-au povestit,
4. Nu le vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului ce vine, slava și puterea Domnului și faptele lui cele minunate.
5. Căci el a ridicat mărturie în Iacov și lege a pus în Israel și a poruncit pârâinților noștri, să le vestească copiii lor.
6. Ca să le știe neamul ce vine și copiii ce se vor naște, să le povestească copiii lor.
7. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, ci să păzească poruncile lui.
8. Să nu fie, ca pârâinții lor, neam răzvrătit și îndărătnic, neam cu inimă nestatornică și cu suflet necredincios lui Dumnezeu.
9. Fiii lui Efreim, înarmați cu arce, au dat dosul la vreme de război.
10. Ei n'au păzit așezământul lui Dumnezeu și legea lui n'au vrut s'o urmeze.
11. Ci au uitat facerile de bine ale lui și minunile ce le-a arătat el.
12. Căci el făcuse minuni înaintea pârâinților lor, în pământul Egiptului, în câmpul Toanului.
13. Desfăcuse marca și le deschisese drum, făcuse apele perote la dreapta și la stânga lor;
14. Și-i povățuise ziua cu nor și toată noaptea cu lumină de foc.

3, 15. (19) Ps. 14, 15; 15, 13. Ps. 79, 1. Mih. 6, 4. Psalm. 77.—(2) Ps. 48, 4. Mat. 3, 35. (3) Ps. 43, 2. (4) Ioi 1, 3. (5) Deut. 4, 9; 6, 7. (8) Deut. 32, 5. Iez. 2, 3. Os. 7, 11. (9) Jud. 8, 1-2; 12, 1. Is. 7, 2. (10) 4 Reg. 17, 15. (12) Is. 19, 11. (13) Ps. 14, 21. Is. Nuv. 4, 23. Ps. 105, 9. (14) Ps. 13, 21; 40, 38. Ps. 104, 39. Ințel. 18, 3.

15. Apoi în pustie desfăcuse stânca și-i adăpase ca dintr'un adânc mare.

16. Din stânca făcuse să țâșnească pâraie și apele se revărsaseră ca niște râuri.

17. Și au adaos ei a păcătui și a mânia pe cel de sus în pustie.

18. Ispitit-au pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după pofta lor.

19. Cărtit-au împotriva lui Dumnezeu și au zis: «Putea-va oare Dumnezeu să gătească masă în pustie?»

20. Iată a lovit stânca și a curs apă și s'a revărsat ca niște râuri; putea-va el oare să ne dea și pâine, sau să gătească și carne poporului său?»

21. Auzit-a Domnul aceasta și s'a umplut de mânie; foc s'a aprins asupra lui Iacov și s'a stărnit urgie asupra lui Israel;

22. Pentrucă nu s'au încrezut în Dumnezeu, nici n'au nădăjdut în ajutorul lui.

23. Și a poruncit el norilor de sus și a deschis porțile cerului,

24. Și le-a plouat mană să mănânce; dat-a poporului său pâine cerească;

25. Pâine îngerească a mâncat omul și le-a trimis bucate până la sașiu;

26. Căci a stărnit sub cer vânt dela Răsărit, cu puterea lui a adus vântul de Miazăzi,

27. Și a plouat peste ei carne ca pulberea și păsări zburătoare ca nisipul mării,

28. A făcut să cadă în mijlocul taberei și împrejurul colibelor lor.

29. Și au mâncat, și s'au săturat, căci li se dase după dorirea lor.

30. Dar nu le trecuse încă pofta și mâncarea era încă în gura lor,

31. Când se aprinse asupra lor mânia lui Dumnezeu, și a ucis pe cei mai tari dintre ei; doborât-a pe cei mai de seamă din tinerii lui Israel.

32. Cu toate acestea ei tot au mai păcătuit și n'au crezut în minunile lui.

33. Atunci el le-a stins zilele ca o suflare și anii printr'un sfârșit neașteptat.

34. Și când îi lovea cu moartea, îi căutau, și se grăbeau să se întoarcă la Dumnezeu.

(15) Ps. 17, 6. (16) Num. 20, 10-11. Ps. 104, 41. Is. 48, 21. Avac. 3, 9. Ințel. 10, 19; 11, 4. 1 Cor. 10, 4. (18) Num. 11, 4. Ps. 105, 14. 1 Cor. 10, 8. (19) Evr. 3, 8. (21) Num. 11, 1. (24) Ps. 16, 4. (14) Num. 11, 7. Deut. 8, 16. Ințel. 16, 2. 20. Ioan 6, 31, 49. 1 Cor. 10, 3. (26) Ps. 16, 13. Num. 11, 31. Ps. 104, 40.

35. Și-aduceau aminte că Dumnezeu este scăparea lor și izbăvitorul lor este cel de sus.

36. Dar îl înșelau cu buzele lor, și cu limba lor îl mințeau.

37. Căci inima lor nu era dreaptă înaintea lui și ei nu erau credincioși așezământului lui.

38. Dar el, cel pururea milostiv, care iartă nedreptatea și nu zdrobește îndată pe păcătos, n'a încetat a-și potoli mânia și nu s'a lăsat stăpânit de urgia sa,

39. Ci și-a adus aminte că trup erau, suflare ce trece și nu se mai întoarce. 40. De câte ori l-au amărit pe dânsul în pustie și l-au mâniat în țara cea nelocuită!

41. N'au conștient de a ispiti pe Dumnezeu și de a întârta pe Sfântul lui Israel.

42. Căci uitaseră puterea brațului lui și de ziua în care-i scosese din robie.

43. Uitaseră de semnele pe care le făcuse el în Egipt și de minunile lui cele din câmpul Toanului,

44. Când prefăcuse râurile vrăjmașului în sânge, ca să nu poată bea apă;

45. Când trimisese asupra acelor muște ca să-i înțepă și broaște ca să-i piardă,

46. Le dedese roadele la omizi și holdele muncite de ei la lăcuste;

47. Bătuse viile lor cu brumă, și pomii lor cu grindină;

48. Cu grindină le ucisese turmele și vitele lor cu fulgere.

49. Trimisese asupra lor para mănii sale, iuțime, urgie și prăpădenie: solie de îngeri răi.

50. Dăduse drum slobod mănii sale, nemântuindu-le sufletele dela moarte, nici vitele lor dela ciumă.

51. Lovise pe toți întâii neșcuți în Egipt, pârga puterii din corturile lui Ham;

52. Și ridicase pe poporul său, ca pe niște oi și-l povățuise ca pe o turmă în pustie;

53. Il povățuise neprimejdut și fără teamă, iar pe vrăjmași îi înghițise marca.

(39) Num. 11, 33. (32) Deut. 1, 32. (39) Iac. 4, 14. (40) Num. 14, 22. (44) Ps. 4, 9; 7, 20. Ps. 104, 29. (45) Ps. 8, 6. 24. Ps. 104, 31. (46) Ps. 10, 13-14. Ps. 104, 34. (47) Ps. 9, 23, 25. Ps. 104, 33. Ințel. 16, 16. (50) Ps. 9, 3, 6. (51) Ps. 11, 5; 12, 29. Ps. 104, 36; 134, 8. (52) Ps. 12, 37-38; 13, 18.

54. Și i-a adus în țara sa cea sfântă, la muntele acesta pe care l-a dobândit cu dreapta sa.

55. A alungat națiile dinaintea lor; cu funie le-a împărțit lor moștenirea acelor și în corturile acelor a așezat semințiile lui Israel.

56. Dar ei tot s-au răzvrătit împotriva celui de sus și l-au mânia, nepăzind poruncile lui.

57. S-au abătut și au fost necredincioși ca și părinții lor, abătutu-s-au ca un arc înșelător.

58. Întărit-au mânia lui Dumnezeu cu înălțimile lor și cu idolii lor au atățat răvnierea lui.

59. Auzit-a Dumnezeu și s'a aprins și a urgisit foarte pe Israel.

60. A părăsit locuința din Silo, cortul unde locuia el între oameni.

61. A dat în robie mărirea sa, și mândria sa în mâinile vrăjmașilor.

62. Dat-a pe poporul său sabiei și s'a mânia pe moștenirea sa.

63. Focul a mâncat peteniilor și fecioarelor lor nuli s'acântat cântarea de nuntă.

64. Preoții lor au căzut de sabie și văduvele lor nu i-au bocat.

65. Apoi s'a deșteptat Domnul ca din somn, ca un viteaz după beție.

66. Și a lovit pe vrăjmașii săi în fugă, acoperindu-i cu ocară veșnică.

67. Totuși a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n'a ales.

68. Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit.

69. Și a zidit biserica sa măreață ca cerul și trăinică pe vecie ca pământul.

70. Și a făcut să se aleagă David, pe care l-a luat dela turmele de oi.

71. Din mijlocul oilor l-a adus, ca să pască pe Iacov, poporul său, și pe Israel, moștenirea sa.

72. Și David i-a păstorit cu inimă înțeleaptă și cu mână pricepută i-a povățuit.

PSALMUL 78.

Al lui Asaf.

1. Dumnezeu, păgânii au năvălit în moștenirea ta, pângărit-au biserica ta cea sfântă și Ierusalimul l-au prefăcut într-o movilă de moluz.

2. Dat-au trupurile slujitorilor tăi să le mănânce păsările cerului și cârnuirele cuvioșilor tăi le-au dat fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.

4. Ajuns-am ocară vecinilor noștri, batjocura și răsul celor dimprejurul nostru!

5. Până când, Domne, vei fi tot mâniaș? Până când va arde ca focul mânia ta?

6. Varsă-ți mânia peste neamurile, care nu te cunosc, și peste împărățiile, care nu chiamă numele tău!

7. Că acela au mâncat pe Iacov și au pustiit locuința lui.

8. Nu ne socoti nouă păcatele părinților noștri, ci degrab să ne întâmpine îndurările tale, că suntem peste măsura umiliții.

9. Ajută-ne, Dumnezeule, mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău! Izbăvește-ne și ne iartă păcatele pentru numele tău!

10. La ce să zică păgânii: «Unde este Dumnezeu?» Sub ochii noștri să se facă cunoscută între păgâni răzbumarea sângelui vărsat al robilor tăi!

11. Suspinele celor încătușați să ajungă până la tine, și păzește cu brațul tău cel puternic pe cei rânduiți la moarte!

12. Întoarce înșepit, în sânul vecinilor noștri, batjocurile ce ți le-au aruncat ție, Doamne!

13. Iară noi, poporul tău și oile păgunii tale, te vom mări pururea pe tine și vom vesti lauda ta din neam în neam.

PSALMUL 79.

Al lui Asaf.

1. Păstorul lui Israel, pleacă-ți urechea! Cel ce paști pe ai lui Iosif, ca pe o turmă, arată-te!

2. Cel ce șezi pe heruvimi, deșteaptă puterea ta, înaintea lui Efraim și Veniamin și Manase și vino ca să ne mântuești pe noi!

3. Ridică-ne iar, Dumnezeule; arată-ne fața ta și ne vom mântui!

4. Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău?

5. Că ne hrănești cu pâine de lacrimi și cu lacrimi ne adăpi din belșug!

6. Lăsați-ne-ai să fim mărul de ceartă al vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri își bat joc de noi.

7. Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iar, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

8. Din Egipt ai mutat via aceasta și ai isgonit neamuri ca să o sădești.

9. Pregătit-ai pentru ea loc și ai înfipt rădăcinile ei și ea a umplut țara aceasta.

10. Acoperit-au munții umbra ei și vițele ei erau ca cedrii lui Dumnezeu.

11. Întinsu-si-a ea coarcele până la mare și lăstarii ei până la râul Eufratului.

12. Pentru ce ai surpat gardul ei, de o fură toți cei ce trec pe cale;

13. De o răma mistrețul din pădure și fiarele cele din câmpie o pasc.

14. Dumnezeul oștirilor, întoarce-te dar, și caută din cer și vezi și cercetează via aceasta.

15. Pe care a sădit-o dreapta ta și o desăvârșește pe ea și vlăstarul pe care l-ai ales.

16. Că-i arsa cu foc și-i tăiată, și de certarea feții tale piero toată.

17. Mana ta să sprijinească pe omul dreptei tale, și pe fiul omului, pe care l-ai ales.

18. Și nu ne vom mai depărta dela tine! Dă-ne viața și vom chema numele tău!

19. Doamne, Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iar! Arată-ne fața ta și ne vom mântui!

PSALMUL 80.

Al lui Asaf.

1. Cântați cu bucurie lui Dumnezeu, țaria noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

2. Cântați cântece! Bateți toba! Luați harfa și chitara cea dulce la viers!

3. Sunați din trâmbiță la luna nouă, la luna plină, la ziua cea vestită a sărbătorii noastre!

4. Că pentru Israel aceasta-i lege și poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

5. Aceasta a așezat-o el ca mărturie pentru Iosif, când a ieșit acesta din pământul Egiptului, unde a auzit grai în limbă necunoscută:

6. «Iată ți-am luat povara din spinare și mâinile ți-s scutite de cărat cu coșul.

7. În necazul tău m'ai chemat și te-am izbăvit; din mijlocul tunetelor te-am auzit și te-am cercat la apa Meriba.

8. Ascultă, poporul meu, și te voi sfătui! O, de m'ai asculta, Israele!

9. Să nu ai Dumnezeu străin, nici să te închini la alți dumnezei!

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce te-am scos din pământul Egiptului; deschide-ți gura și o voi umplea.

11. Dar poporul meu n'a ascultat glasul meu, și Israel nu mi s'a supus.

12. De aceea i-am lăsat în îndărătnicia inimii lor, ca să umble în cugetele inimii lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu, și de ar fi umblat Israel în căile mele.

14. Curând aș fi smerit pe vrăjmașii lor, și mi-aș fi îndreptat mâna mea asupra celor ce-i necăjesc.

15. Cei ce urase pe Domnul s'ar fi gudurat înaintea lor, iar fericirea lor ar fi fost veșnică.

16. I-aș fi hrănit cu grăsimi de grâu și cu miere din stâncă i-aș fi saturat».

PSALMUL 81.

Al lui Asaf.

1. Stătuț-a Dumnezeu în adunarea judecătorilor, și în mijlocul lor judecă pe judecători și zice:

2. «Până când veți judeca nedrept, și veți părtini pe cei răi?

3. Dați dreptate orfanului și celui slab; sârăcului și celui necăjit faceți-le dreptate!

4. Isbăviți pe cel lipsit și pe nevoiași, și-i scăpați din mâna păcătosului!»

5. Dară ei nu vor să ție, nici să priceapă, ci băjbăc prin întunec și de aceea se zdruncină toate rândueile în țară!

(55) Is. Nav. 13, 6-7. (57) Is. 63, 10. (58) Deut. 32, 16. (60) Es. 29, 43. 1 Reg. 4, 11. Ier. 7, 14. (61) 1 Reg. 4, 21. (62) Ier. 27, 15. (64) 1 Reg. 4, 11. (66) 1 Reg. 5, 6; 6, 4. (70) 1 Reg. 16, 11. 2 Reg. 7, 8. (71) 2 Reg. 5, 2. 1 Paral. 11, 2. Psalm. 78.— (1) Is. 63, 18; 64, 9. Ier. 9, 11; 12, 8. (2) 1 Mac. 7, 17. (3) Ier. 24, 7.

(4) Ps. 43, 15. (5) Ps. 84, 5; 88, 46. (6) Ier. 19, 25. Plâng. 3, 66. (8) Lev. 26, 45. Is. 64, 8. (9) Ps. 24, 10. (10) Ps. 41, 3. Mih. 7, 10. Ioi. 2, 17. (11) 3 Reg. 8, 49. Ps. 101, 21. (12) Is. 65, 6-7. Luc. 6, 35. (13) Ps. 99, 2. Psalm. 79.— (1) Ps. 79, 19. Ioan 10, 11. (2) Num. 2, 18. Ps. 46, 8. Is. 7, 2; 37, 16. (3) Ps. 30, 16.

(5) 3 Reg. 22, 27. Ps. 101, 10. Is. 30, 20. (6) Ps. 43, 13, 15. (8) Es. 15, 17. Ps. 43, 3. Mat. 21, 33. Marc. 12, 1. Luc. 20, 9. (11) Es. 23, 31. (12) 1 Exod. 9, 9. Is. 5, 5. (13) 4 Reg. 17, 6; 25, 1. Ps. 67, 31. (14) Plâng. 3, 50. (15) Is. 5, 7. (17) Luc. 1, 66. Psalm. 80.— (3) Lev. 23, 24. Num. 10, 10. (4) Es. 23, 17. (7) Es. 17, 6-7. Deut.

32, 51. (8) Es. 20, 1-2. Ps. 49, 7. (10) Es. 22, 2. Deut. 5, 6. (11) Ier. 20, 25. (12) Fapt. 14, 16. Rom. 1, 28. (13) Lev. 26, 3. Deut. 5, 29. Is. 48, 18. Bar. 3, 13. (16) Deut. 32, 13. Psalm. 81.— (1) Es. 22, 8. (2) Deut. 1, 17. 2 Paral. 19, 6. (3) Deut. 16, 18; 24 17. 2 Paral. 19, 6. (4) Pild. 24, 11. Is. 1, 17. (5) Ier. 4, 18. 1 Ier. 1, 6.

6. Eu am zis: «Sunteți Dumnezei: toți sunteți fiii celui de sus.
7. Iar voi ca niște oameni muriți și cădeți ca oricare din boieri!»
8. Scoală, Doamne, de judecă pământul, că toate popoarele sunt ale tale!

PSALMUL 82.*Al lui Asaf.*

1. Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea nici te odihni, Dumnezeule!
2. Că iată vrăjmașii tăi s-au întărit, și cei ce te urăsc și-au ridicat capul.
3. Urzesc planuri împotriva poporului tău, și se sfătuiesc asupra celor ocoțiți de tine.
4. Zis-au: «Venii să-i stărpim dintre popoare, și să nu se mai pomenească numele de Israel!»
5. Sfătuitu-s-au cu toții împreună, și s-au unit împotriva ta:
6. Corturile lui Edom și Ismailiții, Moab și Agarenii,
7. Gheval și Amon și Amafie, Filistenii cu locuitorii Tirului;
8. Asur încă s'a unit cu ei, și și-a dat mâna cu fiii lui Lot.
9. Fă cu dansii cum ai făcut cu Madiam, cu Sisera și Iavim la râul Kison.
10. Care, pierduți fiind în Aendor, au ajuns îngrășăminte pământului.
11. Fă cu mai marii lor, cum ai făcut cu Oreb și cu Zeb și cu povățuitorii lor, ca și cu Zebeiu și cu Salman,
12. Căci aceștia au fost zis cândva: «Să punem stăpânire pe locașurile lui Dumnezeu!»
13. Dumnezeul meu, fă-i ca praful în vânt, ca pleava înaintea viforului!
14. Cum arde focul pădurea, cum pârjolul dogorește munții,
15. Așa să-i urmărești cu viforul tău, și cu vijelia mâniei tale să-i umpli de groază!
16. Acopere fața lor cu ocări, ca să caute numele tău, Doamne!
17. Să se rușineze și să se turbure în veac! Să se înfrunteze și să piară!

(6) Ioan 10, 34. (7) Iez. 31, 14. Sir. 40, 4. (8) Ps. 2, 7. Evr. 1, 2. Psalm. 82.—(1) Ps. 108, 1. (2) Mat. 26, 4. (3) Ier. 11, 13. Fapt. 14, 5. (4) 1 Paral. 5, 10. Ioan 10, 34. (7) Is. Nav. 13, 5. Iez. 27, 9. (8) Fac. 19, 36-37. (9) Jud. 4, 15-16, 23; 7, 21. Is. 10, 26. (10) Jud. 7, 22. 2 Reg. 22, 43. (11) Jud. 7, 25; 8, 12, 21. Iez. 35, 10. (12) Ps. 1, 4; 17, 45.

18. Și să cunoască ei că Domnul e numele tău și că numai tu ești preafinal peste tot pământul.

PSALMUL 83.*Al fiilor lui Core.*

1. Cât-is de dorite locașurile tale, Doamne al puterilor!
2. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului. Inima mea și carnea mea se istovesc de dorul Dumnezeului celui viu.
3. Pasărea și-a găsit sineși casă, și rândunica cuib pentru puii săi,
4. La altarele tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeul meu!
5. Ferice de cei ce locuiesc în casa ta, căci neconținut te pot lauda!
6. Ferice de omul pe care-l ajută tu, și de cei ce cunosc cărările tale!
7. Căci când străbat ei valea pustie, o prefac în loc plin de izvoare, și ploaia o acopere de binecuvântare.
8. Și trecând din putere în putere, se înfățișează la Dumnezeu în Sion.
9. Doamne, Dumnezeul puterilor, ascultă rugăciunea mea! Pleacă-ți urechea, Dumnezeul lui Iacov!
10. Dumnezeule, apărătorul nostru, pleacă-te, și caută la fața unsului tău!
11. Căci mai bine o zi în curțile tale, decât mii între streini; vocec mai bine să fiu lepădat la pragul casei lui Dumnezeu, decât să locuiesc în locașurile păcătoșilor.
12. Căci soare și scut e Dumnezeu; Domnul dă har și mărire și, pe cei ce umblă în neprihănire, nu-i lipsește de niciun bine.
13. Doamne, Dumnezeul puterilor, ferice de omul cel ce nădăjduește în tine!

PSALMUL 84.*Al fiilor lui Core.*

1. Milostivitu-te-ai, Doamne, spre țara ta, și ai întors din robie pe ai lui Iacov.
2. Nedreptățile poporului tău le-ai iertat, și ai acoperit toate păcatele lui.
3. Potolitu-ți-ai toată mânia ta, și aprinderea urgiei tale ai abătut-o.

Is. 17, 13. (17) Jud. 5, 31. Ps. 69, 2-3. Is. 64, 1. (18) Ps. 14, 4; 15, 2-3. Ier. 33, 2. Psalm. 83.—(2) 2 Reg. 6, 14. Ps. 41, 2. (4) Ps. 3, 2. (5) Ps. 14, 1. (8) Is. 40, 29. Rom. 1, 17. (10) Ps. 88, 18. (11) 1 Reg. 26, 19. 2 Reg. 6, 22. 1 Paral. 9, 22. (12) Ps. 90, 4-5. Pild. 2, 7. Luc. 22, 35. (13) Ps. 2, 11; 117, 8. Pild. 3, 5. Psalm. 84.—(2) Ps. 31, 1. Rom. 4, 7.

4. Ridică-ne iar, Dumnezeul mântuirii noastre, și-ți abate mânia ta dela noi!

5. Au doară pururea vei fi mânios pe noi? Sau vei întinde mânia ta dela neam la neam?

6. Nu ne vei dăruia oare iarăși viața, ca poporul tău să se bucure de tine?

7. Arată-ne, Doamne, mila ta și mântuirea ta dă-ne-o nouă!

8. Asculta-voiu ce-mi va spune Domnul Dumnezeu: el va vesti pace peste poporul său,

9. Și peste slugile sale cele credincioase, dar să nu se mai întoarcă la nebulia lor.

10. Aproape este mântuirea de cei ce se tem de dânsul, și slava sa se va sălășlui în țara noastră.

11. Mila și adevărul se vor întâmpina, dreptatea și pacea se vor săruta.

12. Adevărul din pământ va răsări și dreptatea din cer va privi.

13. Domnul va revărsa bunătața sa și pământul nostru roada-și va da.

14. Dreptatea va merge înaintea lui și va găti calea pentru pașii săi.

PSALMUL 85.*O rugăciune a lui David.*

1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că sunt credincios înaintea ta; mântuește, Dumnezeule, pe robul tău, cel ce nădăjduește în tine!

3. Ai milă de mine, Doamne, căci către tine strig în toată ziua!

4. Veselește sufletul robului tău, căci către tine, Doamne, înalță sufletul meu!

5. Că bun și milostiv ești tu, Doamne, și mult îndurat către toți cei ce te cheamă pe tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele!

7. La vreme de necaz către tine am strigat și m'ai auzit, Dumnezeule!

8. Nu este alt Dumnezeu ca tine, Doamne, nici lucruri ca lucrurile tale!

9. Toate națiunile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

(5) Ps. 12, 2; 76, 7; 78, 5. (10) Iov 22, 27. Ps. 96, 6; 144, 19. (13) Ps. 65, 5. Ioi. 2, 19, 22. Psalm. 85.—(1) Ps. 87, 2. (4) Ps. 24, 1. (5) Ps. 34, 6. Ps. 85, 15; 114, 5. Ioi. 2, 13. Iou. 4, 2. Naum 1, 3. (7) Ps. 49, 15. (8) Deut. 3, 24. Ps. 88, 6. Ier. 10, 6. (9) Ier. 3, 17. Apoc. 15, 5.

10. Că mare ești tu și faci minuni și numai tu singur ești Dumnezeu!

11. Învață-mă, Doamne, căile tale și voi merge în adevărul tău! Întărește în sufletul meu frica de numele tău!

12. Doamne, Dumnezeul meu, lăuda-te-voiu din toată puterea mea și pururea voiu da slavă numelui tău!

13. Că mare este mila ta spre mine, că ai izbăvit sufletul meu din fundurile iadului!

14. Dumnezeule, sculatu-s-au cei mândri asupra mea și cei răzvrățiți caută sufletul meu, fără să se uite la tine!

15. Dar tu, Doamne, Dumnezeul îndurării, cel milosiv, îndelung răbdător, bun și adevărat.

16. Caută spre mine și mă miluește! Dă slugii tale țara ta și mântuește pe fiul slujniciei tale!

17. Arată-mi semnul bunăvoinței tale, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat și m'ai mângaiat.

PSALMUL 86.*Al fiilor lui Core.*

1. Temeliile Ierusalimului sunt așezate pe muntele cel sfânt. Domnul iubeste porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov.

2. Lucruri slăvite se spun despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Pomeni-vei printre cei ce te cunosc de Raav și Babilonul; iată Filistenii și Tirul cu Etiopia vor zice: «Cutare s'a născut acolo».

4. Iar de Sion se va zice: «Cutare bărbat s'a născut într'nsul, că însuși cel de sus l-a întărit pe dânsul».

5. Domnul scrie în cartea popoarelor: «Cutare s'a născut acolo».

6. Cei ce cântă și cei ce dănuiesc strigă: «Întru tine sunt toate izvoarele bucuriei mele!»

PSALMUL 87.*Al fiilor lui Core.*

1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea strig înaintea ta:

2. Să pătrundă rugăciunea mea până la tine! Pleacă urechea ta la ruga mea!

(10) 2 Reg. 7, 22. Is. 45, 5. (11) 2 Reg. 8, 36. Ps. 24, 3; 26, 15; 138, 24; 142, 8. (13) Ps. 29, 3. Psalm. 86.—(1) Ps. 87, 2. (4) Ps. 53, 3. (5) Ps. 34, 6. Ps. 85, 5; 144, 8. Is. 54, 8. Psalm. 86.—(1) Is. 14, 32. (2) Is. 62, 2-3. (3) Ier. 3, 19. (4) Gal. 4, 26. Psalm. 87.—(2) Ps. 85, 1.

3. Căci s'a săturat de necazuri sufletul meu și viața mea s'a apropiat de iad.
4. Socotit sunt eu cei ce se pogoară în mormânt și am ajuns ca un om fără putere, aruncat laolaltă cu cei morți.

5. Ajuns-am ca ucii ce zac în morminte, care au fost lepădați de mâna ta și de care nu-ți mai aduci aminte.
6. Aruncatu-m'ai în groapa iadului, întru întunecare și în umbra morții.

7. Apăsata mânia ta asupra mea și toate valurile tale le-ai adus asupra mea.

8. Depărtat-ai pe cunoștii mei dela mine și urit m'ai făcut înaintea lor.
9. Strămătorat sunt și nu văd nicio scăpare, ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua și am întins către tine mâinile mele.

11. Oare pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor scula și te vor lăuda?

12. Povesti-se-va oare în mormânt mila ta și dreptatea ta în lăcașul stricăciunii?

13. Cunoaște-se-va oare minunile tale întru întunecare și adevărul tău în pământul uitării?

14. Dar eu, Doamne, către tine am strigat și rugăciunea mea disdedimează-te va întâmpina!

15. Pentru ce, Doamne, lezezi sufletul meu și-ți întorci fața ta dela mine?

16. Necăjit și chinuit sunt eu din tinerețile mele, apăsata de bătăile tale și turburat.

17. Trecut-au peste mine urgiile tale și amenințările tale mă istovesc.

18. Toată ziua mă impresoaară ele ca apa și toate mă potopesc deodată.

19. Depărtat-ai dela mine pe prietenii și pe cunoștii mei și cei de aproape ai mei s'au făcut nevăzuți.

PSALMUL 88.

O învățătură a lui Etam Ezrahiteanul.

1. Mille tale, Doamne, în veac le voi lauda; vesti-vou adevărul tău cu gura mea din neam în neam.

2. Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul tău, când ai zis:

3. «Incheiat-am așezământ cu alesul meu și m'am jurat robului meu David, zicând:

4. Neamul tău îl voi întări pe veci și voi întări scaunul tău din neam în neam».

5. Cerurile mărturisesc minunile tale, Doamne, și adunarea sfinților mărturisește adevărul tău.

6. Că în ceruri cine e asemenea Domnului, sau printre fiii lui Dumnezeu cine se va asemăna lui?

7. Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul lui!

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine e asemenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău e împrejurul tău!

9. Tu înfrânezi sălbăticia mării, când se ridică valurile ei, tu le potolești.

10. Tu ai bătut Egiptul ca pe un neputincios și cu brațul tău cel tare ai risipit pe vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt cerurile, și pământul este al tău; tu ai întemeiat lumea împreună cu toate cele dintr'însa.

12. Tu ai făcut miazănoaptea și amiază; Taborul și Ermonul se bucură în numele tău.

13. Brațul tău e puternic; tare e mâna ta și dreapta ta ridicată.

14. Judecata și dreptatea sunt temelile tronului tău; mila și adevărul merg înaintea ta.

15. Ferice de poporul care cunoaște glasul trâmbiței și umblă întru lumina feții tale, Doamne:

16. Căci se va bucura mereu întru numele tău și cu dreapta ta se va lăuda:

17. Că tu ești podoaba puterii lui și prin bunăvoința ta se va înălța fruntea noastră.

18. Domnul este scutul nostru și regele nostru este sfântul lui Israel.

19. Grăit-ai oarecând în vedenie unui sfânt al tău, zicând: «Eu am dat ajutor viteazului și am înălțat pe alesul poporului meu.

20. Aflat-am pe robul meu David și cu mirul meu cel sfânt l-am uns.

21. Fi-va mâna mea cu dânsul și brațul meu îl va întări.

22. Vrăjmașul nu-l va birui, nici cel rău nu-l va apăsa.

23. Sfărâma-vou înaintea lui pe vrăjmașii lui și voi bate pe cei ce-l urăsc.

24. Adevărul meu și mila mea vor fi cu dânsul, și fruntea lui se va înălța prin numele meu.

25. Pune-vou mâna lui peste mare și peste râuri dreapta lui.

26. El îmi va zice: tu ești tatăl meu, Dumnezeul meu și cetatea mea de mântuire!

27. Iar eu îl voi face întâiul născut al meu și cel mai înalt dintre regii pământului.

28. Păstra-i-vou pe totdeauna mila mea și așezământul încheiat cu el va fi neschimbat.

29. Prolungi-vou în veac seminția lui și tronul lui va dura cât zilele cerului.

30. De vor părăsi fiii lui legea mea și nu vor umbla după poruncile mele,

31. De vor călca așezământul meu și nu vor păzi poruncile mele,

32. Le voi pedepsi fărădelegile cu toiagul, și nedreptatea lor cu bățai;

33. Iar mila mea nu o voi lua dela dânsul, nici nu-mi voi schimba credincioșia mea.

34. Așezământul meu nu-l voi rupe, nici nu voi schimba ceea ce a ieșit din gura mea.

35. Odată ce m'am jurat pe sfințenia mea, minți-vou eu oare lui David?

36. Seminția lui va rămânea în veac și scaunul lui va fi înaintea mea ca soarele.

37. Avea-va tărie deapururi ca luna și în ceruri mărturie credincioasă.

38. Dar acum ai lepădat și ai urgisit pe unsul tău, pentru că te-ai mândat pe dânsul.

39. Nesocotit-ai așezământul încheiat cu robul tău, și ai aruncat la pământ coroana lui.

40. Toate zidurile lui le-ai sfărâmat și ai prefăcut în ruină toate cetățile lui.

41. Și toți cei ce trec pe cale îl jefuesc; ajuns-a de râsul vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui și pe toți protivnicii lui i-ai bucurat.

43. Acutișul săbiei lui l-ai tâmpit, și în războiu nu l-ai întărit.

44. Luat-ai dela dânsul strălucirea și tronul lui l-ai doborât la pământ.

45. Zilele veacului lui le-ai scurtat și l-ai acoperit de rusine.

46. Până când, Doamne, te vei tot ascunde? Până când va arde ca focul mânia ta?

47. Adu-ți aminte, ce este veacul meu: Oare în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

48. Care din oameni a trăit și n'a văzut moartea? Cine și-a izbăvit sufletul din mâna iadului?

49. Unde-s, Doamne, îndurările tale de altădată, pe care le-ai jurat lui David întru adevărul tău?

50. Adu-ți aminte, Doamne, de înjosirea robilor tăi, pe care o port în sânul meu și de ocarile a multe neamuri!

51. Vezi, Doamne, cum ocărăsc vrăjmașii tăi și cum batjocoresc urmele unsului tău.

52. Binecuvântat fie Domnul în veac. Amin.

PSALMUL 89.

(1) rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, tu ai fost scăparea noastră din neam în neam.

2. Mai înainte de a se naște munții și de a se zidi pământul și lumea, din veșnicia veșnicilor, tu ești Dumnezeu.

3. Tu întorci pe muritori în țărână și zici: «Întoarceți-vă fiii oamenilor, în nimicul de unde ați ieșit!»

4. Căci înaintea ochilor tăi mia de ani e ca ziua de ieri ce a trecut și ca o strajă de noapte.

5. Ca un suvoiu îi iei și viața lor e ca un vis, ca iarba ce răsare dimineața;

6. Ce răsare dimineața și înflorește, iar seara se taie și se usucă.

7. Așa ne mistuim și noi de mânia ta și pierim în fața urgiei tale,

8. Când pui fărădelegile noastre înaintea ta și cele tăinuite ale noastre sub lumina feței tale.

Psal. 2, 6. (41) Ps. 30, 11; 43, 15. (45) Ps. 101, 24. (46) Ps. 12, 2; 78, 5. (48) Ps. 48, 9. Sir. 14, 17-18; 41, 5. Luc. 2, 26. (49) 2 Reg. 7, 15. Psalm. 89.—(2) Ps. 101, 28. Pld. 8, 25. Is. 43, 13. Sir. 42, 27. (4) 2 Petr. 3, 8. (5) Iov 7, 6. Ps. 38, 6. Is. 40, 5-6; 51, 12; 64, 5. Sir. 14, 18. Iac. 1, 10. (7) Ps. 75, 7. Is. 40, 7. (8) Iov 10, 14. Iez. 33, 10. Sir. 17, 16.

(3) Ps. 122, 6. (4) Ps. 27, 1. Plâng. 3, 6. (6) Iov 10, 21. (9) Iov 30, 10. Ps. 30, 9; 37, 10. Plâng. 2, 11. Marc. 14, 49-50. (11) Ps. 6, 5. Bar. 2, 17. (13) Iov 10, 21-22. (14) Ps. 118, 147. (16) Iov 19, 7. (18) Ps. 21, 12-13. (19) Iov 6, 15. Psalm. 89.—(1) Ps. 51, 2; 100, 1. (2) Iov 1, 14. (3) 2 Reg. 7, 12. 3 Reg. 11, 34.

Ps. 131, 11. Iez. 37, 26. Fapt. 2, 30. (4) Sir. 45, 34. (6) Deut. 3, 24. 2 Paral. 2, 5. Ps. 85, 8. (7) Dan. 7, 10. (8) Ps. 76, 13. Apoc. 19, 15. (9) Iov 26, 12. Ps. 106, 29. Mat. 8, 26. Marc. 4, 39. 41. Luc. 8, 26. (11) Fac. 1, 1. (14) Ps. 92, 3; 96, 2. (17) Luc. 1, 69. (18) Ps. 2, 3; 70, 23; 83, 10. (20) 1 Reg. 16, 12-13. Fapt. 13, 22.

(21) Is. 41, 10. (22) 2 Reg. 7, 10. (25) Ps. 71, 8. Apoc. 10, 2. (26) 2 Reg. 7, 14. Evr. 1, 5. (27) Col. 1, 18. Apoc. 19, 16. (29) Es. 15, 18. Deut. 11, 21. 2 Reg. 7, 13. Ps. 71, 5. Dan. 2, 44. Luc. 1, 33. Ioan 12, 34. (30) Deut. 8, 5. (32) 2 Reg. 7, 14. Iov 9, 34. (34) 2 Reg. 7, 15. (36) 2 Reg. 7, 16. Ps. 71, 18. Luc. 1, 33. Ioan 12, 34. (37) Apoc. 1, 5. (39) Ps. 43, 11. (40)

9. Toate zilele noastre s-au scurs în mânia ta și anii ni se pierd ca un sunet.
10. Zilele vieții noastre sunt șaptezeci de ani, iar pentru cei mai tari optzeci de ani, iar ce este mai mult nu-l decât ostentala și durere.

11. Așa trece viața noastră, iute și sburâm cum zboară pasărea în văzduh.
12. Cine știe puterea mâinii tale și cine socotește urgia ta după teama datorită ție?

13. Învață-ne dară așa să socotim zilele noastre ca să dobândim inimă înțeleaptă.

14. Întoarce-te, Doamne! până când?.. Milostivește-te spre robii tăi!

15. Umple-ne dimineața de mila ta și ne vom bucura; veseli-ne-vom în toate zilele vieții noastre.

16. Veseliște-ne pentru zilele cele de umilință, pentru anii în care am suferit necazuri!

17. Caută spre robii tăi, spre lucrurile tale și îndreptează pe fiii lor!

18. Doamne, Dumnezeu nostru, să fie binecuvântarea ta peste noi! Povățuește mâinile noastre la lucru și desăvârșește lucrul mâinilor noastre!

PSALMUL 90.

O cântare de laudă a lui David.

1. Cel ce locuiești sub acoperământul celui preînalt și odihnești sub umbra celui atotputernic,

2. Zi către Domnul: «Tu ești scăparea mea, tu ești apărătorul și Dumnezeu meu, în care nădăjduiesc eu!»

3. Că el te izbăvește de lațul vânătorului și de molima cea ucigătoare;

4. Cu penele sale te umbrește și sub aripile lui ești scutit de primejdie, că adevărul lui e scut și pază.

5. Nu te vei teme de nălucă noaptea, de săgeata ce zboară ziua;

6. De ciuma ce se încuibază în negură, și de molima ce băntuie spre miazăzi.

7. Cădea-vor mii la stânga ta și la dreapta ta zeci de mii, iar de tine moarte nu se va apropia,

8. Ci vei căuta cu ochii tăi și pedepșirea păcătoșilor vei vedea:

9. Pentru că ai zis: «Doamne, tu ești scăparea mea», și ți-ai ales de liman pe cel preînalt.

10. De aceea niciun rău nu te va ajunge și boala nu se va apropia de casa ta.

11. Că a poruncit el îngerilor săi, să te păzească în toate căile tale.

12. Și pe mâini te vor ridica, ca să nu se lovească de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste lei și peste balauri.

14. «Pentru că m-ai iubit, îl voi izbăvi», zice Domnul despre tine.

«Apără-l-vou, că a cunoscut numele meu.

15. Când va striga către mine, îl voi auzi și la vreme de necaz voi fi cu dânsul, mântui-l-voi și îl voi preamări.

16. Încerca-l-voi de zile multe, și-i voi arăta lui mântuirea mea».

PSALMUL 91.

Alcătuit pe vremea lui Ezechia.

1. Bine este a lauda pe Domnul și a cânta numele tău, Preînalte;

2. A vesti dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea.

3. Cu psaltirea cu zece strune și cu cântare din alăută.

4. Că m-ai veselit, Doamne, prin faptele tale și lucrurile mâinilor tale mă minunează.

5. Cât de mari sunt lucrurile tale, Doamne, și cugetele tale cât de adânci sunt ele!

6. Omul întunecat nu le cunoaște și cel neluminat nu-și dă seama de ele.

7. Cei răi răsar ca iarba și calcă-torii de lege înfloresc, ca să piară pentru vecii vecilor.

8. Iară tu, Doamne, pururea ești preînalt!

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, iată vrăjmașii tăi vor pieri și toți cei ce fac rele se vor risipi.

10. Iar fruntea mea o vei înălța ca și cornul inorogului, și cu untdelemn proaspăt mă vei unge;

11. Că tu, Doamne, ești preînalt!

12. Că tu, Doamne, ești preînalt!

13. Că tu, Doamne, ești preînalt!

14. Că tu, Doamne, ești preînalt!

15. Că tu, Doamne, ești preînalt!

16. Că tu, Doamne, ești preînalt!

17. Că tu, Doamne, ești preînalt!

18. Că tu, Doamne, ești preînalt!

19. Că tu, Doamne, ești preînalt!

20. Că tu, Doamne, ești preînalt!

21. Că tu, Doamne, ești preînalt!

22. Că tu, Doamne, ești preînalt!

23. Că tu, Doamne, ești preînalt!

24. Că tu, Doamne, ești preînalt!

25. Că tu, Doamne, ești preînalt!

26. Că tu, Doamne, ești preînalt!

27. Că tu, Doamne, ești preînalt!

28. Că tu, Doamne, ești preînalt!

29. Că tu, Doamne, ești preînalt!

30. Că tu, Doamne, ești preînalt!

31. Că tu, Doamne, ești preînalt!

32. Că tu, Doamne, ești preînalt!

33. Că tu, Doamne, ești preînalt!

34. Că tu, Doamne, ești preînalt!

35. Că tu, Doamne, ești preînalt!

36. Că tu, Doamne, ești preînalt!

37. Că tu, Doamne, ești preînalt!

38. Că tu, Doamne, ești preînalt!

39. Că tu, Doamne, ești preînalt!

40. Că tu, Doamne, ești preînalt!

11. Ochiul meu va vedea căderea vrăjmașilor mei și urechea mea va auzi de pedeapsa celor ce se scoală asupra mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

13. Cei răsaditi în casa Domnului înflori-vor în curțile Dumnezeului nostru.

14. Aceștia și la bătrânețe vor înmuguri și vor fi verzi și plini de vlagă.

15. Ca să dea de veste că Domnul, țaria mea, e drept, și nu se află într-insul nedreptate.

PSALMUL 92.

Al lui David.

1. Domnul împărătește și e îmbrăcat cu slavă; îmbrăcatu-s-a Domnul cu slavă și s-a încins cu puterea.

2. Întărit-a lumea care nu se va clăti.

3. Scaunul tău e întemeiat din veșnicie: că din veșnicie ești tu, Doamne!

4. Ridică-și răurile, Doamne, ridică-și răurile glasurile lor, ridică-și răurile valurile lor.

5. Înfricoșat e mugetul apelor mării, înfricoșate-s valurile mării, dar mai înfricoșat e Domnul sus în ceruri.

6. Legea ta, Doamne, este nestămutată și casa ta sfântă pentru toate timpurile.

PSALMUL 93.

Al lui David.

1. Dumnezeu al răzbumării! Doamne, Dumnezeu răzbumării, arată-te întru mărirea ta!

2. Scoală-te, judecătorule al pământului, și dă celor mândri după faptele lor!

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii vor propăși?

4. Până când vor arunca ei vorbe nedrepte și se vor fâli cei ce lucrează fărădelege?

5. Aceștia, Doamne, apasă pe poporul tău și împilează moștenirea ta;

6. Pe văduvă și pe străin îi mănâncă, iar pe cel orfan îl ucid;

7. Și zic: «Nu va vedea Domnul; Dumnezeu lui Iacov nu va lua aminte».

8. Înțelepțiți-vă dar, nepricepuților! Nebunilor, când veți pricepe voi oare?

9. Cel ce a făcut urechea, nu aude oare? și nu vede oare, cel ce a făcut ochiul?

10. Sau nu va pedepsi cel ce pedepsește popoarele, și cel ce învață pe om minte?

11. Cunoaște Domnul cugetele omului și știe că-s deșarte.

12. Ferice de omul pe care-l cerți tu, Doamne, și-l înveți legea ta.

13. Ca să-i dai liniște la vreme de necaz, până se va săpa groapa celui rău.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul său și moștenirea sa nu o va părăsi;

15. Că judecata iarăși va fi cu dreptate și o vor urma toți cei drepti la inimă.

16. Cine se va scula pentru mine împotriva făcătorilor de rele, sau cine se va pune pentru mine împotriva celor nelegiuiți?

17. De n'ar fi fost Domnul sprijinitorul meu, de mult sufletul meu s'ar fi sălășluit în iad.

18. Când zic: «Iată se clatină picioarele mele», atunci mă sprijinește mila ta, Doamne.

19. Și când se înmulțesc amarăciunile în inima mea, mângăierile tale îndulcesc sufletul meu.

20. Putea-va oare să stea în preajma ta scaunul pierzătorilor și al celor ce unelesc nelegiuiri împotriva legii?

21. Aceștia tăbărase asupra sufletului celui drept și osândesc sânge nevinovat.

22. Domnul însă este scăparea mea și Dumnezeu e limanul meu cel tare.

23. El va întoarce fărădelegea lor asupra lor și prin răutatea lor îi va pierde, pierde-i va pe ei Domnul, Dumnezeu nostru.

PSALMUL 94.

Al lui David.

1. Veniți să cântăm cu veselie Domnului și să strigăm cu bucurie către Dumnezu, stânca noastră de scăpare;

2. Că tu, Doamne, ești preînalt!

3. Că tu, Doamne, ești preînalt!

4. Că tu, Doamne, ești preînalt!

5. Că tu, Doamne, ești preînalt!

6. Că tu, Doamne, ești preînalt!

7. Că tu, Doamne, ești preînalt!

8. Că tu, Doamne, ești preînalt!

9. Că tu, Doamne, ești preînalt!

10. Că tu, Doamne, ești preînalt!

11. Că tu, Doamne, ești preînalt!

12. Că tu, Doamne, ești preînalt!

13. Că tu, Doamne, ești preînalt!

14. Că tu, Doamne, ești preînalt!

15. Că tu, Doamne, ești preînalt!

16. Că tu, Doamne, ești preînalt!

17. Că tu, Doamne, ești preînalt!

18. Că tu, Doamne, ești preînalt!

19. Că tu, Doamne, ești preînalt!

20. Că tu, Doamne, ești preînalt!

21. Că tu, Doamne, ești preînalt!

22. Că tu, Doamne, ești preînalt!

23. Că tu, Doamne, ești preînalt!

24. Că tu, Doamne, ești preînalt!

25. Că tu, Doamne, ești preînalt!

26. Că tu, Doamne, ești preînalt!

27. Că tu, Doamne, ești preînalt!

28. Că tu, Doamne, ești preînalt!

29. Că tu, Doamne, ești preînalt!

30. Că tu, Doamne, ești preînalt!

2. Să ieșim întru întâmpinarea lui cu laude și cu cântările noastre să-l preamărim.

3. Că Domnul este Dumnezeu mare și mare împărat peste toți dumnezeii.

4. În mâna lui sunt adâncurile pământului și înălțimile munților sunt ale lui.

5. A lui este marea, că el a făcut-o și pământul e al lui, pentru că el l-a zidit.

6. Veniți să închinăm și să ne închinăm Domnului, să plecăm genunchii înaintea făcătorului nostru!

7. Pentru că el este Dumnezeu nostru, iar noi poporul păstoriei lui și turma cea păstorită de mâna lui. O de i-ați auzi astăzi glasul care zice:

8. «Nu vă învârtosăți inima ca la Meriba, ca în ziua ispitirii în pustie.

9. Unde m'au ispitit părinții voștri și m'au pus la cercări, deși văzuseră lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am fost supărat pe neamul acesta. Și am zis: acest popor are inimă rătică, și n'a priceput căile mele.

11. De aceea m'am jurat în inima mea, să nu intre în odihna mea».

PSALMUL 95.

Al lui David. La Evei fără titlu.

1. Cântați Domnului cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului! Binecuvântați numele lui și vestiți zi cu zi măntuirea lui!

3. Vestiți slava lui printre popoare! Spuneți minunile lui la toate neamurile!

4. Că mare este Domnul și vrednic de laudă și mai înfricoșat e decât toți dumnezeii!

5. Căci toți dumnezeii păgânilor sunt idoli, iară Domnul a făcut cerurile.

6. Slava și mărirea e înaintea lui; puterea și strălucirea e în lăcașul lui cel sfânt.

7. Dați Domnului, popoare păgâne, dați Domnului slavă și cinste!

(3) 1 Paral. 16, 25. (4) Ps. 49, 10. (6) Ps. 17, 7-8; 131, 7. (7) Evr. 3, 7; 4, 7. (9) Es. 17, 2; 7, Mal. 3, 15. (10) Num. 14, 33-34. (11) Is. 20, 15. Evr. 3, 11; 4, 5. Psalm. 95.—(1) 1 Paral. 16, 23. (3) 1 Paral. 16, 24. (4) Sir. 43, 33. (5) Is. 41, 29. (6) 1 Paral. 16, 27. (7) 1 Paral. 16, 29. Ps. 28, 1. (10) Ps. 92, 2. Zah. 8, 10. (11) Num. 14, 21. 1 Paral. 16, 31. Ps.

8. Dați Domnului slavă pentru numele lui! Aduceți-i daruri și intrați în curțile lui!

9. Închinați-vă înaintea Domnului în podoabe sfinte. Tot pământul să tremure înaintea lui!

10. Spuneți popoarelor: Domnul împărătește, că a întemeiat lumea și nu se va clăti, el va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se veselească cerurile și pământul să se bucure! Să dea glas mare și toate cele dintr'însa!

12. Să se bucure câmpia și toate cele dintr'însa. Toți arborii pădurii să scoată strigăte de bucurie înaintea Domnului!

13. Că iată-l, vine să judece pământul, să cărmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său!

PSALMUL 96.

Al lui David.

1. Domnul împărătește, să se bucure pământul și mulțimea ostroavelor să se veselească!

2. Negură și nori sunt împrejurul lui și temelile tronului său sunt judecate și dreptatea.

3. Foc merge înaintea lui și arde împrejur pe vrăjmașii lui.

4. Fulgerile sale luminează lumea și pământul se cutremură la vederea lui.

5. Munții se tocesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea stăpânului a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și slava lui o văd toate popoarele.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină la chipuri cioplite și cei ce se laudă cu idoliilor lor! Toți dumnezeii să se închine înaintea lui!

8. Audă Sionul și să se bucure de aceasta, și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

9. Că tu, Doamne, ești înălțat peste tot pământul și mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cei ce iubii pe Domnul, urii răutățile! Domnul păzește sufletele cuvioșilor săi, și le izbăvește din mâinile păcătoșilor.

68, 38. Is. 49, 13. Apoc. 12, 12. (13) Ps. 9, 8; 97, 9. Is. 3, 14. Fapt. 17, 31. Psalm. 96.—(1) Ps. 92, 1; 98, 1. Zah. 9, 10. (2) Ps. 88, 14. (4) Ps. 76, 15; 99, 1. Is. 43, 19. Apoc. 4, 5. (5) Am. 9, 5. Mih. 1, 4. Naum. 1, 5. (6) Ps. 18, 1; 84, 10. (7) Es. 20, 4. Lev. 26, 1. Deut. 5, 8. Is. 42, 17. Fapt. 19, 26. Evr. 1, 6. (9) Ps. 112, 4; 134, 5. (10) Am. 5, 15. Rom. 12, 9.

11. Lumina răsare el pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

12. Bucurați-vă, drepti, în Domnul și slăviți pomenirea lui cea sfântă!

PSALMUL 97.

Al lui David.

1. Cântați Domnului cântare nouă, că minuni a făcut Domnul! Biruit-a eu dreapta sa și cu brațul său cel sfânt.

2. Arătat-a Domnul măntuirea sa și dreptatea sa a descoperit-o înaintea neamurilor.

3. Adusu-si-a aminte de mila sa cea către Iacov și de credincioșia sa către casa lui Israel; și toate marginile lumii au văzut măntuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați către Dumnezeu toți cei de pe pământ; prăsnuiți, veselii-vă și cântați!

5. Cântați Domnului din alăută! cântați-i cântece din harfa și din gură!

6. Sunați din trâmbiță și din corn și scoateți strigăte de bucurie înaintea Domnului împărat!

7. Să freacă marea și toate cele dintr'însa, lumea și toți cei ce-o locuiesc!

8. Răurile să bată din palme și munții să se veselească împreună înaintea Domnului.

9. Că iată-l vine, vine să judece pământul, să cărmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu credincioșie.

PSALMUL 98.

Al lui David.

1. Domnul împărătește: să tremure popoarele! Domnul s'a suit pe heruvimi: să se cutremure pământul!

2. Mare este Domnul în Sion și preînălțat peste toate popoarele!

3. Să dea slavă numelui său celui mare și înfricoșat, că sfânt este!

4. Puterea împăratului stă în iubirea dreptății: tu ai întemeiat dreptatea și tu faci judecată și dreptate în Iacov.

5. Lăudați pe Domnul, Dumnezeu nostru, și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este!

(11) 2 Reg. 22, 29. Iov. 18, 5. Ps. 111, 4. Pild. 4, 18; 13, 9. (12) Ps. 29, 4; 31, 12. Psalm. 97.—(1) Is. 63, 5. (2) Lev. 26, 45. Is. 32, 10. (3) Luc. 1, 54, 72; 2, 30; 3, 6. (4) Ps. 65, 1. (5) Ps. 149, 3. (8) 1 Paral. 16, 32. (9) Ps. 95, 13. Is. 3, 13. Psalm. 98.—(1) 1 Reg. 4, 4, 2. Reg. 6, 2; 19, 15. Ps. 92, 1; 96, 1. (3) Ps. 94, 3; 110, 9. (4) Ps. 102, 6. (5) Is. 6, 3. Apoc. 4, 8. (6)

6. Moise și Aaron dintre preoții lui și Samuil dintre cei ce cheamă numele lui strigat-au către Domnul și el i-a auzit pe dânsii.

7. Din stâlful cel de nor le-a grăit, căci ei păzeau poruncile lui și legea ce le-o dăduse el.

8. Auzitu-i-ai, Doamne, Dumnezeul nostru, și ai fost pentru dânsii nu numai Dumnezeu iertător, dar și pedepsitor al păcatelor lor.

9. Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeu nostru!

PSALMUL 99.

Al lui David.

1. Strigați către Domnul toți cei de pe pământ! Slujiți Domnului cu veselie și cu bucurie ieșiți întru întâmpinarea lui.

2. Cunoașteți că Domnul este Dumnezeu nostru, pentru că el ne-a făcut și ai lui suntem: suntem poporul lui și oile pășunii lui.

3. Intrați pe porțile lui cu laude! Cu cântări intrați în curțile lui! Slăviți-l și lăudați numele lui!

4. Că bun este Domnul: mila lui rămâne din veac în veac și credincioșia lui din neam în neam.

PSALMUL 100.

Al lui David.

1. Cânta-vou milă și dreptatea! Pe tine Doamne, te voi cânta!

2. Călea neprihănită voi păzi: când oare vei veni la mine? În casa mea, cu inimă curată mă voi purta.

3. Înaintea ochilor mei nu voi suferi nicio faptă netrebnică; purtarea neleguită o voi uri, și nu se va lipi de mine.

4. Inima îndărătnică va fi depărtată dela mine și pe cel rău nu voiesc să-l cunosc.

5. Pe cel ce clevește în ascuns pe vecinul său, pe acela îl voi pierde; pe cel ce are ochiu mândru și inimă semeață, pe acela nu-l voi suferi.

Es. 32, 11. Num. 14, 13. 1 Reg. 12, 19. (7) Es. 33, 9. Deut. 31, 15. (9) 1 Petr. 1, 16. Psalm. 99.—(1) Ps. 65, 1; 97, 4. Fapt. 10, 46. (2) 1 Reg. 12, 22. Ps. 73, 1; 78, 13. Is. 29, 23. Iez. 34, 31. (4) Ps. 72, 1; 116, 2. Psalm. 100.—(1) Ps. 88, 1; 141, 2. (2) 1 Reg. 18, 14. 1 Paral. 18, 14. (3) Ps. 138, 21. (4) Ps. 6, 8; 118, 115. (5) Est. 7, 4.

6. Ochii mei vor fi peste credincioșii pământului, ca să șadă aceia împreună cu mine; cei ce umblă în cale neprihănită, acela va sluji mie.
7. Iar cel ce umblă cu vicieșug, nu va locui înăuntrul casei mele, nici va sta în preajma ochilor mei cel ce spune minciună.
8. În toată dimineața voi pierde pe toți ticăloșii din țară, ca să stărpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce fac fărdelege.

PSALMUL 101.

Rugăciunea unui neclăjii.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine!
2. Să nu-ți întorci fața dela mine! La zi de neceaz pleacă spre mine urechea ta!
3. În orice zi te voi chema, de grab mă auzi!
4. Că se sting ca fumul zilele mele și oasele mele sunt arse ca taciunele.
5. Inima mi-i rănită și ca iarba se usucă, uitat-am să-mi mănânc pâinea mea.
6. Din pricina suspinelor mele, mi s'au lipit oasele de pielea mea.
7. Asemănatu-m'am cu pelicanul de pustie și am ajuns ca bufința din zidurile părăsite.
8. De dormit nu dorm, ci stau ca pasărea singurată de pe acoperșuri.
9. Vrajmașii mei mă defaimă toată ziua și cei ce mă urăsc au jurat să mă piardă.
10. În loc de pâine, cenusă am mănecat și băutura mea cu lacrimi am amestecat.
11. Aceasta pentru urgia ta și pentru mânia ta, căci tu m'ai mălțat și m'ai aruncat.
12. Zilele mele trec ca umbra și eu ca iarba mă usuc.
13. Iară tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta durează din neam în neam.
14. Tu, milostivindu-te, vei mântui Sionul, că a venit vremea lui, venit-a vremea să-l mântuești.

(6) Marc. 3, 34; Psalm. 101. — (1) Ps. 142, 1. (2) Ps. 12, 1; 43, 26; 68, 21. (4) Ps. 17, 22. (5) Ps. 108, 22. (7) Deut. 14, 17. Iov. 30, 29. Ps. 118, 163. (10) Iov. 9, 26. Ps. 79, 5. (12) Iov. 6, 4; 14, 1-2. (13) Ps. 3, 15; Plâng. 5, 10. (14) Ps. 50, 19. Is. 33, 10; 62, 7. Ier. 29, 10. (16) Zah. 8, 22. (17) Is. 14, 32. (21) Ps. 78, 11.

15. Că slugile tale au iubit și pietrele lui, și de țărâna lui le e milă.
16. Teme-se vor popoarele de numele Domnului și toți împărații pământului de slava ta.
17. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta în slava sa.

18. Rugăciunea celor fără de ajutor va asculta și cererea lor nu o va trece cu vederea.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul.

20. Că el privește din înălțimea cea sfântă a sa, din cer se uită Domnul peste pământ.

21. Că să audă gemetele celor din robie și să deslege pe cei rănduiți la moarte.

22. Că aceștia să vestească în Sion numele Domnului și să cânte laude în Ierusalim.

23. Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile să slujească Domnului.

24. Sfărâmatu-mi-a el puterea în cale și a scurtat zilele mele.

25. Zis-am: «Nu mă răpi la mijlocul zilelor mele! Anii tăi sunt veacurile veacurilor.»

26. De mult ai întemeiat tu pământul și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămâne; toate ca o haină se vor învechi, ca pe un vestmânt le vei schimba și schimbate vor fi.

28. Iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși!

29. Trăi vor fi robilor tăi și urmașii lor se vor întări înaintea feții tale.

PSALMUL 102.

Al lui David.

1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din înăuntrul meu să binecuvinteze numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile lui!

3. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

4. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

5. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

9. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

10. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

11. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

12. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a depărtat el de noi fărdelegile noastre.

13. Cum miluiește un tată pe copiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

14. Căci el cuoaște făptura noastră și aduce aminte că țărână suntem.

15. Omul! Ca iarba-s zilele lui; înflorirea lui ca floarea câmpului!

16. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

17. Iar mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

18. Cei ce păzesc așezământul lui și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui stăpânește pe toți.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultă glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate ostiile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui; în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

23. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

24. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

25. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

26. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

27. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

28. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

29. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

30. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

31. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

32. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a depărtat el de noi fărdelegile noastre.

33. Cum miluiește un tată pe copiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

34. Căci el cuoaște făptura noastră și aduce aminte că țărână suntem.

35. Omul! Ca iarba-s zilele lui; înflorirea lui ca floarea câmpului!

36. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

37. Iar mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

38. Cei ce păzesc așezământul lui și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

39. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui stăpânește pe toți.

40. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultă glasul cuvintelor lui.

41. Binecuvântați pe Domnul toate ostiile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

42. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui; în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

43. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

44. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

45. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

46. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

47. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

48. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

49. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

50. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

51. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

52. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a depărtat el de noi fărdelegile noastre.

53. Cum miluiește un tată pe copiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

54. Căci el cuoaște făptura noastră și aduce aminte că țărână suntem.

55. Omul! Ca iarba-s zilele lui; înflorirea lui ca floarea câmpului!

56. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

57. Iar mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

58. Cei ce păzesc așezământul lui și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

59. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui stăpânește pe toți.

60. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultă glasul cuvintelor lui.

61. Binecuvântați pe Domnul toate ostiile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

62. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui; în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

63. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

64. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

65. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

66. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

67. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

68. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

69. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

70. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

71. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

72. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a depărtat el de noi fărdelegile noastre.

73. Cum miluiește un tată pe copiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

74. Căci el cuoaște făptura noastră și aduce aminte că țărână suntem.

75. Omul! Ca iarba-s zilele lui; înflorirea lui ca floarea câmpului!

76. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

77. Iar mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

78. Cei ce păzesc așezământul lui și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

79. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui stăpânește pe toți.

80. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultă glasul cuvintelor lui.

81. Binecuvântați pe Domnul toate ostiile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

82. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui; în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

83. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

84. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

85. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

86. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

87. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

88. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

89. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

90. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

91. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

92. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a depărtat el de noi fărdelegile noastre.

93. Cum miluiește un tată pe copiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

94. Căci el cuoaște făptura noastră și aduce aminte că țărână suntem.

95. Omul! Ca iarba-s zilele lui; înflorirea lui ca floarea câmpului!

96. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

97. Iar mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

98. Cei ce păzesc așezământul lui și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

99. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui stăpânește pe toți.

100. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultă glasul cuvintelor lui.

101. Binecuvântați pe Domnul toate ostiile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

102. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui; în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

103. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

104. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

105. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

106. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

107. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

108. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

109. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

110. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

111. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

112. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a depărtat el de noi fărdelegile noastre.

113. Cum miluiește un tată pe copiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

114. Căci el cuoaște făptura noastră și aduce aminte că țărână suntem.

115. Omul! Ca iarba-s zilele lui; înflorirea lui ca floarea câmpului!

116. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

117. Iar mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

118. Cei ce păzesc așezământul lui și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

119. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui stăpânește pe toți.

120. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultă glasul cuvintelor lui.

121. Binecuvântați pe Domnul toate ostiile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

122. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui; în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

123. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

124. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

125. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

126. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

127. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

128. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

129. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

130. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

131. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

132. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a depărtat el de noi fărdelegile noastre.

133. Cum miluiește un tată pe copiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

134. Căci el cuoaște făptura noastră și aduce aminte că țărână suntem.

135. Omul! Ca iarba-s zilele lui; înflorirea lui ca floarea câmpului!

136. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

137. Iar mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

138. Cei ce păzesc așezământul lui și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

139. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui stăpânește pe toți.

140. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultă glasul cuvintelor lui.

141. Binecuvântați pe Domnul toate ostiile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

142. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui; în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

143. Căci el iartă toate fărdelegile tale și toate boalele tale le vindecă.

144. El izbăvește de mormânt viața ta; el te încununează cu milă și cu îndurări.

145. El umește de bunătați dorința ta; în noi-se vor ca ale vulturului tinerețele tale.

146. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

147. Arată-a el căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

148. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

149. Nu pe totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

150. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fărdelegile noastre ne-a răsplătit.

151. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața lui spre cei ce se tem de dânsul.

19. Făcut-ai luna, ca să arate timpurile și soarele, care-și cunoaște apusul său.

20. Tu presari întunecul și se face noapte, în care mișună toate fiarele pământului.

21. Lecii mugesc după pradă și-și cer mănăcarea dă Dumnezeu.

22. Dar răsar soarele și ci fug, în eulșururile lor s'ascund.

23. Atunci iese omul la lucrul său și la munca sa până seara.

24. Cât de minunate-s lucrurile tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut și e plin pământul de făptura ta!

25. Iată, marea aceasta e întinsă și largă: într'însa s'arătore nenumărate, vietăți mici cu mari.

26. Pe dânsa plutesc corăbiile; acolo-i balaurul, ce l-ai făcut să se joace într'însa.

27. Toate dela tine așteaptă, să le dai hrană la vreme:

28. De le-o dai, ele-o primesc; de-ți deschizi tu mâna, toate se umplu de bunătați.

29. Iar de-ți întorci tu fața, se ofilesc; de le ieși duhul, mor și 'n țărână se prefac.

30. De privești pământul, el tremură; de te-atingi de munți, ei fumegă.

31. Când trimiți tu însă Duhul tău, toate iarăși se zidesc și înocși fața pământului.

32. Fie Domnul în veci slăvit! Veselească-se Domnul de lucrurile sale!

33. Toată viața mea Domnului voi cânta, cânta-voiu Dumnezeuului meu cât voi trăi!

34. Plăcută să-i fie lui cântarea mea și cu mă voiu veseli de Domnul.

35. Piară păcătoșii de pe pământ și nelegiuții să nu mai fie! Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Aliluia.

PSALMUL 104.

1. Lăudați pe Domnul și chemați numele lui.

Vestiti între neamuri lucrurile lui!

2. Cântați, cântați în cinstea lui! Spuneți toate minunile lui!

(26) Fac. 1, 16-18, (21) Iov 38, 39, Ps. 146, 9, Is. 31, 4, (22) Iov 37, 8, (24) Ps. 32, 5-6; 91, 5, (25) Fac. 1, 21; Sir. 43, 29, (26) Iov 41, 1, (27) Ps. 135, 25; 144, 16; 145, 7, Luc. 12, 24, (28) Ps. 6, 8, (29) Iov 12, 10; 34, 14, Dan. 5, 23, Naum 1, 4, (30) Iov 33, 4, Ps. 143, 5, (31) Iud. 16, 17, (32) Ps. 33, 1, (33) Ps. 102, 1, Psalm. 104.—(1) 1 Paral. 16, 8-22, Is. 12, 4, (2) Ps. 70, 17; 76, 11; 102, 2, (3) Ps. 33, 3, (6) Deut. 4, 9,

3. Lăudați-vă cu numele lui cel sfânt, bucură-se inima celor ce-l caută pe dânsul.

4. Alergați la Domnul și la ajutorul lui. Căutați pururea fața lui!

5. Neamul lui Avraam, sluga lui, fiii lui Iacov, aleși lui,

6. Aduceți-vă aminte de minunile ce-a făcut el, de semnele și de judecățile guri lui.

7. Căci Domnul este Dumnezeuul nostru, și dreptatea lui e peste tot pământul!

8. El pururea și-aduce aminte de așezământul său, de făgăduința dată pentru o mic de neamuri.

9. De legătura făcută cu Avraam și de jurământul său către Isaac,

10. Jurământ pus ca o lege pentru Iacov, și ca o legătură veșnică pentru Israel,

11. Zicând: «Ție-ți voi da pământul Canaan ca parte a ta de moștenire».

12. Ei atunci erau puțini la număr, și străni în țara aceasta.

13. Și treceau dela popor la popor, și dela o împărăție la o altă împărăție.

14. Dar el n'a lăsat pe nimeni să-l apese, și a pedepsit regi pentru ei, zicând:

15. «Nu vă atingeți de unșii mei, și proroșilor mei nu le faceți rău!»

16. Chemat-a el foamea pe pământ și a stărpi tot paiul de grâu.

17. Trimis-a înaintea lor un om: Iosif a fost vândut ca rob.

18. Străns-a în câtuși picioarele lui; în lanțuri a fost pus acela.

19. Până s'a împlinit cuvântul Domnului, cuvântul Domnului care l-a cercat.

20. Atunci a trimis regele să-l deslege, datu-i-a slobozenie stăpânul țării.

21. Și l-a pus domn peste casa sa și cărmuitor peste toate câte avea.

22. Ca să învețe pe boierii lui după voia sa și bătrânii lui să le arate înțelepciunea.

23. Atunci a intrat Israel în Egipt, strămutatu-s'a Iacov în pământul lui Ham.

(8) Es. 2, 24; 32, 13, Fapt. 7, 5, (9) Fac. 17, 2; 26, 3, Luc. 1, 73, Ebr. 6, 13, (10) Fac. 13, 15, (11) Mib. 5, 6, (12) Fac. 19, 1; 16, 8, Ebr. 11, 8, (14) Fac. 12, 17, (15) Fac. 20, 3, 7, 2 Reg. 1, 15, 1 Paral. 16, 22, (16) Fac. 41, 54, 57, Lev. 26, 26, (17) Fac. 37, 28, 36; 39, 1, Fapt. 7, 8, 9, (18) Fac. 39, 20, (20) Fac. 41, 44, Injel. 10, 14, (21) Fac. 41, 40, Fapt. 7, 10, (22) Fac. 48, 6; 47, 27.

24. Și a înmulțit Dumnezeu foarte pe poporul său.

25. Stărnit-a în inima lor ură asupra poporului său, ca să urzească vicleșug asupra slugilor lui.

26. Dar a trimis pe Moise, sluga sa și pe Aaron, alesul său,

27. Care cu puterea cuvântului lui făcură semne în mijlocul lor. Minuni făcură în pământul lui Ham.

28. Trimis-a el întineric și s'au întunecat, pentru că se împotrivese la cuvântul lui.

29. Apele lor în sânge le-a prefăcut și-a omorât toți peștii lor.

30. Broaște mișunau în toată țara lor până și'n cămarile regilor lor.

31. Zis-a și-au venit muște veninoase, muște rele în toată țara lor.

32. În loc de ploaie, le-a dat grindină, și flăcări de foc în țara lor.

33. Și-a bătut vile și smochinii lor, și-a stricat toți pomii în tinutul lor.

34. La porunca lui a venit lăcustă, și omida multă fără număr,

35. Care-au mâncat toată iarba țării, și toată roada din câmpurile lor.

36. Ucis-a pe toți întâii născuți în țara lor. Toată pârğa puterii lor.

37. Și a scos pe ai săi cu argint și aur, și'n semințiile lor un bolnav nu era.

38. Bucuratu-s'a Egiptul de plecarea lor, căci frică mare căzuse peste el.

39. Trimes-a el nor, să-i umbrească, și foc să lumineze noaptea.

40. Cerut-au și le-a trimis prepelețe, și cu pâine cerească i-a hrănit.

41. Despăcat-a stânca și-au țâșnit ape, și s'au vărsat în pustie ca un râu.

42. Căci și-a amintit de cuvântul său sfânt, și de Avraam, sluga sa.

43. Și a scos pe poporul său cu veselie. Scos-a pe aleși săi în strigăte de bucurie.

44. Și le-a dat țările păgânilor și au moștenit ei rodul muncii străinilor.

45. Ca să păzească poruncile lui și legile lui să le ție. Aliluia!

(24) Es. 1, 7, 12, Fapt. 7, 17, (25) Es. 1, 14, (26) Es. 3, 10; 4, 29, (27) Es. 3, 20; 7, 9-10, (28) Es. 10, 22, (29) Es. 7, 20, Ps. 77, 44, (30) Es. 8, 6, (31) Es. 8, 17, 24, Ps. 77, 45, Injel. 16, 9, (32) Es. 9, 23, Injel. 16, 16, (33) Es. 9, 25, Ps. 77, 47, (34) Es. 10, 4, 13-14, Ps. 77, 46, (35) Es. 10, 15, (36) Es. 11, 5; 12, 29, Ps. 77, 51, (37) Es. 12, 35-36, (38) Es. 11, 1; 12, 33, (39) Es. 13, 21, Ps. 77, 14, (40) Es. 16, 4, 13, Num. 11, 31, Ps. 77, 26-27, (41) Es. 17, 6, Num. 20, 10-11, Ps. 77, 16, Is. 48, 21, Avac. 3, 9, Injel. 11, 4, 1 Cor. 10, 4, (42) Fac. 22,

PSALMUL 105.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui!

2. Puterile Domnului cine le va spune și cine va vesti toate laudele lui?

3. Ferice de cei ce păzesc legea și fac dreptate în toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine, Doamne, din bunăvoință și mă cercetează cu ajutorul tău, pentru poporul tău!

5. Ca să văd fericirea aleșilor tăi, să mă bucur de bucuria poporului tău și să mă laud cu moștenirea ta!

6. Greșit-am ca și părinții noștri, făcut-am nelegiuire și strâmbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la minunile tale și de mulțimea binefacerilor tale nu și-au adus aminte, ci s'au răzvrătit când se suiau la Marea Roșie.

8. Dar el i-a mântuit pentru numele său, ca să-și arate puterea sa.

9. Certat-a Marea Roșie și a secat, și i-a trecut prin adâncuri, ca pe uscat.

10. Izbăvit-u-i-a din mâna apăsătorului, din mâna vrămașului i-a scăpat.

11. Apele au acoperit pe protivnicii lor și niciunul din ei n'a scăpat.

12. Atunci au crezut în cuvintele lui și au cântat lauda lui.

13. Dar curând au uitat lucrurile lui și n'au așteptat împlinirea hotărârii lui.

14. Cuprinși au fost de poftă în pustie și au ispitit pe Domnul în locuri fără de apă.

15. Și el le-a împlinit cererea lor, dar a trimis boală în trupurile lor.

16. Zavistuit-au în tabără pe Moise și pe Aaron, sfântul Domnului.

17. Atunci s'a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și ceata lui Aviron a mâncat-o adâncul.

18. Focul le-a ars ceata lor, și para focului a mistuit pe cei răi.

19. La Horeb au făcut un vițel și s'au închinat la chip cioplit.

20. Au schimbat pe cel ce era slava lor cu chipul unui bou ce păste iarba.

(24) Es. 1, 7, 12, Fapt. 7, 17, (25) Es. 1, 14, (26) Es. 3, 10; 4, 29, (27) Es. 3, 20; 7, 9-10, (28) Es. 10, 22, (29) Es. 7, 20, Ps. 77, 44, (30) Es. 8, 6, (31) Es. 8, 17, 24, Ps. 77, 45, Injel. 16, 9, (32) Es. 9, 23, Injel. 16, 16, (33) Es. 9, 25, Ps. 77, 47, (34) Es. 10, 4, 13-14, Ps. 77, 46, (35) Es. 10, 15, (36) Es. 11, 5; 12, 29, Ps. 77, 51, (37) Es. 12, 35-36, (38) Es. 11, 1; 12, 33, (39) Es. 13, 21, Ps. 77, 14, (40) Es. 16, 4, 13, Num. 11, 31, Ps. 77, 26-27, (41) Es. 17, 6, Num. 20, 10-11, Ps. 77, 16, Is. 48, 21, Avac. 3, 9, Injel. 11, 4, 1 Cor. 10, 4, (42) Fac. 22,

16-17, (43) Is. Nav. 3, 1, Psalm. 105.—(1) Ps. 117, 1, 1 Mac. 4, 24, (2) Sir. 43, 36, (3) Ps. 36, 37, (4) Neem. 5, 10, (5) Ps. 2, 7, (6) 2 Paral. 7, 14, Dan. 9, 5, 16, Injel. 7, 17, (7) Es. 14, 11, Dan. 9, 15, (8) Is. 63, 14, (9) Es. 14, 21, Ps. 77, 13, (10) Ps. 106, 2, Luc. 1, 71, (11) Es. 14, 28, (12) Es. 14, 31; 15, 1, (13) Es. 16, 2, Ier. 2, 32, (14) Num. 11, 33, Ps. 77, 18, 1 Cor. 10, 9, (15) Iac. 4, 3, (16) Num. 16, 2; 20, 3, (17) Num. 16, 31, Deut. 11, 6, (19) Es. 32, 4, 1 Cor. 10, 7, (20) Rom. 1, 33.

21. Și au iut pe Dumnezeu, mântuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt.
 22. Minuni în pământul lui Ham și semne la Marea Roșie.
 23. Atunci a fost zis să-i piardă, însă Moise, alesul său, a stat înaintea lui la gura peșterii și i-a abătut mânia ca să nu-i piardă.
 24. Ei însă au disprețuit țara sfântă și n-au crezut în cuvântul lui.
 25. Cărit-au prin corturile lor, și n-au ascultat de glasul Domnului.
 26. Atunci el și-a ridicat mâna asupra lor și s'a jurat să-i piardă în pustiu.
 27. S'a aruncat neamul lor printre popoare și să-i risipească prin alte țări.
 28. Lipitu-s'au ei de Baal-Peor, și au mâncat din jertfele morților.
 29. Mâniat-au pe Domnul prin faptele lor și bieți au venit asupra lor.
 30. Atunci sculându-se, fiindcă a făcut dreptate și îndată a conținut bătaia.
 31. Această i s'a socotit lui dreptate, din neam în neam până în veac.
 32. Și iar au mâniat pe Domnul la apele Meriva, și a suferit și Moise din pricina lor.
 33. Căci i-au amarit duhul lui și el a greșit cu buzele sale.
 34. Apoi n'au stărpit popoarele, care zisese Domnul să le piardă.
 35. Ci s'au amestecat cu păgânii și s'au deprins cu faptele lor.
 36. Și au slujit idoloilor lor, care s'au făcut cursă pentru ei.
 37. Au jertfit pe feciorii lor pe fetele lor la idoli.
 38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele feciorilor și fetelor lor, pe care i-au jertfit idoloilor din Canaan și au spurcat țara cu sânge.
 39. Ba și ei s'au spurcat cu faptele lor și cu izvodirile lor s'au desfrănat.
 40. Atunci s'aprinse mânia lui Dumnezeu asupra poporului său și a urgisit moștenirea sa.
 41. Datu-i-a pe mâna păgânilor și le-au ajuns stăpâni cei ce-i urau.
 42. Vrajmașii lor i-au împilat și au fost umiliți sub mâna lor.

(23) Ex. 32, 11. Inel. 18, 22. (24) Num. 14, 2. (25) Num. 14, 1-2, 27. Deut. 1, 26-27. (26) Num. 14, 29; 16, 61-65. (28) Num. 25, 3. Deut. 4, 3. Os. 9, 10. (30) Num. 25, 7. (31) Num. 25, 12. (32) Num. 20, 10. (34) Deut. 7, 1-2. (35) Os. 7, 8. (36) Ex. 23, 33. Deut. 7, 16. (37) Lev. 18, 21. Deut. 12, 31; 32, 17. 4 Reg. 3, 27; 21,

43. De multe ori îi izbăvise Domnul, dar ei îl amărau prin purtarea lor, și prin neleguirile lor cădeau.
 44. Când vedea strâmtorarea lor, și când auzea strigătele lor.
 45. Își aducea aminte de așezământul său și din bunătate se milostivea spre ei.
 46. Și stărnea mila către dânșii, în cei ce-i duseseră în robie.
 47. Mântuiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru și ne adună de prin popoare, ca să slăvim numele tău cel sfânt și să ne falm cu slava ta.
 48. Binecuvântat fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, în veacurile veacurilor tot poporul să zică. Amin.

PSALMUL 106.

1. Lăudați pe Domnul, că este bun, căci în veac este mila lui!
 2. Așa să zică cei răscumparați de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrajmașilor.
 3. Și din toate țările i-a adunat: dela răsărituri, dela apusuri, dela miazănoapte și dela Mare.
 4. Căci rătăceau prin pustie fără apă, negăsind cetate pentru locuit.
 5. Sufereau de foamă și de sete și li se istovea sufletul într'înșii.
 6. Dar în strâmtorarea lor, au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor.
 7. Și i-a povățuit pe calea cea dreaptă, ca să ajungă la cetatea cea de locuit.
 8. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!
 9. Căci el a săturat sufletul însetat, sufletul flămând l-a umplut de bunătați.
 10. Cei ce se așezau în întunecare și în umbra morții, ferecați cu intristare și cu lanțuri.
 11. Pentru că nu se supuseseră poruncilor Domnului și disprețuiseră sfatul celui preînalt.
 12. Și de aceea le smerise inima cu suferințe și cădeau și n'avea cine să-i ridice.
 13. Dar în strâmtorarea lor au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor.

6. (40) Jud. 2, 14; 3, 8. (42) 2 Paral. 13, 18. (43) Deut. 30, 1-3. Is. 48, 9. (47) 1 Paral. 16, 33. Is. 11, 12. (48) 1 Paral. 16, 36. Ps. 71, 2. Psal. 106. — (1) Iud. 13, 17. (2) Ex. 105, 10. (4) Evt. 11, 9; 37; 13, 14. (6) Ps. 21, 4-5. (9) Ps. 33, 10; 144, 17. (10) Iov 36, 8. (12) 4 Reg. 14, 26.

14. Scosu-i-a din întunecare și din umbra morții, și a rupt lanțurile lor.
 15. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!
 16. Căci el a sfărâmat porțile cele de aramă, și zăvoarele cele de fier le-a rupt.
 17. Nepricepuții, prin purtarea lor vinovată, și prin nedreptățile lor, au ajuns iarăși la necaz.
 18. Sufletul le era desgustat de orice hrană, și ajunseseră până la porțile morții.
 19. Dar în strâmtorarea lor au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor.
 20. Trimis-a cuvântul său să-i vindece și i-a smuls chiar de prin morminte.
 21. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!
 22. Să-i aducă jertfă de mulțămă, și cu bucurie să vestească lucrurile lui!
 23. Cei ce umblă cu corăbiile pe mare, și încrează pe apele cele mari.
 24. Aceia văd lucrurile Domnului și minunile lui în sănurile adâncului.
 25. El zice și se stărnește furtuna, care ridică valurile mării.
 26. Și ei se înalță până la cer, până în adâncuri se pogoară, și sufletul lor încremenește de groază.
 27. Ca omul beat se clatină, când umblă, și toată înțelepciunea le pierie.
 28. Dar în strâmtorarea lor chiamă pe Domnul, și el îi izbăvește din necazurile lor.
 29. Oprește furtuna și se face liniște, și valurile se potolesc iute.
 30. Toți se bucură că s'a făcut liniște, și-i va duce Domnul la limanul dorit.
 31. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor.
 32. Să-l laude în adunarea popoarelor, și în sfatul bătrânilor să-l preamărească.
 33. El prefăce răurile în pustiu, izvoarele de apă în pământ sterp,
 34. Și țara roditoare în sărătură, pentru răutățile locuitorilor ei.

(16) Ps. 115, 7. Is. 45, 2. Naum 1, 13. (18) Iov 33, 26. (20) Inel. 16, 12. (22) Ps. 49, 14; 115, 8. (24) Sir. 48, 28. (25) Iona 1, 4. Mat. 8, 24. Marc. 4, 41. (27) Is. 29, 14. Ier. 7, 26. (29) Ps. 64, 7; 88, 9. Mat. 14, 32. Luc. 8, 24. (34) 3 Reg. 17, 1. Iov 39, 6. Ioi 1, 10. (36) Iov

35. El face din pustiu iezere de apă; în izvoare prefăce pământul sec.
 36. Și așează acolo pe cei flămânzi, ca să-și zidească cetate de locuit.
 37. Să samene ogoare și să sădească vie, de unde adună roade din belsug.
 38. El îi binecuvintează să se înmulțească, și vitele lor nu se împuținează.
 39. Impuținați fuseseră și apăsăți de împilare, de necazuri și de suferințe.
 40. Se revărsase urgia peste boierii lor, și-i făcuse să rătăcească în pustiu fără drumuri.
 41. Dar el ridică pe cel sărac din necaz, și înmulțește neamul lui ca o turmă.
 42. Văzând acestea dreptii se veselesc, iar cei răi gura își astupă.
 43. Cine-i înșelpt să ia seama la toate, și să priceapă mila Domnului!

PSALMUL 107.

Al lui David.

1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea!
 2. Cânta-voiu și voi face să zbărnăie coardele, că aceasta-i lauda mea.
 3. Deșteptăți-vă, alăută și chitară, și zoriile să tresară!
 4. Lăuda-te-voiu printre popoare, Doamne, în mijlocul neamurilor te voi cânta.
 5. Căci bunătața ta se înalță până la ceruri, și credincioșia ta, până la nori.
 6. Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, și slava ta să lăucească peste tot pământul.
 7. Ca să se izbăvească cei iubii de tine! Auzi-ne și ne mântuiește cu dreptăta.
 8. Zis-a Dumnezeu în locașul său: «Voiu birui! Impărți-voiu Sihemul, și valea Sihot voiu măsura;
 9. Al meu este Galaad și Manase-i al meu; Efraim îmi este coif și Iuda-i toiașul meu.
 10. Moab e vasul meu de spălat; spre Idumea-mi îndrept sandalii și asupra Filistenilor scot strigăte de bucurie».

38, 27. Is. 41, 18. (39) Ps. 43, 26-27. (40) Iov 12, 21. (41) 1 Reg. 2, 7-8. (42) Iov 5, 16; 22, 19. Rom. 3, 19. (43) Deut. 32, 29. Ier. 9, 12. Os. 14, 10. Psal. 107. — (1) Ps. 56, 10. (4) Ps. 56, 12. (5) Ps. 35; 5. (6) Ps. 56; 7. (7) Ps. 58, 5. (8) Ps. 59, 6. (9) Ps. 59, 7.

11. Cine mă va povăţui până 'n valea Petra? Sau cine mă va călăuzi la Idumea?

12. Au nu tu, Dumnezeu, care ne lepădaseşi? Au nu tu, Dumnezeu, care nu mai ieşai cu ostile noastre?

13. Dă-mi ajutor la vreme de necaz, căci ajutorul omeneş e desertăciune.

14. Cu Dumnezeu vom face lucruri mari, căci el va zdrobi pe vrăjmaşii noştri.

PSALMUL 108.

1. Dumnezeu laudei mele, nu tăcea, că s'an deschis asupra mea buze necredincioase: buze violente şi limbă minciunoasă-mi vorbeşte!

2. Cuvinte de ură mă împrescă din toate părţile şi fără pricină se războiesc asupra mea.

3. În schimbul dragostei mele mă duşmănesc, iar eu mă rog pentru ei.

4. Pentru bine îmi plătesc cu rău, şi pentru iubire cu ură.

5. Pune peste el pe cel necredincios, şi diavolul să stea la dreapta lui!

6. De va intra la judecată, să iasă osândit, şi rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

7. Puţine să fie zilele lui şi dregătoria lui să o ia altul!

8. Copiii lui să ajungă orfani şi femeia lui văduvă!

9. Să rătăcească copiii lui şi să cerşască; să oareă departe de casa lor dărâmată!

10. Datornicul să pună mâna pe toate ale lui şi străinii să jefuiască rodul muncii lui!

11. Nimănu-i să nu-i fie jale de dânsul, nici milă de orfanii lui.

12. Urmaşii lui meniţi să fie pieirii şi într'un neam să se stingă numele lor!

13. Să se pomenească la Domnul nedreptatea părinţilor lui şi păcatul mamei lui să nu se şteargă!

14. Să fie pururea înaintea Domnului şi să piară de pe pământ pomenirea lui.

15. Pentrucă nu şi-a adus aminte să facă milă, ci a prigonit pe cel nevoiaş şi sărac.

(11) Ps. 59, 10. (12) Ps. 59, 11. (13) Ps. 59, 13; 117, 8. Psalm. 108.— (1) Ps. 82, 1. Marc. 14, 56. (2) Ps. 119, 7. Ioan 8, 40. (3) Ps. 34, 12; 37, 20. Ier. 18, 19. (4) Iov 17, 8. 1 Cor. 3, 5. (5) Ioan 17, 12. Fapt. 1, 20. (6) Deut. 28, 22. Ier. 18, 20. Ioan 17, 12. (7) Iov 20, 10. (8) Deut. 28, 43. (9) Ps. 20, 5. Iov 18, 19. Is. 14, 22. (10) Ps. 20, 5. Ier. 18, 22. (11) Pild. 10, 7. Mat. 27, 25.

16. Şi pe cel cu inima intristată, ca să-l omoare.

17. A iubit blestemul: să cadă dar asupra lui! N'a iubit binecuvântarea: să se depărteze dară de el.

18. Să se îmbrace cu blestemul ca şi cu haina lui şi să pătrundă ca apa în lăuntrul lui şi ca untdelemnul în oasele lui!

19. Să-i fie ca un vestmânt, cu care se îmbrace şi ca un brâu, cu care pururea se înceingă!

20. Aceasta să fie plata prigonitorilor mei şi a celor ce mă trăiesc de rău!

21. Iar tu, Doamne, Dumnezeu, fă-mi bine pentru numele tău! Că mare este bunătatea ta, măntuieşte-mă!

22. Că necăjit şi sărac sunt eu şi inima mea e rănită în lăuntrul meu.

23. Pier ca umbra trecătoare şi ca lăcusta sunt alungat.

24. Genunchile mele sunt slăbite de post şi trupul meu e istovit din lipsa untului de lemn.

25. De oară am ajuns înaintea lor şi ei mă privesc şi dau din cap.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeu, meu! Miluieşte-mă cu bunătatea ta!

27. Ca să cunoască ei că aceasta-i mâna ta şi că tu, Doamne, ai făcut aceasta.

28. De blestemă ei, tu binecuvintează; de se scoală, să fie acoperiţi de ruşine şi sluga ta se va bucura.

29. Să se îmbrace prigonitorii mei cu necinste şi ca şi cu o manta să se acopere cu ruşinea lor.

30. Lăuda-voin foarte pe Domnul cu gura mea; în mijlocul mulţimii fi voi din laudă.

31. Pentrucă stă deadreapta celui sărac, ca să-l izbăvească de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMUL 109.

Al lui David.

1. Zis-a Domnul Domnului meu: gezi deadreapta mea, până voi pune pe vrăjmaşi tăi aşternut picioarelor tale!

(15) Iov 24, 20. Iac. 2, 13. (17) Pild. 11, 27. Intel. 1, 12. (22) Ps. 101, 5. (23) Iov 14, 2. Ps. 143, 4. (24) Ps. 30, 10. (25) Ps. 21, 7. Mat. 27, 39. (27) Ps. 14, 31. Ps. 63, 10. (28) Mat. 5, 44. 1 Cor. 4, 12-13. (29) Ps. 21, 24. (31) Fapt. 2, 25. Psalm. 109.— (1) Mat. 22, 44; 26, 64. Marc. 12, 36; 16, 19. Luc. 20, 42; 22, 69. Fapt. 2, 34. 1 Cor. 15, 26. El. 1, 20. Ebr. 1, 13; 10, 13.

2. Toiagul puterii ţi-l va trimite Domnului din Sion: domneşte în mijlocul vrăjmaşilor tăi!

3. În ziua biruinţii tale, poporul tău va fi cu tine, împodobit cu sfinţenie; din pânţeece mai înainte de lăucefar, ca roua, te-am născut.

4. Juratu-s-a Domnul şi nu-i va părea rău: tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

5. Domnul, la dreapta ta, împăraţi va sfărâma, în ziua mâniei sale.

6. Judeca-va neamurile şi va umplea pământul de cei căzuţi.

7. Zdrobi-va în multe ţări capetele vrăjmaşilor săi. Din părau în cale va bea, pentru aceea va înălţa capul.

PSALMUL 110.

Scris pe vremea lui Neemia.

1. Cu toată inima mea voi lauda pe Domnul, în adunarea şi în sfatul drepţilor.

2. Mari sunt lucrurile Domnului şi dorite-s de toţi cei ce fac voile lui!

3. Lucrul lui e slavă şi frumuseţe şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Vestite a făcut minunile sale, înduratul şi milostivul Dumnezeu.

5. Cel ce dă hrană celor ce se tem de dânsul şi pururea-i aduce aminte de aşezământul său.

6. Arătat-a poporului său puterea lucrurilor sale, ca să-i dea moştenirea păgânilor.

7. Adevărul şi dreptatea sunt lucrul minilor sale, toate poruncile sale sunt numai adevăr.

8. Pe adevăr şi pe dreptate întemeiat şi întărit pe voci şi pe vecii vecilor.

9. El a trimis izbăvire poporului său şi aşezământul său l-a întemeiat pe vecie; înfricoşat şi sfânt este numele lui!

10. Temerea de Domnul este începutul înţelepciunii; înţelepciunea-i partea celor ce caută poruncile lui: slava lui dăinuieşte în veacul veacului.

(2) Ps. 134, 21. Is. 51, 4. (3) 2 Reg. 23, 4. Pild. 8, 25. (4) Ebr. 5, 6; 7, 17. (5) Ps. 2, 9-10. (6) Avd. 1, 21. (7) Is. 53, 4. Ebr. 2, 8-9. Psalm. 110.— (1) Ps. 9, 1. Ebr. 10, 25. (2) Iov 37, 14. Luc. 1, 49; 2, 15. (3) Fac. 1, 31. Ps. 9, 8; 47, 11; 101, 28. Pild. 15, 6. (4) Ps. 36, 10; 131, 15. Luc. 1, 72. (5) Deut. 9, 6. (6) Dan. 4, 34. (7) Ps. 38, 3. Sir. 1, 15-16. Luc. 1, 68; 11, 2. (8) Iov 28, 28. Pild. 1, 7; 9, 10; 14, 16. Sir. 1, 15. Psalm. 111.— (1) Fac. 3, 15. Ps. 1, 4-2; 127, 1. (2) Pild. 20, 7. (3) Fac. 3, 15. Ps. 33,

PSALMUL 111.

Scris pe vremea lui Neemia.

1. Ferice de omul, care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile lui!

2. Neamul lui va fi puternic pe pământ şi neamul celor drepţi se binecuvintează.

3. Bogăţie şi belşug va fi în casa lui şi dreptatea lui va dăinui în veac.

4. Celui drept lumină-i răsare în întunec, că-i bun şi milostiv şi îndurat.

5. Omul bun se îndură şi împrumută şi cu judecată şi rândueşte vorbele sale.

6. Vesnică va fi pomenirea dreptului şi în veac nu se va clăti.

7. Găit de rău fiind, nu se va teme, că inima lui e întărită cu nădejdea în Domnul.

8. Întărită-i inima lui şi de nimic nu se va teme, până va vedea pe vrăjmaşii săi ruşinaţi.

9. Imparte, dă la săraci în dreapta şi'n stânga; dreptatea lui dăinuieşte în veacul veacului şi fruntea lui se înalţă cu slavă.

10. Păcătosul vede şi se mânie, serăşneşte cu dinţii şi tânjeşte. Dar pofta păcătosului nu se împlineşte. Aliluia!

PSALMUL 112.

Aliluia.

1. Lăudaţi, slugi, pe Domnul! Lăudaţi numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat fie numele Domnului!

4. Înalt este Domnul peste toate popoarele şi slava lui e mai presus de ceruri!

5. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru, cel ce locuieşte întru cele înalte?

6. El spre cele smerite priveşte, în cer şi pe pământ.

(4) Es. 10, 23. 2 Reg. 22, 29. Est. 8, 16. Ps. 96, 11; 124, 4. Is. 50, 10. (5) Ps. 36, 26. (6) Fac. 3, 1. Pild. 10, 7. Intel. 4, 1. (7) Pild. 1, 33; 3, 25. Sir. 34, 17-18. (8) Ps. 90, 8; 91, 11. Pild. 4, 23; 14, 32. (9) Ps. 36, 26. Mat. 6, 1. 2 Cor. 9, 9. (10) 1 Reg. 2, 33. Iov 8, 13. Ps. 22, 6; 34, 16; 36, 12. Pild. 10, 28; 11, 23. Psalm. 112.— (1) Ps. 133, 1; 134, 1. (2) Dan. 2, 20. (3) Mal. 1, 11. (4) Ps. 96, 9. (5) Ps. 137, 6. Is. 57, 15. (6) Ps. 17, 29. Luc. 1, 52.

7. El ridică pe cel necăjit din pulbere și din gunoi scoală pe cel sărac, ca să-l așeze cu boierii poporului său.

8. El dă casă ca să locuiască ceea ce mai înainte era steapă, ca mamă ce se bucură de copiii săi. Aliluia.

PSALMUL 113. Laudă Domnului. Aliluia.

1. Când a ieșit Israel din Egipt și casa lui Iacov dintre cei de alt neam.

2. Făcutu-s-a Iuda lăcaș sfințit al lui și Israel a ajuns moștenirea lui.

3. Văzut-a marea și a fugit, Iordan s'a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca niște miei.

5. Ce ai, mare, de ai fugit, și tu, Iordane, de te-ai întors înapoi?

6. Ce aveți, munți, de săltați ca berbecii și voi, dealuri, de săriți ca niște miei?

7. Clătitu-s'a pământul de fața Domnului, de fața Dumnezeului lui Iacov.

8. Cel ce a prefăcut piatra în iezer și stâncă în isvor de apă curgătoare.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru bunătatea și pentru dreptatea ta!

10. La ce să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor?

11. Dumnezeul nostru în cer și pe pământ, rănduște toate câte voește.

12. Iar idoli lor sunt argint și aur, lucruri de mână omnească.

13. Gură au dar nu grăiesc; ochi au, dar nu văd.

14. Urechii au, dar nu aud; nări au, dar nu pot mirosi.

15. Măini au, dar nu pipăesc; picioare au, dar nu umblă, nici nu glăsuiesc, cu gâtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'înșii.

17. Casa lui Israel, nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

18. Casa lui Aaron, nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

19. Toți cei ce vă temeți de Domnul nădăjduiți în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

20. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

21. Crezut-am, pentru aceea am și grăit: necăjit sunt peste măsură!

22. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

23. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

24. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

25. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

26. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

27. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

28. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

29. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

30. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

31. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

32. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

33. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

34. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

35. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

36. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

37. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

38. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

39. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

40. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

41. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

42. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

43. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

44. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

45. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

46. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

47. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

48. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

20. Aduce-și-va aminte de noi Domnul și ne va binecuvânta: binecuvânta-va casa lui Israel, binecuvânta-va casa lui Aaron.

21. Binecuvânta-va pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici și pe cei mari.

22. Domnul să vă umple de bunătați pe voi, pe voi și pe fiii voștri!

23. Binecuvântați să fiți de Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul!

24. Cerurile? Cerurile sunt ale Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor!

25. Morții nu te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în mormânt;

26. Ci noi cei vii vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. Aliluia!

27. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

28. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

29. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

30. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

31. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

32. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

33. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

34. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

35. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

36. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

37. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

38. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

39. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

40. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

41. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

42. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

43. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

44. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

45. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

46. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

47. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

48. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

49. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

50. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

51. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

52. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

53. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

54. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

55. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

56. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

57. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

58. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

59. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

60. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

61. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

62. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

63. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

64. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

65. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

66. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

67. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

68. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

69. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

70. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

71. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

72. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

73. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

3. Dar cu ce voi răsplăti Domnul, pentru toate câte mi-a făcut mie?

4. Paharul mânturii voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Împlini-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

7. Sluga ta sunt, Doamne, sluga ta și fiul slujnicei tale! că tu ai rupt cătușele mele!

8. Aduce-ți-voiu jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

9. Împlini-voiu făgăduințele date Domnului înaintea a tot poporul lui.

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime: Aliluia!

11. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

12. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

13. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

14. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

15. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

16. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

17. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

18. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

19. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

20. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

21. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

22. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

23. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

24. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

25. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

26. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

27. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

28. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

29. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

30. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

31. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

32. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

33. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

34. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

35. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

36. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

37. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

38. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

39. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

40. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

41. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

42. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

43. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

44. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

45. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

46. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

47. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

48. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

49. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

50. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

51. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

52. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

53. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

54. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

55. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

56. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

57. Și în turburarea mea zicam: tot omul este mincinos!

8. Mai bine este a nădăjdi în Domnul, decât a nădăjdi în oameni!

9. Mai bine este a nădăjdi în Domnul decât a nădăjdi în boieri!

10. Toate neamurile m'au impresurat, dar în numele Domnului le-am înfrânt.

11. Impresurat-m'au și m'au înconjurat, dar în numele Domnului le-am doborât.

12. Impresurat-m'au ca albinele fagurul, și m'au părjolit ca focul spinii, dar în numele Domnului le-am biruit.

13. Izbitu-m'au cu putere, ca să cad, dar Domnul m'a sprijinit.

14. Domnul este tăria și lauda mea; făcutu-s'a el mântuitorul meu.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsună în corturile dreptilor, zicând: dreapta Domnului și-a arătat puterea!

16. Dreapta Domnului s'a preamărit! Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

17. De aceea nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrurile Domnului.

18. De certat m'a certat Domnul, dar morții nu m'a dat.

19. Deschideți-mi porțile dreptății și intrând, voi lauda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului; prin aceasta vor intra cei drepti.

21. Slăvescu-te, Doamne, că m'ai auzit și te-ai făcut izbăvitorul meu!

22. Piatra, pe care n'au socotit-o ziditorii, a ajuns în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într'însa!

25. O, Doamne, măntuiește! O, Doamne, sporește!

26. Binecuvântat fie cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântăm-vă pe voi din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă! Aduceți jertfele voastre!

28. Tu ești Dumnezeul meu și te voi lauda; Dumnezeul meu ești și te voi preînălța!

29. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

30. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

31. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

32. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

33. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

34. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

35. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

36. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

37. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

38. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

39. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

40. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

41. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

42. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

43. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

44. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

45. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

46. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

47. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

48. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

49. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

50. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

51. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

52. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

53. Laudăți pe Domnul ca este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

PSALMUL 118.

Aliluia.

A.

1. Ferice de cei ce-și păzesc neprihănită calea, cari urmează legea Domnului!

2. Ferice de cei ce păzesc învățăturile lui și de cei ce-l caută cu toată inima.

3. Că aceia nu fac fărădelege, ci umblă în căile lui.

4. Tu ai poruncit ca legiunile tale să fie păzite cu sfințenie.

5. O, de s'ar îndrepta căile mele, spre paza legiunilor tale!

6. Atunci nu m'aș rușina, în fața oricărui din poruncile tale.

7. Ci te-aș lauda cu inimă credincioasă, învățând judecățile tale cele drepte.

8. Legiunilor tale voi fi credincios, nu mă părăsi pentru totdeauna!

B.

9. Cum va păstra un tânăr curată calea sa? Așa, povățuindu-se de cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat, nu mă lăsa să mă abat dela poruncile tale!

11. Primit-am cuvântul tău în inima mea, ca să nu greșesc înaintea ta.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învăță-mă legiunile tale!

13. Cu buzele mele am vestit toate hotărârile gurii tale.

14. Căci, păzirea, hotărârilor tale îmi dă mai multă desfătare decât toată bogăția.

15. În poruncile tale pătrunde cugetul meu, și ochii mei urmăresc cărările tale.

16. La legile tale voi cugeta, și nu voi uita cuvintele tale.

C.

17. Arată milă robului tău și voi trăi și cuvintele tale le voi păzi!

18. Deschide ochii mei ca să văd minunile din legea ta!

19. Nemernici sunt eu pe pământ, nu ascunde de mine poruncile tale!

20. Istovit este sufletul meu pururea de dorul judecăților tale.

21. Certat-ai pe mândrii cei blestemați, care se abat dela poruncile tale.

22. Ia de pe mine ocară și defăimarea, că învățăturile tale le-am păzit.

23. Zădarnic stau boferii și mă clevesc, că robul tău se îndeletnicește cu învățăturile tale.

24. Desfătare îmi sunt învățăturile tale și poruncile tale sunt povățuitorii mei.

D.

25. Sufletul meu e aruncat la pământ, ridică-mă după făgăduința ta!

26. Căile mele ți-am mărturisit și m'ai auzit, învăță-mă poruncile tale.

27. Fă-mă să pricep calea legiunilor tale și la minunile tale voi cugeta.

28. Intristarea istovește sufletul meu; întărește-mă după cuvântul tău!

29. Depărtează dela mine calea minciunii și dăruiește-mi să urmez legea ta!

30. Calca adevărului mi-am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m'am de învățăturile tale, nu lăsa, Doamne, să fiu rușinat!

32. Pe calea poruncilor tale voi alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

E.

33. Învăț-mă, Doamne, calea legilor tale și mă voi ține pururea de dânsa.

34. Dă-mi pricepere să înțeleg legea ta și o voi păzi cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă pe cărarea poruncilor tale, că aceasta e dorirea mea.

36. Pleacă inima mea la învățăturile tale, iară nu la dorința de câștig.

37. Abate ochii mei dela desfătăciuni și mă înviorază în căile tale!

38. Împlinește făgăduința dată robului tău, pentru frica ce-o am înaintea ta.

39. Depărtează dela mine ocară ce mă intristează, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată, am dorit să împlinesc poruncile tale, înviorază-mă cu dreptatea ta!

41. Să vie peste mine mila ta, Doamne, și mântuirea ta după făgăduința ta.

42. Și voi da răspuns celor ce mă ocărăsc, că nădăduesc în cuvântul tău.

43. Nu lua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile tale sunt nădejdea mea.

44. Păzi-voiu legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Umbla-voiu întru largime, că poruncile tale le-am căutat.

46. Înaintea regilor voi spune învățătura ta și nu mă voi rușina.

47. Desfăta-mă-voiu întru poruncile tale, pentrucă foarte, foarte-mi sunt iubite.

48. Ridica-voiu mâinile mele la poruncile tale, pe care le iubesc și la legile tale voi cugeta.

41. Să vie peste mine mila ta, Doamne, și mântuirea ta după făgăduința ta.

42. Și voi da răspuns celor ce mă ocărăsc, că nădăduesc în cuvântul tău.

43. Nu lua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile tale sunt nădejdea mea.

44. Păzi-voiu legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Umbla-voiu întru largime, că poruncile tale le-am căutat.

46. Înaintea regilor voi spune învățătura ta și nu mă voi rușina.

47. Desfăta-mă-voiu întru poruncile tale, pentrucă foarte, foarte-mi sunt iubite.

48. Ridica-voiu mâinile mele la poruncile tale, pe care le iubesc și la legile tale voi cugeta.

G.

49. Adu-ți aminte de cuvântul dat robului tău, în care mi-ai poruncit să nădăduesc.

50. Aceasta mă mângăie la vreme de necaz, că cuvântul tău îmi dă viață.

51. Cei mândri m'au batjocorit peste măsură, dar dela legea ta nu m'au abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac și m'am mângăiat, Doamne!

53. Măhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi, care părăsesc legea ta!

54. Învățăturile tale erau cântecele mele, prin locurile pribegiei mele.

55. Și noaptea mi-aduceam aminte de numele tău și păzcam legea ta, Doamne!

56. Aceasta se petrecea cu mine, pentrucă păzeam poruncile tale.

H.

57. Zis-am: Partea mea, Doamne, e să păzesc cuvintele tale.

58. Din toată inima mă rog, feții tale, miluește-mă după cuvântul tău!

59. Cercetatu-mi-am cărările mele și mi-am îndreptat pașii spre învățăturile tale.

60. Grăbitu-m-am și n'am pregetat, să împlinesc poruncile tale.

61. Lațurile celor răi m'au vânat, dar legea ta n'am uitat.

62. În miezul nopții m'am sculat să te slăvesc, pentru judecățile tale cele drepte.

63. Părtaș sunt eu toți cei ce se tem de tine și cu cei ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, e plin pământul, învăță-mă să păzesc poruncile tale.

I.

65. Făcut-ai bine robului tău, după făgăduința ta, Doamne!

66. Învăț-mă buna pricepere și înțelepciunea, căci cred în poruncile tale.

67. Înainte de a suferi am păcătuit, dar acum păzesc cuvântul tău.

68. Bun și binefăcător ești, Doamne, învăță-mă legile tale.

69. Trufașii nascocesc minciuni împotriva mea, eu însă cu toată inima păzesc poruncile tale.

70. Inima lor e nesimțitoare ca seul, iar eu mă mângăiu cu legea ta.

71. Bine e că m'ai smerit, căci am învățat să păzesc legea ta.

72. Mai scumpă-mi este legea gurii tale, decât mii de comori de aur și de argint.

J.

73. Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile tale!

74. Cei ce se tem de tine se bucură când mă văd, căci în făgăduințele tale nădăduesc.

75. Cunoscut-am, Doamne, că judecățile tale sunt drepte și că după dreptate m'ai pedepsit.

76. Fie dar mila ta mângăierea mea, precum ai făgăduit robului tău.

77. Să vie peste mine îndurările tale și voi trăi, căci legea ta este mângăierea mea.

78. Rușinați să fie trufașii ce fără vină mă apasă, căci învățăturile tale le cercetez.

Psalm. 118. — (1) Ps. 8, 32. (2) Ps. 18, 11. (3) 1 Ioan 5, 18. (4) Deut. 4, 5-6. (5) Luc. 1, 6. (6) 1 Ioan 2, 3. Gal. 6, 16. (7) Ioan 15, 3. 1 Pet. 1, 22. (8) Is. 63, 17. (9) Deut. 6, 6. (10) Deut. 17, 19-20. (11) Fac. 47, 9. 1

Paral. 29, 15. Eyr. 11, 13. (21) Deut. 11, 28. (22) Ps. 2, 1. (23) Deut. 17, 19-20. (30) 3 Reg. 8, 36. (32) Luc. 19, 6. (34) Neem. 9, 29. (36) 1 Reg. 8, 3. (37) Mat. 18, 9. (39) Ier. 15, 16. Mat. 6, 13.

(44) Ioan 15, 10. (46) Rom. 1, 16. (47) Sir. 39, 6. (50) Ps. 18, 7. Ier. 15, 16. (51) Deut. 17, 11. Iov 23, 11. (55) Ps. 62, 7. (56) Ps. 8, 11-12. (57) Num. 18, 20. (59) Plâng. 3, 46. (61) Col. 2, 8. (62) Ps. 41, 9. Fapt. 16, 25. (63) Sir. 37, 15.

Ef. 5, 11. (64) Ps. 32, 5. (67) Eyr. 12, 10. (68) Mat. 15, 15. (70) Iov 15, 27. (71) Plâng. 3, 27. 2 Cor. 7, 10. (72) Iov 28, 15. Ps. 18, 10. 118, 127. Sir. 23, 35. (73) Iov 10, 8. (75) Apoc. 19, 2.

79. Să se întoarcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc învățăturile tale.

80. Fie inima mea fără prihană sub povara poruncilor tale, ca să nu fiu rușinat.

K.

81. Sufletul mi se istovește în așteptarea ajutorului tău, dar în făgăduința ta nădăjduse meru.

82. Păienjenitu-mi s'au ochii așteptând făgăduința ta, și-mi zic: când oare mă voi mângâia?

83. Ajuns-am ca o picole pusă la fum, dar legile tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt oare zilele robului tău și când vei osândi oare pe prigonitorii mei?

85. Spusu-mi-au călcătorii de lege bărfeli, dar nu sunt ca legea ta, Doamne!

86. Toate poruncile tale sunt adevăr. Ajută-mi, că pe nedrept sunt prigoniți.

87. Puțin de nu m'au stors de pe pământ, dar poruncile tale nu le-am părăsit.

88. Dăruiește-mi viață după mila ta și învățăturile tale voi păzi.

89. Pentru vecie, Doamne, cuvântul tău a întărit cerurile.

90. Tu ai întemeiat pământul și rămâne, adevărul tău rămâne din neam în neam.

91. Prin porunca ta până azi toate se țin, că toate sunt slugile tale.

92. De n'ar fi fost legea ta mângâierea mea, as fi pierit în necazurile mele.

93. Niciodată nu voi uita poveștele tale, căci prin ele-mi dai viață.

94. Al tău sunt eu, mântuiește-mă, că poruncile tale am căutat.

95. Necredincioșii mă pândesc să mă piardă, iar eu cercetez învățăturile tale.

96. La toată desăvârșirea am văzut sfârșire, numai porunca ta, sfârșit nu are.

M.

97. Cât am iubit legea ta, Doamne! toată ziua ea-i gândirea mea.

98. Căci mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei, și niciodată nu mă părăsesc.

99. Ajuns-am mai învățat decât toți învățătorii mei, pentru că învățăturile tale sunt gândirea mea.

100. Mai priceput decât cei bătrâni am ajuns, pentru că păzesc poruncile tale.

101. Dela toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să urmez cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ești învățătorul meu.

103. Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru gâtul meu! Pentru gura mea ele-s mai dulci ca mierea!

104. Poruncile tale mă fac priceput, pentru aceea am urit toată calea cea mincinoasă.

N.

105. Cuvântul tău e făclie picioarelor mele și lumină pentru cărările mele.

106. Jurat-am să păzesc judecățile tale cele drepte, și mă voi ține de jurământul meu.

107. Intristat sunt peste măsură, Doamne, viază-mă după cuvântul tău!

108. Binevoește, Doamne, a primi jertă de bună voie a gurii mele și mă învăță judecățile tale!

109. Sufletul mi-i pururea în primejdie, dar legea ta n'am uitat.

110. Cei nelegiuți curse mi-au întins, dar dela poruncile tale n'am răstăcit.

111. Moștenit-am pe vecie învățăturile tale, că ele-s bucuria inimii mele.

112. Pus-am gând în inima mea să păzesc poruncile tale, că aceasta aduce răsplata veșnică.

O.

113. Născocirile omenești le urăsc, iar legea ta o iubesc.

114. Tu ești adăpostul și scutul meu și în cuvântul tău nădăjduse eu.

115. Depărtați-vă dela mine cei nelegiuți, că voi păzi poruncile Dumnezeului meu.

116. Sprijinește-mă după cuvântul tău ca să trăiesc și nu lăsa să fiu rușinat în nădejdea mea.

117. Ajută-mi și mă voi mântui și pururea voi lua aminte la legile tale.

118. Disprețuit-ai pe toți cei ce se depărtează de legea ta, că născocirile lor sunt mincinoase.

119. Ca șura ai măturat pe cei răi de pe pământ, de aceea am iubit învățăturile tale.

120. De frica ta mi se încrâncăna carnea și mă tem de judecățile tale.

121. Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da celor ce-mi fac strâmbătate!

122. Ia sub ocrotirea ta, binele robului tău, ca să nu mă nedreptățească cei mândri.

123. Ochii mi se sting, așteptând mântuirea ta și dreptatea ce mi-ai făgăduit.

124. Fă milă cu robul tău după bunătatea ta și mă învăță legiunile tale.

125. Robul tău sunt eu, înțelepțește-mă, ca să pricep învățăturile tale!

126. Venit-a vremea să încreze Domnul, că oamenii au stricat legea ta.

127. Eu însă am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și pietrele scumpe.

128. De aceea la învățăturile tale am alergat și toată calea nedreaptă am urit.

R.

129. Minunate-s învățăturile tale! De aceea le cercetează sufletul meu.

130. Descoperirea cuvintelor tale luminează și dă înțelepciune celor nelegiuți.

131. Gura mea am deschis și am suspinat, că de poruncile tale sunt însetat.

132. Caută spre mine și mă miluește, cum cauți spre cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pașii mei să urmez cuvântul tău și să nu mă stăpânească nicio fărădelege.

134. Izbăvește-mă de clevețirea oamenilor și voi păzi poruncile tale.

135. Fă să strălucească fața ta peste robul tău și mă învăță legiunile tale.

136. Râuri de apă varsă ochii mei, pentru că nu se păzește legea ta.

S.

137. Drept ești tu, Doamne, și drepte sunt judecățile tale!

138. Învățăturile date de tine sunt drepte și întru totul prea adevărate.

139. Topitu-m'am de răvnire, văzând că vrăjmașii tăi nesocotesc învățăturile tale.

140. Cuvântul tău e lămurit și curat și robul tău l-a iubit și l-a prețuit.

141. Mic și neluat în seamă am fost, dar legile tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta e dreptate în veac și legea ta e adevărul curat.

143. Necazuri și nevoi de mă împresoară, poruncile tale sunt mângâierea mea.

144. Dreptatea învățăturilor tale e veșnică, dă-mi înțelepciune și voi trăi.

T.

145. Chematu-te-am din toată inima mea, anzi-mă Doamne, și voi păzi așezămintele tale.

146. Către tine am strigat, mântuiește-mă și voi urma legiunile tale.

147. Până nu răsăr zorile te chem, căci în cuvântul tău nădăjduse.

148. Înainte de straja dimineții deschide ochii mei, ca să-i adăncesc în învățăturile tale.

149. Auzi, Doamne, glasul meu, după bunătatea ta, și după voința ta dăruiește-mi viață.

150. Apropiatu-s'au cei ce cugetă vicisuguri și dela legea ta s'au depărtat.

151. Aproape ești și tu, Doamne, și toate poruncile tale sunt adevăr.

152. Dela început învățăturile tale le-am cunoscut, că pe totdeauna le-ai întemeiat.

153. Vezi strămtorarea mea și mă izbăvește, că legea ta n'am uitat.

154. Ia-mi partea și mă apără, după cuvântul tău mă înviorează.

155. Departe este mântuirea de cei păcătoși, că poveștele tale n'am căutat.

156. Multe-a îndurările tale, Doamne! dăruiește-mi viață, după făgăduințele tale.

(81) Ps. 118, 166. (83) Iov 30, 30. Plâng. 5, 10. (86) Ps. 32, 6. Ioan 17, 17. (89) Is. 40, 8. Mat. 5, 18; 24, 35. Marc. 13, 31. (92) Ps. 18, 7. Ier. 15, 16. (97) Deut. 17, 19. (98) Deut. 4, 8. (99) Deut. 4, 6. (100) Iov 32, 9. Int. 8, 10.

(103) Ps. 18, 10. (104) Ps. 118, 128. Sir. 1, 5. (105) Ps. 6, 23. 2 Petr. 1, 19. (106) Neam. 10, 29. Iov 27, 5. (108) Ps. 18, 15. (110) Ps. 139, 5. (112) 3 Reg. 8, 58. (115) Ps. 6, 8; 100, 4. (116) Ps. 24, 1. (131) Ps. 131, 1. (132) Ps. 131, 1. (133) Ps. 131, 1. (134) Ps. 131, 1. (135) Ps. 131, 1. (136) Ps. 131, 1.

(118) Rom. 8, 6-7. (120) Luc. 12, 5. Ps. 5, 6. (124) Ps. 143, 2. (126) Ecl. 8, 11. (127) Ps. 18, 10; 118, 72. (128) Ps. 25, 5; 118, 104. (130) Ps. 18, 8. Mat. 11, 25. (132) Ps. 6, 4. (134) Ps. 66, 1. (136) Plâng. 3, 48. Iac. 4, 9. (137) Ps. 9, 27. (138) Deut. 4, 5-6. (139) Ps. 68, 12. (140) 2 Reg. 22, 31. Phil. 30, 5. (142) Ioan 17, 17. (147) Ps. 5, 3; 87, 14. (148) Is. 26, 9. (151) Ioan 17, 17. (152) Mat. 5, 18. (154) Luc. 21, 32. 1 Petr. 3, 25. (156) Ps. 36, 6. (157) Ps. 108, 17.

157. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjese, dar dela învățăturile tale nu m'am abătut.

158. Văzutu-am pe vânzătorii ticăloși și m'am scârbit, că cuvintele tale nu le păzesc.

159. Vezi cât iubesc poveștile tale, Doamne, viază-mă după bunătatea ta.

160. Adevărul e temeliea cuvintelor tale și toată hotărîrea judecăților tale e veșnică.

V.

161. Boierii mă prigonesc în zadar, că numai de judecățile tale mă tem.

162. Bucuratu-m'am de cuvintele tale, ca unul ce dă de avere multă.

163. Minciuna o urăsc și o disprețuiesc, iară legea ta o iubesc.

164. De șapte ori în zi te laud, Doamne, pentru judecățile tale cele drepte.

165. Cei ce iubesc legea ta de multă pace se vor bucura, și nimica nu-i va împiedeca.

166. În ajutorul tău, Doamne, nădăjduiesc, și poruncile tale le împlinesc.

167. Sufletul meu urmează învățăturile tale, și le iubesc mai presus de toate.

168. Păzit-am, Doamne, poruncile și legile tale, și toate căile mele sunt înaintea ta.

Z.

169. Rugăciunea mea, Doamne, ajungă la tine: înțelepțește-mă după făgăduința ta.

170. La tine să străbată cererea mea și mă izbăvește după cuvântul tău.

171. Laudă-ți vor roști buzele mele, că m'ai învățat poruncile tale.

172. Limba mea va vesti cuvântul tău, că toate poruncile tale sunt drepte.

173. Să-mi vie mâna ta, Doamne, în ajutor, că poruncile tale am ales.

174. Dorit-am, Doamne, mântuirea ta și legea ta e desfătarea mea.

175. Viu va fi sufletul meu și te va lauda și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

(157) Ps. 3, 1-2. (158) Fapt. 17, 16. (161) Is. 66, 2. (162) Is. 9, 2. (163) Ps. 100, 7. Pild. 13, 5. (164) 1 Ioan 2, 10. Gal. 6, 18. (165) Fac. 49, 18. Ps. 118, 81. (166) Ps. 138, 2-3. (176) Is. 53, 6. 1 Petr. 2, 25. Psalm. 119. — (1) Ps. 49,

PSALMUL 119.

O cântare a treptelor.

1. Către Domnul, când eram necăjit, am strigat și m'a auzit.

2. Izbăvește, Doamne, și acum sufletul meu de buze mincinoase și de limba vicleană!

3. Ce-ți va aduce, vrăjmașule și ce-ți va da limba cea vicleană a ta?

4. Săgeți ascuțite dela cel puternic și cărbuni aprinși de enuper.

5. Vai de mine că stau la Meșec și locuiesc în corturile lui Cedar!

6. De mult nemernicește sufletul meu printre cei ce urăsc pacea!

7. Fubitor de pace sunt, dar un cuvânt și ei-s gata de războiu!

PSALMUL 120.

O cântare a treptelor.

1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu vine dela Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

3. El nu va lăsa să sovăiască piciorul tău și cel ce te păzește nu va dormita.

4. Iată nu va dormita, nici va adormi, cel ce păzește pe poporul său.

5. Domnul este ocrotitorul tău, Domnul te va umbri din dreapta ta.

6. Și ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi de tot răul; păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121.

O cântare a treptelor.

1. Bucuratu-m'am când mi s'a zis: «Să mergem în casa Domnului!»

2. Și iată picioarele noastre pășesc pragurile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul se înalță ca o cetate și e strâns unit laolaltă.

4. Acolo se suie semințiile, semințiile Domnului.

5. Ca să laude numele Domnului, după legea poporului său.

15. Iona 2, 3. (2) 1 Reg. 26, 19. (3) Iac. 3, 5. (4) Ps. 58, 8. Pild. 25, 18. (5) Cant. 1, 4. (7) Ps. 108, 3. Rom. 3, 17. Psalm. 120. — (1) 2 Paral. 20, 12. Ps. 24, 14; 122, 1. (2) 2 Paral. 20, 17. Ps. 123, 8. (4) 3 Reg. 8, 52. Is. 21, 6.

6. Că acolo sunt puse scaunele de judecată, scaunele casei lui David.

7. Urați pace Ierusalimului și ziceți: «Cei ce te iubesc să se bucure de liniște!»

8. Pacea să domnească între zidurile tale și în casele tale propășirea!

9. Din partea fraților și prietenilor mei îți zic: pace ție!

10. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru, îți doresc tot binele!»

PSALMUL 122.

O cântare a treptelor.

1. Spre tine îmi ridic ochii mei, cel ce locuiești în ceruri.

2. Iată precum ochii slugilor caută spre mâinile stăpânilor,

3. Precum ochii slujnicii caută spre mâinile stăpâni sale,

4. Așa caută ochii noștri spre Domnul Dumnezeuul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

5. Miluește-ne, Doamne, miluește-ne că ne-am săturat de ocară.

6. Sufletul ni-i sătul peste măsură de hula celor trufași și de defăimarea celor mândri!

PSALMUL 123.

O cântare a treptelor.

1. De n'ar fi fost Domnul cu noi — să zică adică poporul Domnului —

2. De n'ar fi fost Domnul cu noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră;

3. Ne-ar fi înghițit pe toți de vii, când s'a aprins mânia lor asupra noastră.

4. Atunci ne-ar fi potopit ca niște ape, ca niște șuvoaie ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru, ca niște valuri înspăimântătoare.

6. Binecuvântat fie Domnul, că nu ne-a dat pradă dinților lor.

7. Sufletul nostru a scăpat, cum scapă pasărea din cursa vânătorului.

8. Cursa s'a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

9. Ajutorul nostru e 'n numele Domnului, cel ce a făcut cerul și pământul.

(6) Iona 4, 8. Int. 18, 3. Apoc. 7, 16. (7) Deut. 28, 6. Psalm. 124. — (3) 2 Paral. 6, 6. Ier. 31, 4. (6) 3 Reg. 7, 7. (7) Is. 66, 10. Zab. 4, 7. (10) Rom. 15, 2. Psalm. 122. — (1) Ps. 120, 1. (3) Ier. 31, 4. (4) 2 Paral. 20, 12. (6) Ps. 87, 3. Ebr. 11, 36. Psalm. 123. — (3) Pild. 1, 12. (4) Ps. 43, 7. (7) Ps. 10, 1-2. Pild. 6, 5. (8) Neem. 9, 6. Ps. 120, 2. Psalm. 124. — (1) Pild.

PSALMUL 124.

O cântare a treptelor.

1. Cei ce nădăjduiesc în Domnul nu se vor clăti în veac, ca muntele Sionului cel pe veci întemeiat.

2. Cum ocrotese munții Ierusalimul, așa va ocroti Domnul pe poporul său, de acum și până 'n veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și tindă dreptii la fărâdelegi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti la inimă!

5. Iar pe cei ce se abat la căi strămebe pedepși-i-va Domnul, ca pe făcătorii de rele. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 125.

O cântare a treptelor.

1. Când a întors Domnul robimeea Sionului, părutu-ni-s'a că visăm!

2. Atunci gura noastră s'a umplut de răs și limba noastră de cântare veselă. Atunci se zicea printre popoare: «Minuni a făcut Domnul cu dânsii».

3. Cu adevărat minuni a făcut Domnul cu noi și suntem plini de veselie.

4. Întoarce, Doamne, pe toți robii noștri, ca răurile dela miazăzi!

5. Cei ce au sămănat cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Cel ce mergea și sămăna plângând, cântând se 'ntoarce, aducându-și snopii săi.

PSALMUL 126.

O cântare a treptelor.

1. De n'ar zidi Domnul casa, în zadar s'ar osteni ziditorii; de n'ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar veghea păzitorii.

2. În zadar vă scuțați disdedimineață, în zadar se deji până târziu și mâncați pâinea necăjită, dacă nu v'ar da Domnul pacea iubitelui său.

16, 20; 28, 25. Is. 26, 1; 33, 20. (3) Is. 14, 5. Fapt. 22, 30. (4) Ps. 7, 10; 111, 4. (5) Ps. 127, 6. Gal. 6, 16. Psalm. 123. — (1) Is. 26, 1. Ier. 33, 25. (2) Luc. 8, 39. (3) Luc. 1, 49. (4) Ier. 29, 14; 30, 3; 31, 23. (5) Is. 51, 11. (6) Is. 66, 13. Mat. 5, 4. Luc. 6, 21; 16, 25. Psalm. 126. — (1) Pild. 14, 11. Sir. 10, 4-5. 1 Cor. 3, 6. (2) Iez. 12, 19. Ioan 21, 3.

16. Gură au și nu vorbesc; ochi au și nu văd;
17. Urechi au și nu aud; căci nu-i suflă în gura lor.
18. Ca ei să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjdiesc într'înși!
19. Casa lui Israel, binecuvintează pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvintează pe Domnul!
20. Casa lui Levi, binecuvintează pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul binecuvântați pe Domnul!
21. Bine este cuvântat Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim!
Aliluia.

PSALMUL 135.

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui!
2. Lăudați pe Dumnezeu dumnezeilor, că în veac este mila lui!
3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui!
4. Că numai el a făcut minuni mari, că în veac este mila lui!
5. El a făcut cerurile cu înțelepciune, că în veac este mila lui!
6. El a așezat pământul pe ape, că în veac este mila lui!
7. El a făcut luminători mari, că în veac este mila lui!
8. Soarele ca să lumineze ziua, că în veac este mila lui!
9. Luna și stelele ca să lumineze noaptea, că în veac este mila lui!
10. El a bătut Egiptul cu întâi născuții lui, că în veac este mila lui!
11. Și a scos pe poporul său din mijlocul lor, că în veac este mila lui!
12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui!
13. El a despărțit Marea Roșie în două, că în veac este mila lui!
14. Și a trecut pe poporul său prin mijlocul ei, că în veac este mila lui!
15. Iar pe Faraon și oștră lui i-a aruncat în Marea Roșie, că în veac este mila lui!
16. El a povățuit pe poporul său în pustie, că în veac este mila lui!

17. El a bătut împărați tari, că în veac este mila lui!
18. El a ucis împărați mari, că în veac este mila lui!
19. Pe Sihon, împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui!
20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila lui!
21. El a dat țările aceloră de moștenire, că în veac este mila lui!
22. De moștenire lui Israel, slugei sale, că în veac este mila lui!
23. El și-a adus aminte de noi în necazul nostru, că în veac este mila lui!
24. Și ne-a izbăvit de apăsătorii noastre, că în veac este mila lui!
25. El dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui!
26. Lăudați pe Dumnezeu cerurilor, că în veac este mila lui!

PSALMUL 136.

Aliluia.

1. La răurile Babilonului am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion!
2. În sălcii pe malurile lor, am spânzurat harpele noastre.
3. Că acolo cei ce ne robise, ne cereau să le cântăm, și apăsătorii noștri ne ziceau: «Cântați-ne și nouă din cântările Sionului!»
4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?
5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!
6. Să mi se lipească limba de gâtlee, de nu mă voi gândi la tine; de nu voi pune Ierusalimul începătură a bucuriei mele!
7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, care ziceau la necazul Ierusalimului: stricați-l, stricați-l până 'n temelii!
8. Fiica Babilonului, dornică de pustiire, ferice de cel ce-ți va plăti, după fapta ce ne-ai făcut tu nouă; ferice de cel ce va lua și va lăsa la piatră pruncii tăi.

(16) Intel. 13, 8; 15, 15. (17) Ps. 113, 14. (18) Is. 42, 17. (21) Ps. 49, 2; 109, 2. Is. 2, 3. Psalm. 135.— (1) 1 Paral. 16, 35. 2 Paral. 5, 13. Ps. 117, 1, 29; 134, 3. Ier. 33, 11. (2) Deut. 40, 17. (4) Ps. 71, 20. (11) Num. 21, 24. 33-34. (5) Fac. 1, 1, 7; 9, 10. Ps. 145, 6; 148, 5. Sir. 18, 1. (6) Fac. 1, 6, 9. Ier. 10, 12; 51, 15. (7) Fac. 1, 14. Ps. 148, 3. (8) Fac. 1, 16. Sir. 43, 2.

(9) Sir. 43, 7. (10) Es. 12, 12, 29. (11) Es. 12, 37. 41. Ier. 31, 36. (12) Es. 13, 3. Deut. 4, 34. (13) Es. 14, 21. (14) Es. 14, 22. (15) Es. 14, 28. (16) Ier. 31, 36. (19) Num. 21, 24. 33. (20) Is. Nav. 12, 4, 7. (23) Ps. 103, 27; 146, 9. Psalm. 136.— (1) Is. 30, 19. Ier. 1, 1. (5) Ier. 51, 50. (7) Ier. 49, 7. Plâng. 4, 21. Ier. 25, 12; 35, 5. Am. 1, 11. Bar. 4, 31. (8) Is. 13, 16; 33, 1.

PSALMUL 137.

Al lui David.

1. Slăvi-te-voiu, Doamne, din toată inima mea și înaintea îngerilor te voi cânta, că ai ascultat toate graiurile gurii mele.
2. Închina-mă-voiu la biserica ta cea sfântă și voi slăvi numele tău, pentru mila și credincioșia ta, că ți-ai preamărit peste tot numele tău.
3. În orice zi te-am chemat, degrab m'ai auzit și ai sporit puterea sufletului meu.
4. Toți împărații pământului te vor slăvi, Doamne, când vor auzi toate graiurile gurii tale.
5. Căile Domnului vor lăuda, că mare este slava lui.
6. Înalt este Domnul și la cei smeriți privește și pe cei mândri de departe-i cunoaște.
7. De ajuns la necaz, tu mă înviezi, îți lași mâinile peste urgia vrăjmașilor mei și dreapta ta mă izbăvește de ei.
8. Tu, Doamne, răsplătește pentru mine! Doamne, mila ta e veșnică, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea!

PSALMUL 138.

Al lui David.

1. Cercatu-m'ai, Doamne, și mă cunoști; tu știi când șed și când mă scol și gândurile mele de departe le pricepi.
2. Tu știi când merg și când mă odihnesc și toate căile mele dinainte le cunoști.
3. N'apucă cuvântul s'ajungă pe limba mea și tu, Doamne, îl știi deplin.
4. Din toate părțile mă impresori și-ți pui peste mine mâna ta.
5. Minunată este atotștiința ta pentru mine, înaltă-i și n'o pot pătrunde!
6. Unde mă voi duce dela duhul tău și dela fața ta unde voi fugi?
7. De mă voi sui în cer, acolo ești; de mă voi pogori în iad și acolo ești!
8. De voi sbura pe aripile zorilor și mă voi muta la marginile mării,
9. Și acolo mă va povățui mâna ta și dreapta ta mă va sprijini.

Psalm. 137.— (1) Ps. 9, 1. (2) Ps. 114, 1. (4) Ps. 67, 33. Is. 6, 3. (6) Ps. 112, 5-6. Ier. 57, 15. (7) Ps. 36, 24. Ier. 29, 18. (8) Plâng. 3, 23. Psalm. 138.— (1) Deut. 31, 21. 2 Reg. 7, 20. 1 Paral. 17, 18. Iov 14, 16; 42, 3. Ier. 12, 3. Sir. 39, 25; 42, 25. (2) Iov 31, 4. Ps. 118, 168. (5) Intel. 1, 7. (6) Ier. 23, 24. Intel. 12, 1. (7) Iov 11, 7. Ier. 51, 53. Am. 9, 2. (8) Ps. 54, 7.

10. Zis-am: «Poate întunerecul mă va ascunde și lumina dimprejur se va face noapte!»

11. Dar înaintea ta nici întunerecul nu-i întunecos și noaptea ca ziua strălucește.

12. Înaintea ta, eum e lumina, așa e și întunerecul.

13. Tu ai făcut cele din lăuntru ale mele și m'ai țesut în pânțele maicii mele.

14. Slăvescu-te că sunt minunat întocmit; minunate-s lucrurile tale și recunoaște aceasta sufletul meu.

15. Oasele mele nu-ți erau ascunse, când mă urzeam în pântecele maicii mele.

16. Văzut-au ochii tăi sămburele din care am răsărit și 'n cartea ta se scriese toate zilele sortite mie, înainte de-a fi fost vrăma din ele.

17. Cât de înalte-s pentru mine cugetele tale și cât de multe-s ele, Dumnezeu!

18. Să le număr oare? Dară-s mai multe ca nisipul! Treaz de-s înaintea ta, tot îmi pare că visez.

19. Dumnezeu, de-ai lovi pe cei necredincioși! În lături dela mine cei doritori de sânge!

20. Aceștia te vorbesc de rău, Doamne, și vrăjmașii îți hulesc numele.

21. Cum să nu-i urască, Dumnezeu, pe cei ce te urască? Și cum să nu disprețue, pe cei ce se ridică împotriva ta?

22. Cu ură desăvârșită îi urască și vrăjmași îmi sunt!

23. Cearcă-mă, Dumnezeu, și cunoaște inima mea! Cercetează-mă și află cugetele mele!

24. Vezi de nu mă află pe cale greșită și mă îndreptează pe calea cea veșnică!

PSALMUL 139.

Al lui David.

1. Scapă-mă, Doamne, de omul viclean și de bărbatul nedrept mă izbăvește!

2. Aceștia plânesc nedreptate în inima lor și pururea se găsesc de război.

(16) Iov 34, 22. Ier. 23, 24. Ebr. 4, 13. (11) Iac. 1, 17. (12) Iov 10, 11. (14) Ps. 118, 71. Apoc. 15, 3. (15) Ecl. 11, 5. (16) Iov 14, 5. Mal. 3, 16. Sir. 23, 28. (18) Fac. 22, 17; 32, 12. (19) Ps. 5, 6. (21) Ps. 109, 3. (22) Rom. 12, 9. (23) Iov 31, 6. Ps. 25, 2. (24) Ps. 25, 15; 85, 11; 142, 8. Pild. 14, 8. Psalm. 139.— (2) Mat. 9, 4. Luc. 5, 22.

3. Iată copiii sunt o moștenire dela Domnul și roada pântecelui o răsplătire.

4. Ce sunt săgețile pentru un oștean, aceea-s pentru un tată copiii dela tinerețe.

5. Ferice de omul, care și-a umplut casa de ei! Că nu va roși când va grăi vrăjmașilor în porți.

PSALMUL 127.

O cântare a treptelor.

1. Ferice de tine, cel ce te temi de Domnul, care umblă în căile lui!

2. Că te vei bucura de munca mâinilor tale: fericit vei fi și bine-ți va merge.

3. Femeia ta va fi ca o viță rodită înlăuntrul casei tale și copiii tăi vor fi ca niște mlădițe tinere de măslin împrejurul mesei tale.

4. Așa se binecuvintează omul, care se teme de Domnul.

5. Binecuvânta-te-va Domnul din Sion și vei vedea fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale.

6. Vedea-vei pe fiii fiilor tăi. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 128.

O cântare a treptelor.

1. Din tinerețele mele se luptă cu mine, să zică poporul Domnului de vrăjmașii săi.

2. Din tinerețele mele se luptă cu mine, dar nu m'au biruit.

3. Arat-au pe spinarea mea și braze lungi au tras.

4. Dar Domnul este drept și a rupt funiile păcătoșilor.

5. Rușinați și nfrânți să fie toți cei ce urăso Sionul!

6. Să fie ca iarba de pe acoperisuri, care se usucă înainte de smulgere;

7. Din care secerătorul nu-și umple mâna, nici brațul său cel ce leagă snopi.

8. Și trecătorii nu vor zice: «Binecuvântarea Domnului fie peste voi!» sau «Vă binecuvântăm în numele Domnului!»

(2) Rut 4, 13. 1 Reg. 1, 27. (3) Fac. 34, 20. Psalm. 127.—(1) Ps. 111, 1. Sir. 34, 15. (2) Fac. 3, 19. (3) Ps. 143, 12. (4) Deut. 28, 2. Num. 6, 24. Ps. 133, 3. (6) Ps. 124, 5. Pild. 17, 6. Psalm. 128.—(2) 2 Cor. 4, 8. (3) Iov 4, 8. Is. 51, 23. (4) Is. 5, 8. (5) Ps. 6, 10. (6) Iov 8, 12. Ps. 36, 2; 57, 9; 91, 7. Is. 37, 27. Psalm.

PSALMUL 129.

O cântare a treptelor.

1. Din adâncuri strig către tine, Doamne; Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile tale cu luare aminte la glasul rugăciunii mele.

3. De-al ține scamă de păcate Doamne, Doamne, cine-ar mai rămâne?

4. Dar la tine este iertarea, toți să se închine înaintea ta!

5. Le Doamne mi-i nădejdea, și'n el nădăjduiește sufletul meu.

6. Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât străjerii zorilor.

7. Să nădăjduiască Israel în Domnul, că la Domnul este îndurarea.

8. Milostivire multă e la el și el va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

PSALMUL 130.

O cântare a treptelor.

1. Doamne, inima mea nu s'a mândrit, nici ochii mei nu s'au semețit. După lucruri prea mari n'am umblat, nici după cele peste puterile mele.

2. N'am avut eu oare sufletul blând și smerit, ca un prunc întărcat dela sânul mamei sale? Așa a fost sufletul meu înlăuntrul meu, ca un prunc întărcat dela sânul mamei sale.

3. Să nădăjduiască poporul Domnului în Domnul de-acum și până 'n veac!

PSALMUL 131.

O cântare a treptelor.

1. Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețele lui;

2. Care s'a jurat Domnului și făgăduință a dat puternicului lui Iacov, zicând:

3. «Nu voi intra în cortul meu, nici în patul meu nu mă voi sui;

4. Nu voi da somn ochilor mei, nici genelor mele ațipire;

5. Până nu voi găsi loc pentru Domnul, o locuință pentru Puternicul lui Iacov!»

129.—(1) Ps. 68, 1-2. Plâng. 3, 55. (2) Ps. 5, 2. (3) Ps. 142, 2. (4) Dan. 9, 9. (5) Ps. 113, 17. (6) Avac. 2, 3. (7) Rom. 4, 3. (8) Is. 43, 25; 44, 22. Psalm. 130.—(1) 2 Reg. 6, 22. Pild. 16, 5. (2) Deut. 17, 20. Rom. 12, 16. Psalm. 131.—(1) Neem. 13, 14. (2) 2 Reg. 7, 2-3. 3 Reg. 8, 17. (4) Pild. 6, 4. (5) Fapt. 7, 36.

6. Iată am auzit de Arcă în Efrogta și am găsit-o la țarina lui Iarim.

7. Să mergem dar la lăcașul lui și să ne închinăm la așternutul picioarelor lui.

8. Zicând: «Scoală, Doamne, și vino la odihna ta, tu și Arca mării tale!»

9. Preoții tăi cu dreptatea se vor îmbrăca și credincioșii tăi vor scoate strigăte de bucurie.

10. Pentru David, sluga ta, nu lepăda pe unsul tău».

11. Jurat-a Domnul credincioșiei lui David și nu se va lepăda de jurământul său. «Pe tronul tău—a zis el—voi pune un rod al pântecelui tău.

12. Dacă fiii tăi vor păzi așezământul meu și poruncile care le dau eu, atunci și fiii lor pe totdeauna vor ședea pe tronul tău».

13. Căci Domnul a ales Sionul și a voit să-i fie locuință, zicând:

14. «Acolo-i pe veci locul meu de odihnă, acolo voi locui, că l-am voit.

15. Roadale lui le voi binecuvânta și pe săracii lui voi sătura de pâine.

16. Pe preoții lui voi îmbrăca cu mântuire și slugile lui vor scoate strigăte de bucurie.

17. Înălța-voi acolo puterea lui David și acolo voi găti făclia unsului meu.

18. Pe vrăjmașii lui voi îmbrăca cu rușine și asupra lui va străluci sfîntenția mea».

PSALMUL 132.

O cântare a treptelor.

1. Cât de bine e și cât e de frumos, să locuiască frații în unire!

2. Aceasta-i ca o mireasmă frumoasă pe cap, ca mirul ce s'a turnat pe barba lui Aaron, ce s'a pogorît pe marginea vestimentelor lui.

3. Aceasta-i ca roua Ermonului, ca roua ce se pogorâ pe munții Sionului. Că, unde-i unire, Domnul trimite: viață și binecuvântări nesfârșite.

(6) 1 Reg. 7, 1. (7) Ps. 17, 7-8; 94, 6. (8) Num. 10, 35. 2 Paral. 6, 41. (9) Iov 29, 11. (10) 2 Paral. 6, 42. (11) 1 Reg. 7, 12. 3 Reg. 8, 25. 2 Paral. 6, 16. Ps. 88, 3. Luc. 1, 32, 55. Fapt. 3, 30; 13, 23; 26, 6. (12) 3 Reg. 2, 4. (13) 3 Reg. 9, 3. (14) 3 Reg. 8, 13. Mat. 23, 21. (15) Ps. 36, 19; 110, 5. (17) 1 Reg. 2, 10. Ps. 148, 14. Mal. 3, 1. Luc. 1, 69. (18) Ps. 34, 26. Psalm. 132.—(1) Sir. 25, 1-2. Marc. 9, 5, 8. (2) Eg. 29, 7. Lev. 8, 12. (3) Deut. 3, 8. Cant.

PSALMUL 133.

O cântare a treptelor.

1. Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!

2. Ridicați și noaptea mâinile spre locașul sfânt și binecuvântați pe Domnul.

3. Și tot va binecuvânta din Sion Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 134.

Albuda.

1. Lăudați numele Domnului, lăudați-l, slugile Domnului,

2. Care stați în casa Domnului, în curțile casei Domnului nostru!

3. Lăudați pe Domnul, că este bun! Dați slavă numelui său, că este bun!

4. Că Domnul și-a ales pe Iacov de moștenire; pe Israel și l-a ales să fie al lui.

5. Cunoscut-am că este mare Domnul și Domnul nostru este peste toți dumnezeii.

6. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer și pe pământ, în Mare și în toate adâncurile.

7. El ridică norii dela marginile pământului; el aduce ploaia și fulgerile; el scoate vânturile din vistierile sale.

8. El a lovit pe întâi născuții Egiptului, dela om până la dobitoac.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, împotriva lui Faraon și a slugilor lui.

10. El a bătut neamuri multe și a ucis împărați tari:

11. Pe Sihon, împăratul Amoreilor și pe Og, împăratul Vasanului și toate împărățiile Cananeilor;

12. Iar țările lor le-a dat moștenire lui Israel, poporul său.

13. Doamne, numele tău e veșnic și pomenirea ta-i din neam în neam!

14. Domnul face dreptate poporului său și spre slugile sale se milostivește.

15. Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească.

8. Psalm. 133.—(1) Ps. 112, 1; 134, 1-2. (3) Num. 6, 24. Ps. 127, 5. Psalm. 134.—(1) Ps. 112, 1; 133, 1. (3) Ps. 135, 1. (4) Deut. 7, 6. Is. 41, 8. 1 Petr. 2, 9. Tit. 2, 14. (5) Ps. 96, 9. (6) Ps. 113, 11. Dan. 4, 32. (7) Iov 36, 25. Ier. 10, 13; 14, 21; 51, 16. (8) Eg. 12, 29. Ps. 77, 51. (10) Num. 21, 21. (11) Is. Nav. 12, 7. Am. 2, 9. (14) Deut. 32, 36. (15) Ps. 113, 12. Dan. 5, 23.

3. Ca șerpii își ascut limbile lor și pe buzele lor au venit de scorpie.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna nelegiuitului și mă ferește de oamenii nedrepți, care gândesc să împiedice pașii mei!

5. Cei mândri mi-au întins curse și lațuri; mreje au întins picioarelor mele și pe lângă cărare mi-au pus capcane.

6. Zis-am către Domnul: «Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!»

7. Doamne, Dumnezeule, tăria și mântuirea mea, cel ce mi-ai apărât capul în vreme de războiu:

8. Nu împlini, Doamne, dorința celui rău și să nu izbutească gândul lui, că se va trufi!

9. Asupra capului celor ce mă împresoară să vic răutatea plănuită de însăși buzele lor!

10. Să cadă asupra lor cărbuni aprinși! Aruncă-i în para focului și din prăpastie să nu mai iasă!

11. Clevetitorul nu se va întemeia pe pământ; pe omul nedrept răutatea-l va duce la pieire.

12. Știu că Domnul va apăra pricina săracilor și va face dreptate celui năpăstuit.

13. Și așa dreptii vor da slavă numelui tău și cei nevinovați vor locui înaintea ta.

PSALMUL 140.

Al lui David.

1. Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămădia înaintea ta; ridicarea mâinilor mele ca jertfa de seară!

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de stăpânire asupra buzelor mele!

4. Nu lăsa inima mea să s'abată la cuvinte viclene, ca să apăr faptele cele păcătoase,

5. Cu oamenii cei ce lucrează fără-delege; și nu mă voi însoți la desfătările lor.

6. Certă-mă-va dreptul și milă va fi pentru mine; mustrarea lui ca untul de lemn va unge capul meu.

(3) Ps. 5, 9; 57, 4. Iac 3, 8. Rom. 3, 13. (4) 2 Reg. 22, 3. (5) Ps. 63, 5-6; 118, 10; 140, 10; 141, 4. Ier. 18, 22. (6) Deut. 32, 27. (7) Ps. 7, 16. (8) Ps. 10, 6. (9) Sir. 28, 14. (10) Ps. 9, 18. Psalm. 140.—(2) Es. 29, 39; 30, 7-8. (3) Ps. 38, 1-2. Sir. 22, 30. (4) 3 Reg. 8, 58. Pld. 1, 10, 15. (5) Pld. 10, 8; 12, 1; 15, 12; 25, 12; 27, 6. Sir. 20, 1. (10) Ps. 139, 5. (11) Ps. 7, 15-16; 9, 15. Psalm. 141.—(1) 1 Reg. 24, 4. (2) Ps. 101, 1. Plâng. 2, 19. (4) Ps. 139, 5. Ier. 18, 22. (6) Pld. 29, 10. (7) Ps. 15, 5; 26, 17; 90, 2. (10) Ps. 142, 11. Psalm. 142.—(1) 1 Ecd. 8, 23. Ps. 5, 2; 10, 1; 101, 1.

7. Dar rugăciunea mea e împotriva celor răi: prăbusească-se de pe stâncă povătuitorii lor! Auzi-se-vor atunce grauirile mele că sunt dulci.

8. Ca o brazdă ce se taie din pământ, să se risipească oasele lor lângă iad!

9. Că spre tine-s, Doamne, ochii mei: Doamne, la tine am nădăjdut, să nu îei sufletul meu!

10. Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins, și de lațurile oelor ce fac fără-delege.

11. Să cadă păcătoșii în mreaja lor, iară eu ferit să fiu până ce voi trece.

PSALMUL 141.

O rugăciune a lui David.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat;

2. Vărsat-am înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui l-am spus.

3. Când se istovea în mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele!

4. În calea pe care umblam pe ascuns capcană mi s'a întins.

5. Căutat-am la dreapta și am privit și iată nu era cine să mă cunoască.

6. Pierise orice scăpare pentru mine și n'avea cine să 'ngrijească de sufletul meu.

7. Strigat-am către tine, Doamne, și am zis: tu ești scăparea mea, tu ești partea mea în pământul celor vii!

8. Ia aminte la rugăciunea mea, că necăjit sunt foarte!

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s'au întărit mai mult decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să proslăvească numele tău.

11. Aduna-se-vor dreptii împrejurul meu, când îmi vei arăta tu bună-tatea ta.

PSALMUL 142.

Al lui David.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea; ascultă cererea mea în credincioșia ta; auzi-mă întru dreptatea ta!

2. Să nu intri în judecată cu robul tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea ta!

3. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calca în picioare; făcându-mă să locuiesc la întunec, ca cei de vecuri morți!

4. Măhnit e duhul meu în mine și inima încremenită în lăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale m'am gândit.

6. Îns-am către tine mâinile mele și sufletul meu ca un pământ însetat.

7. De grab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața dela mine, ca să nu scamăn celor ce se pogoră în mormânt!

8. Fă să aud dimineața mila ta, că la tine mi-i nădejdea! Arată-mi calea pe care să merg, că spre tine-mi ridic sufletul meu!

9. Scapă-mă de vrăjmașii mei că la tine alerg, Doamne!

10. Invață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeul meu! Duhul tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

11. Pentru numele tău, Doamne, dărește-mi viața! Întru dreptatea ta scoate din necaz sufletul meu!

12. Fă bunățate de stărește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjese sufletul meu, că eu sunt robul tău!

PSALMUL 143.

Al lui David.

1. Binecuvântat fie Domnul, tăria mea, cel ce deprinde mâinile mele la luptă și degetele mele la războiu;

2. Mila și întărirea mea, cetatea mea și izbăvitorul meu, scutul în care nădăjduse eu, care mi-a supus pe poporul meu!

3. Doamne, ce-i omul, ca să-ți seamă de el, sau fiul omului, ca să-l socotești!

4. Omul e ca o suflare! Zilele lui ca umbra trecătoare!

(2) Iov 9, 2-3; 15, 14; 25, 4. Ps. 129, 3. Sir. 7, 5. Rom. 3, 19. Apoc. 8, 4. (3) 1 Reg. 23, 14. Plâng. 3, 6. (4) Ps. 38, 6, 8. (5) Ps. 76, 5. (6) Ps. 27, 2. Is. 32, 2. (7) Ps. 27, 1. Iez. 26, 20; 31, 14. (8) Ps. 85, 11; 135, 24. (10) Nem. 9, 20. (11) Ps. 26, 15; 141, 10. Psalm. 143.—(1) 2 Reg. 22, 35. Ps. 17, 37. (2) 2 Reg. 22, 47. (3) Iov 7, 17. Ps. 8, 5. Ebr. 2, 6. (4) Iov 8, 9;

5. Doamne, pleacă-ți cerurile și te pogoră! Atinge-te de munți ca să fumege!

6. Aruncă fulgere și 'ngrozește pe vrăjmași! Slobode săgețile tale și-i pune pe fugă!

7. Tinde-ți mâna dintru înălțime și mă izbăvește din apele cele mari: scapă-mă din mâna celor de alt neam!

8. A căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătății.

9. Cântare nouă-ți voi cânta, Dumnezeule! În psaltire cu zece strune te voi lauda,

10. Că tu dai mântuire împărăților și izbăvești pe David, sluga ta, de sabie cumplită.

11. Scapă-mă și mă izbăvește din mâna celor de alt neam, a căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătăților!

12. Feciorii noștri să fie ca plantele, care au crescut bine în tinerețea lor! Fetele noastre să fie ca coloanele sculptate, care fac podoba palatelor bogate!

13. Hambarcele noastre să fie pline și încărește de tot fclul de roade! Oile noastre să se înmulțească cu mii și eu zecile de mii în pășunile noastre!

14. Văcele noastre să fie fătătoare și boii noștri grași să fie! Să nu fie în zidurile noastre crăpătură sau spărtură, și nici plâns pe ulițele noastre!

15. Ferice de poporul, la care sunt toate acestea! Ferice de poporul, căruia Domnul este Dumnezeul lui!

PSALMUL 144.

O laudă a lui David.

1. Înălța-te-voiu, Dumnezeul meu, împăratul meu, și voiu binecuvânta numele tău în veac și în veacul veacului!

2. În toate zilele te voiu binecuvânta și voiu lauda numele tău în veac și în veacul veacului!

3. Mare este Domnul și mult laudat și mărirea lui nu se poate cerca.

4. Neam după neam vor lauda lucrurile tale, și atotputernicia ta vor vesti.

14, 2. Ps. 108, 23. Ecd. 6, 12; 8, 13. (5) 2 Reg. 22, 10. Ps. 103, 30. (7) 2 Reg. 22, 17. Ps. 123, 4. (8) Ps. 32, 2. Is. 5, 1. Apoc. 5, 9. (10) Pld. 21, 31. 1 Mac. 3, 19. (12) Iov 21, 9-11. Ps. 127, 3. Iez. 24, 25. (13) Luc. 12, 16. (14) Luc. 14, 19. (15) Ps. 32, 12. Psalm. 144.—(1) Ps. 46, 1-2. (3) Iov 5, 9; 35, 26; 37, 23. Ps. 47, 1; 146, 5. Sir. 43, 32. (4) Deut. 4, 10; 6, 7.

5. Strălucirea slăvită a măririi tale vor grai și lucrurile tale cele minunate vor povesti.

6. Puterea lucrurilor tale celor înfricoșate vor spune, și vor povesti mărirea ta.

7. Pomenirea mulțimii bunătății tale vor vesti și dreptatea ta vor cânta.

8. Indurat și milosiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milosiv.

9. Bun este Domnul pentru toți, și mila lui e peste toate fapturile lui.

10. Slăvească-te, Doamne, toate lucrurile tale, și toți sfinții tăi să te binecuvinteze!

11. Slava împărăției tale să propovăduiască și să povestească puterea ta!

12. Ca să facă cunoscute fiilor omenești minunile tale și slava cea strălucită a împărăției tale.

13. Împărăția ta e împărăția tuturor veacurilor, și stăpânirea ta-i peste toate neamurile.

14. Credincios este Domnul în toate cuvintele sale, și sfânt în toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pe cei ce se poticnesc și pe toți cei ce cad și ridică.

16. Ochii tuturor spre tine caută, Doamne, și tu le dai lor hrană la vreme.

17. De-ți deschizi tu mâna ta, sature de bunătăți tot ce-i viu.

18. Drept este Domnul în toate căile sale, și sfânt în toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă, de toți cei ce-l chiamă cu inimă curată.

20. Dorința celor ce se tem de el va împlini, asculta-va plângerile lor și-i va mântui.

21. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe cei nelegiuți îi va pierde.

22. Lauda Domnului va grai gura mea, și bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și Zaharia.

1. Laudă, suflule al meu, pe Domnul! Laudă-voi pe Domnul în viața mea.

(8) Es. 34, 6. Ps. 85, 15. (9) Intel. 12, 16. Sir. 18, 12. 2 Petr. 3, 9. 1 Tim. 2, 4. (11) Ps. 46, 8-9. (13) Ps. 145, 10. Dan. 4, 32; 6, 26. (15) Fac. 45, 18. Ps. 36, 24. (16) Ps. 103, 27. (17) Iov 30, 2. Ps. 106, 9. (18) Dan. 4, 34; 9, 7. 14. Apoc. 15, 3. (19) Deut. 4, 7. Ps. 33, 18; 84, 10. Iac. 5, 17. (20) 1 Paral. 5, 20. Ps. 19, 1; 20, 2; 30, 22-23; 90, 14; 146, 11. Dan. 2, 18. (21) 1 Reg. 2, 9. (22) Ps. 64, 2. Psalm.

Cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi!

2. Nu vă nădăjduiți în boieri, în fiii oamenilor, la care nu este mântuire!

3. Eși-va duhul lor, și în pământ se vor întoarce!

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor!

5. Ferice de cel ce are într-ajutor pe Domnul Dumnezeul lui Iacov; de cel ce și pune nădejdea în Domnul Dumnezeul lui!

6. Care-a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'insule;

7. Care păzește adevărul în veac; care face dreptate celor năpăstuiți;

8. Domnul desleagă pe cei ferecați în obezi; Domnul deschide ochii orbilor;

9. Domnul ridică pe cei căzuți; Domnul iubește pe cei drești; Domnul păzește pe cei pribeגי.

10. Pe săracul și pe văduva va sprijini și gândurile păcătoșilor va zadărnici.

11. Împărăția va Domul în veac; Dumnezeul tău, Sioane, va domni din neam în neam.

PSALMUL 146.

Al lui Agheu și Zaharia.

1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta Dumnezeului nostru! Plăcut e și se cuvine să-l laudăm.

2. Domnul iarăși va zidi Ierusalimul și va aduna pe cei risipiți ai poporului său.

3. El vindecă pe cei cu inima zdrobită și tămăduiește ranele lor.

4. El hotărăște numărul steluilor, și la toate le dă nume.

5. Mare este Domnul nostru și mare este puterea lui, și înțelepciunea lui e nemăsurată!

6. Domnul înalță pe cei smeriți, și pe picătoși smereste până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțămăit! Cântați Dumnezeului nostru din alăută!

145.—(1) Ps. 102, 1. (2) Ps. 117, 9. (3) Fac. 3, 19. Num. 16, 22. Ecl. 3, 20; 12, 7. (5) Ps. 33, 8. (6) Fac. 1, 1. Ps. 135, 5. Fapt. 14, 15. Apoc. 14, 7. (7) Ps. 11, 5; 103, 27. (8) Ps. 146, 6. Luc. 5, 22; 18, 35. (9) Ps. 67, 6. (10) Es. 15, 18. Ps. 146, 13. Psalm. 145.—(1) Ps. 32, 1; 91, 1. (2) Ps. 50, 19. Is. 60, 10. (3) Is. 61, 1. (4) Is. 40, 26. (5) Ps. 144, 3. Is. 40, 28. (6) 1 Reg. 2, 9. Ps. 145, 8.

8. Căci el îmbracă cerul cu nori; el trimite pământului ploate; el face să răsară farba în munți, și verdeața pentru trebuința oamenilor;

9. El dă hrană dobitoacelor și puilor de corb ce strigă către dănsul.

10. El nu se uită la puterea calului, nici caută cu drag la omul sprinten la picior.

11. Ci bunăvoința Domnului e spre cei ce se tem de dănsul, spre cei ce nădăjduiesc în bunătatea lui.

PSALMUL 147.

Al lui Agheu și Zaharia.

1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău Sioane!

2. Că el a întărit zăvoarele porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi în lăuntrul tău.

3. El pune pace în hotarele tale, și cu grăsimi de grâu te satură.

4. El trimite pământului poruncele sale și cuvântul său iute aleargă.

5. El face să cadă zăpada ca lăna și ca cenușa presară bruma.

6. El aruncă gheața sa în bucățele și fața gerului său cine poate s'o înfrunte.

7. Dar la porunca lui toate se tocesc; la suflarea vântului său apele curg.

8. El a vestit cuvântul său lui Iacov, lui Israel a spus poruncile și legile sale.

9. Cu niciunul din popoare n'a făcut așa, și ele n'au cunoscut judecățile lui.

PSALMUL 148.

Al lui Agheu și Zaharia.

1. Lăudați pe Domnul: cei din ceruri! Lăudați-l voi, cei din înălțime!

2. Lăudați-l pe el toți îngerii lui! Lăudați-l pe el toate oștirile lui!

3. Lăudați-l voi, soare și lună! Lăudați toate stelele cele luminoase!

4. Lăudați-l ceruri ale cerurilor! Și apele cele mai presus de ceruri lăudați numele Domnului!

5. Că el a zis și toate s'au făcut; el a poruncit și s'au zidit toate.

(8) Iov 5, 10. Ps. 103, 14. Bar. 4, 4. Fapt. 14, 17. (9) Iov 38, 41. Ps. 103, 14, 21; 135, 25. Toit 1, 20. Mat. 6, 26. (11) Ps. 144, 20; 149, 4. Fapt. 10, 35. Psalm. 147.—(1) Ps. 68, 38. (2) Fac. 45, 18. Deut. 32, 14. (3) Iov 37, 6. Sir. 43, 21. (7) Ps. 32, 9. (8) Deut. 33, 4. 3 Reg. 8, 59. Fapt. 13, 17. Rom. 3, 2. (9) Deut. 29, 29. Rom. 2, 3. Psalm. 148.—(1) Ps. 68, 38. Apoc. 5, 13. (2)

6. Intemciatu-le-a pe veci și pe vecii vecilor. Lege-le-a pus și nu o vor călca.

7. Lăudați pe Domnul cele de pe pământ: peștii cei mari și toate adâncurile;

8. Focul și grindina, zăpada și bruma; vântul și furtuna, care faceți poruncile lui;

9. Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii;

10. Fiarele și toate dobitoacele, târtoarele și păsările sburătoare;

11. Regii pământului și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului;

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii și copiii;

13. Toate să laude numele Domnului, că singur numele lui e preamărit, și slava lui e 'n cer și pe pământ!

14. El a înălțat fruntea poporului său, pentru care-l laudă toți cuvioșii lui, fiii cei credincioși, poporul cel de aproape al său.

PSALMUL 149.

Al lui Agheu.

1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați laudele lui în adunarea credincioșilor!

2. Să se bucure Israel de cel ce l-a făcut; fiii Sionului să se veselească de împăratul lor!

3. Să laude numele lui cu jocuri, în timpane și chitare să-i cânte lui!

4. Că Domnul iubește pe poporul său și cu mântuirea îmbracă pe cei smeriți.

5. Dreptii să se bucure de izbânda lor și să cânte cu bucurie în așternuturile lor!

6. În gură să aibă lauda lui Dumnezeu și sabie cu două tăișuri în mâinile lor!

7. Ca să-și răzbune asupra păgânilor și să pedepsească pe cei necredincioși;

8. Ca să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe domnitorii lor cu cătușă de fier;

Luc. 2, 13. (3) Ps. 135, 7. (4) Fac. 1, 7. Ier. 10, 13. (5) Fac. 1, 6-7. Ps. 135, 5. Ier. 10, 12; 51, 15. Iudit 16, 17. (6) Ier. 31, 36. Sir. 10, 28; 42, 30. (8) Iov 37, 10. Sir. 39, 35. (11) Ps. 48, 2. Ier. 31, 13. (13) Is. 12, 4. (14) Ps. 131, 17. Psalm. 149.—(1) Ps. 32, 3. (2) Ps. 62, 1-2. Mih. 2, 13. (3) Ps. 97, 5; 150, 4. Ps. 146, 11. (5) Ps. 41, 9. (6) 2 Cor. 10, 4. (7) Deut. 32, 35. Mih. 4, 3; 5, 14.

9. Ca să facă între ei judecata, cum e scris. Accastă slavă e a tuturor credincioșilor săi.

PSALMUL 150.

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul în locașul său cel sfânt! Lăudați-l sub bolta cerească, pe care strălucește puterea lui!

2. Lăudați-l după faptele lui cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi lui!

3. Lăudați-l în sunete de trâmbițe! Lăudați-l cu lira și cu harpa!

4. Lăudați-l cu tobe și jocuri! Lăudați-l cu cântări din strune și din fluer!

5. Lăudați-l cu țimbale armonioase! Lăudați-l cu țimbale răsunătoare! Toată suflarea să laude pe Domnul!

(9) Deut. 4, 6; 32, 36. Psalm. 150.— (1) Ps. 105,

PSALMUL 151.

1. Cel mai mic între frații mei eram; eram cel mai tânăr în casa părintească și păteam oile tatălui meu.

2. Măinile mele au făcut organul și degetele mele au întocmit psaltirionul.

3. Cine oare m'a vestit Domnului meu? Domnul singur m'a auzit.

4. Trimis-a pe slujitorul său și m'a luat dela oile tatălui meu, și m'a miruit cu mirul cel sfânt al său.

5. Frații mei erau frumoși și mari, dar Domnul n'a binevoit să-i aleagă pe ei.

6. Eșit-am eu într-o întâmpinare străinului și acela m'a blestemat cu idolii lui.

7. Dar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul și-am spălat rușinea poporului meu.

1. (3) Ps. 46, 1; (4) Ps. 149, 3; (5) Apoc. 5, 13.

PILDELE LUI SOLOMON

CAP. 1.

Cum se dobândește și se pierde înțelepciunea.

1. Pildele lui Solomon, fiul lui David:

2. Folositoare pentru cunoașterea înțelepciunii și a stăpânirii de sine,

3. Pentru înțelegerea cuvintelor adânci, dobândirea unei îndrumări bune, dreptatea, dreapta judecată și nepărtinirea;

4. Pentru a prilejui celor fără gând rău o judecată isteacă, omului tânăr cunoștință și bună cugetare.

5. Să ia aminte cel înțelept și își va spori știința, iar cel priceput va dobândi iscusința de a se purta,

6. Pătrunzând cu mintea pildele și înțelesurile adânci, graiurile celor înțelepți și tălcuirea lor nepătrunsă.

7. Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii; cei fără minte disprețuiesc înțelepciunea și stăpânirea de sine.

8. Ascultă, fiul meu, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările maicii tale,

9. Căci ele sunt ca o cunună pe capul tău și ca o salbă împrejurul gâtului tău.

10. Fiul meu, de voce păcătoșii să te ademenească, nu te învoi;

11. Dacă-ți spun: «Vino cu noi să ne punem la pândă ca să vărsăm sânge, să întindem curse fără cuvânt celui neprihănit;

12. Să-i înghițim de vii ca iadul și pe cei ce sunt în floarea vârstei, asemenea celor ce se pogoară în mormânt;

13. Să punem stăpânire pe tot soiul de scumpeturi, să ne umplem de pradă casele noastre;

14. Fii părtași la obștia noastră, o singură pungă fi-va pentru toți!»

15. Fiul meu, nu te întovărăși cu ei pe cale, abate piciorul tău din cărarea lor;

16. Căci picioarele lor aleargă numai la rău, iar ei zoresc să verse sânge.

17. Zadarnic se întind curse în văzul păsărilor!

18. Ci pentru sângele lor se așează pândă și viața lor e pândită din loc domnic.

19. Așa face și tot cel ce dorește bunul altuia: el ridică viața celui ce-l are la loc domnic.

20. Înțelepciunea strigă pe uliță și în piețe își ridică glasul său.

21. Ea propovăduiește la răspântile sgomotoase, înaintea porților cetății își spune graiul:

22. «Până când, proștilor, veți iubi prostia? Până când, nebunilor, veți iubi nebunia? și voi, neștiutorilor, până când veți uri știința?

23. Întoarceți-vă iară la mustrarea mea și iată eu voi turna peste voi duhul meu și vă voi vesti cuvintele mele.

24. Chematu-v'am, dar voi n'ați luat aminte! Tinsu-mi-am mână, și n'a fost cine să ia seama!

25. Ci ați lepădat toate sfaturile mele și muștrările mele nu le-ați primit.

26. De aceea și eu voiu rade de pieirea voastră și mă voiu bucura când va veni groaza peste voi;

27. Când va veni peste voi necazul ca furtuna și când nenorocirea ca vijelia vă va cuprinde.

28. Atunci mă vor chema, dar eu nu voi răspunde, din zori mă vor căuta și nu mă vor afla.

14. Fii părtași la obștia noastră, o singură pungă fi-va pentru toți!»

15. Fiul meu, nu te întovărăși cu ei pe cale, abate piciorul tău din cărarea lor;

16. Căci picioarele lor aleargă numai la rău, iar ei zoresc să verse sânge.

17. Zadarnic se întind curse în văzul păsărilor!

18. Ci pentru sângele lor se așează pândă și viața lor e pândită din loc domnic.

19. Așa face și tot cel ce dorește bunul altuia: el ridică viața celui ce-l are la loc domnic.

20. Înțelepciunea strigă pe uliță și în piețe își ridică glasul său.

21. Ea propovăduiește la răspântile sgomotoase, înaintea porților cetății își spune graiul:

22. «Până când, proștilor, veți iubi prostia? Până când, nebunilor, veți iubi nebunia? și voi, neștiutorilor, până când veți uri știința?

23. Întoarceți-vă iară la mustrarea mea și iată eu voi turna peste voi duhul meu și vă voi vesti cuvintele mele.

24. Chematu-v'am, dar voi n'ați luat aminte! Tinsu-mi-am mână, și n'a fost cine să ia seama!

25. Ci ați lepădat toate sfaturile mele și muștrările mele nu le-ați primit.

26. De aceea și eu voiu rade de pieirea voastră și mă voiu bucura când va veni groaza peste voi;

27. Când va veni peste voi necazul ca furtuna și când nenorocirea ca vijelia vă va cuprinde.

28. Atunci mă vor chema, dar eu nu voi răspunde, din zori mă vor căuta și nu mă vor afla.

(16) Is. 59, 7. Rom. 3, 15. (18) Mat. 26, 16.

(20) Pild. 8, 20. Luc. 11, 49. Col. 2, 3. (21) Pild. 8, 1. (24) Is. 65, 2, 12; 66, 4. Ier. 7, 13. (26) Deut. 28, 63. Ps. 2, 3. Ier. 18, 16. Iez. 21, 17.

(28) Is. 1, 15. Ier. 11, 11; 14, 12. Zah. 7, 13. Ioan 9, 31. Luc. 4, 3.